Hans-Jörg Ronsdorf

शुभ समाचार के हो
र हाम्रा लागि यसको अर्थ के हो

सरल।
स्पष्ट।

परमेश्वरको असल सुसमाचार

परमेश्वरको असल सुसमाचार

शुभ समाचार के हो र हाम्रा लागि यसको अर्थ के हो

Hans-Jörg Ronsdorf

प्रकाशन विवरण

परमेश्वरको असल सुसमाचार। शुभ समाचार के हो र हाम्रा लागि यसको अर्थ के हो

परिमार्जित नयाँ संस्करण, 2026। निःशुल्क डाउनलोड: www.hans-joerg-ronsdorf.de

छापिएको 5औँ संस्करण (नोभेम्बर 2021) ISBN 978-3-9820715-0-3 अन्तर्गत प्रकाशित भयो (जर्मन संस्करणको ISBN)।

© Hans-Jörg Ronsdorf – सर्वाधिकार सुरक्षित। पाठ नबदलिएसम्म अरूलाई बाँड्न विशेष रूपमा प्रोत्साहन गरिन्छ।

Hans-Jörg Ronsdorf, Albis 6 1/2, 87477 Sulzberg

इमेल: hj-ronsdorf@t-online.de

वेबसाइट: www.hans-joerg-ronsdorf.de

विषयसूची

तीन शब्द र एउटा कथा 7
सुसमाचार 7
परमेश्वरको सुसमाचार 9
सुसमाचार कसलाई चाहिन्छ? 10
पाप? 11
स्वतन्त्रता – करकाप होइन 13
कुरा यहाँसम्म कसरी पुग्यो 14
जस्तो छ, त्यस्तै रहनु हुँदैन 16
राज्यको सुसमाचार 16
यो सन्देश हामीकहाँ कसरी आयो? 16
परमेश्वरको राजकीय शासन के हो? 18
परमेश्वरको शासन – सबैका लागि सबैभन्दा असल 19
परमेश्वरका पुत्रको सुसमाचार 20
राजा र क्रूस 22
राजाको हत्या 22
अपेक्षाभन्दा फरक 24
परमेश्वरको दृष्टिमा क्रूस 25
हाम्रा निम्ति बलि हुनुभयो 25
के परमेश्वरलाई बलिदान चाहिन्छ? 27
भलाइद्वारा खराबीमाथि विजय 30
परमेश्वरको असीम बुद्धि र शक्ति 31
क्रूसले हामीलाई दिने उपहार 32
क्रूस – एउटा मूर्खता 33
घर फर्कनु 34
परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचार 35
सुरुदेखि अन्त्यसम्म अनुग्रह 37
परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ 39
अदृश्य संसार – अन्धकारका शक्तिहरू 42
शक्तिहरू र मानिसहरू 42
सुसमाचार र शक्तिहरू 43

शक्तिहरू र परमेश्वरको मुक्तिको योजना 44
क्रूसको विजय 45
स्वतन्त्रता सम्भव छ 46
शान्तिको सुसमाचार 46
सुसमाचार – पूरा भएको प्रतिज्ञा 47
सुसमाचारको आशा 49
परमेश्वरको नयाँ संसारको सपना 51
सुसमाचार – मुक्तिका निम्ति शक्ति 53
सुसमाचारप्रति आज्ञाकारी हुनु 54
येशूको चेला बन्नु 55
चेलापनको सुरुवात 55
येशूको पछि लाग्नु कस्तो हुन्छ? 56
सुसमाचारलाई बेवास्ता गर्नु 58
सबै कुरा प्रकाशमा आउँछ 59
परमेश्वरको क्रोध 60
अनन्त जीवन र नरक 62
अर्कै सुसमाचार 63
सुसमाचार के होइन 64
अन्त्यमा 65
अब के गर्ने? 66

हार्दिक बधाई छ! यो पुस्तकले तपाईंको ध्यान खिच्न सफल भयो। यसलाई आफूसँग राख्नुहोस्। यसलाई पढ्नुहोस्। परमेश्वर तपाईंलाई भेट्न चाहनुहुन्छ भन्ने धेरै सम्भव छ। तपाईंलाई सुसमाचार पहिल्यै थाहा छ भने पनि – वा थाहा छ जस्तो लाग्छ भने पनि। परमेश्वरले तपाईंको पढ्ने समयलाई आशिष् दिनुहोस्। यो सार्थक छ।

यसलाई एक पटक पूरै पढ्नुहोस्। दोस्रो पटक पढ्दा फुटनोटमा दिइएका बाइबलका खण्डहरू बाइबल खोलेर पढ्न सक्नुहुन्छ।

सुसमाचार के हो भनेर बाइबलले मात्र देखाउँछ। यो कुरा मैले सकेसम्म राम्ररी र छोटकरीमा स्पष्ट पारेको छु।

तीन शब्द र एउटा कथा

सुसमाचार एउटा कथा हो। हाम्रो होइन। नासरतका येशूको कथा। जुन बेथलेहेममा सुरु हुन्छ र यरूशलेममा टुङ्गिन्छ। एउटा अविश्वसनीय कथा। तैपनि धेरैले यसलाई विश्वास गर्छन्। किनकि यो पुरानो कथाले अनगिन्ती नयाँ कथाहरू लेखेको छ। येशूको यो कथाले आफूमा के गऱ्यो भनेर धेरै मानिसहरू गवाही दिन्छन्। उनीहरू नयाँ मानिस बनेका छन्, आशा र भविष्यसहित।

सुसमाचार वास्तवमै येशूको कथा हो। तीन शब्दमा सारांश गर्दा यसको निचोड यही हो:

येशू प्रभु हुनुहुन्छ।[1]

उहाँ राजा हुनुहुन्छ।[2]

सारा ब्रह्माण्डमाथि। सबैमाथि र सबै कुरामाथि। एक राजा, जसले न्याय र प्रेमसाथ राज्य गर्नुहुन्छ, जसले क्षमा गर्नुहुन्छ र जसले सबै कुरा नयाँ बनाउनुहुनेछ। यही हो शुभ सन्देश! प्रेरितहरूले, अर्थात् सुरुदेखि नै साथमा रहेका चेलाहरूले यही घोषणा गरे। इस्राएललाई र सारा संसारलाई।

यसबारे अझ धेरै भन्नुपर्ने छ। त्यो तपाईंले आउने पृष्ठहरूमा पाउनुहुनेछ। यी तीन शब्द सम्झिराख्नुहोस्। यही केन्द्रीय सन्देश हो। यही शुभ समाचारको मुटु हो। यसले हामी सबैलाई छुन्छ। व्यक्तिगत रूपमा। अरूलाई होइन। हामीलाई। मलाई। र यसले हाम्रो सारा ग्रहलाई, हाम्रो घरलाई पनि छुन्छ। तपाईं आफैँ देख्नुहुनेछ। यो पुस्तकलाई तपाईंका लागि व्यक्तिगत सन्देशको रूपमा पढ्नुहोस्।

सुसमाचार

ख्रीष्टियनहरू सुसमाचारको कुरा गर्छन्। यही नै उनीहरूको पहिचान हो। वा हुनुपर्ने हो। यो उनीहरूको अस्तित्वको अंश हो। यो बिना उनीहरू केही होइनन्। अर्थहीन। स्वाद हराएको नुनजस्तै।

सुसमाचार उनीहरूको रहस्य हो। उनीहरूको खजाना। उनीहरूको औषधि। उनीहरूको आत्मिक, अहिंसात्मक हतियार। कसैसँग पनि यस्तो सन्देश छैन।

“सुसमाचार” शब्द बाइबलमा धेरै पटक आउँछ। तर यो शब्द पहिलो पटक त्यहाँ प्रयोग भएको होइन। यो बाइबल वा मण्डलीले बनाएको कुनै धार्मिक शब्द होइन। येशूको समयमा र त्योभन्दा अघि यो बोलचालको भाषाको शब्द थियो। एउटा शुभ समाचारको रूपमा। एउटा खुसीको सन्देशको रूपमा, जसले आनन्द र राहत ल्याउँछ। जसले केही असल कुराको घोषणा गर्छ।[3] विभिन्न खुसीका अवसरमा “सुसमाचार” पुऱ्याइन्थ्यो। ईसापूर्व 63 मा सम्राट अगस्टसको जन्म भयो। पछि उनको जन्मदिन सारा रोमी साम्राज्यमा खुसीको

1. प्रेरित 2:36; 4:24; 11:20; 15:17
2. प्रेरित 17:7; 1 तिमोथी 6:15; प्रकाश 17:14; 19:16
3. लूका 1:19

सन्देशको रूपमा मनाइयो। उनले आफूलाई दिव्यका पुत्र भने – यो उपाधि पछि धेरै सम्राटहरूमा लागू हुन गयो। यहाँ सम्राट अगस्टसबारेको यस सुसमाचारका केही वाक्य छन्:

> “यो दिनले संसारलाई अर्कै अनुहार दियो। यदि उनको जन्ममा सबै मानिसका लागि मुक्ति नचम्केको भए संसार नष्ट हुने थियो। संसारको मुक्तिका निम्ति यी मानिस यस्ता वरदानले भरिएका छन् कि उनी हामी र आउने पुस्ताहरूका लागि मुक्तिदाताको रूपमा पठाइएका छन्। अब सबै झगडाको अन्त्य भएको छ, उनले सबै कुरा महिमित बनाउनेछन्। पुर्खाहरूका आशा पूरा भएका छन्। योभन्दा ठूलो कोही कहिल्यै आउनु असम्भव थियो। उनको जन्मसँगै नयाँ सम्वत् सुरु हुन्छ।”[4]

त्योभन्दा 700 वर्षअघि प्राचीन अगमवक्ता यशैयाले भनेका थिए: कस्तो आनन्द! पहाडहरू पार गर्दै विजयको खबर ल्याउने दूत दौडँदै आउँदै छ! उसले शुभ समाचार ल्याउँछ, उसले शान्ति र उद्धारको घोषणा गर्छ, उसले सियोन नगरलाई भन्छ: तिम्रा परमेश्वर सारा संसारका राजा हुनुहुन्छ![5]

यशैयाले जीवित परमेश्वरको कुरा गर्छन्। अनन्त परमेश्वरको। जसले सबै कुरा सृष्टि गर्नुभयो। इतिहासका प्रभुको। कुनै मानिसको होइन। वा आफैंलाई परमेश्वरको पुत्र घोषणा गर्ने कसैको होइन। सम्राटको घोषणा एउटा खुसीको खबर थियो। तर कुन शासकले संसारलाई त्यो कुरा ल्याउँछ, जुन उसलाई साँच्चै चाहिन्छ? जसका लागि सबैको भित्री मन तड्पिरहेको छ?

4. एसिया माइनरको प्रियनेमा भेटिएको पात्रो-शिलालेख, ईसापूर्व 9; छोट्याइएको र स्वतन्त्र रूपमा अनुवाद गरिएको।
5. यशैया 52:7

युद्धमोर्चाबाट आउने खबर पनि सुसमाचार थियो। जब विजय हासिल हुन्थ्यो र शत्रु पराजित हुन्थ्यो। यो ठ्याक्कै ख्रीष्टियन सुसमाचारसँग मेल खान्छ। यो एउटा विजयको शुभ समाचार हो। परमेश्वरको विजय, उहाँका पुत्रद्वारा, जो क्रूसमा टाँगिनुभयो र मृत्युबाट जीवित पारिनुभयो: येशू ख्रीष्ट। परमेश्वरले हार मान्नुभएको छैन। उहाँ आफ्नो संसारका लागि लडिरहनुभएको छ!

> क्रूसको मृत्यु, मृत्युबाट जीवित पारिनु र परमेश्वरको सिंहासनमा उच्च पारिनुले येशूलाई संसारका प्रभु र मुक्तिदाता बनाउँछ। सारा अधिकार उहाँलाई दिइएको छ: उहाँ ब्रह्माण्डका शासक हुनुहुन्छ।[6] यो उहाँकै हो। उहाँ सबै राजाहरूमाथिका राजा हुनुहुन्छ, जसले सबैलाई क्षमा र अनन्त जीवन प्रदान गर्नुहुन्छ![7] एक राजा, जसले हाम्रा निम्ति आफ्नो सर्वस्व लगाउनुभयो। जसले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। एक राजा, जसलाई निर्धक्क भरोसा गर्न सकिन्छ, किनकि उहाँको कुनै निजी स्वार्थ छैन र मनमा कुनै लुकेको उद्देश्य छैन। उहाँ सबै आदरको योग्य हुनुहुन्छ। उहाँ फेरि आउनुहुनेछ, तर त्यसबारे पछि।

छोटकरीमा यही सुसमाचार हो। सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा। यसमाथि विचार गर्नुहोस्। यसलाई सम्झिराख्नुहोस्। यो कहिल्यै नबिर्सनुहोस्।

आज पनि ख्रीष्टियनहरूका लागि येशूलाई राजा भनेर गवाही दिनु जोखिमपूर्ण हुन सक्छ, र कतिपय देशमा त छ नै। यी राजालाई[8] आदर गर्नुलाई शासकहरू, सम्राटहरू र राजाहरूमाथि प्रश्न उठाएको रूपमा बुझिन सक्छ। कुनै राजनीतिक उद्देश्यविना। आज्ञाकारिताका कारण। येशूप्रतिको विश्वासयोग्यताले उनीहरूलाई धेरै पटक सतावट र मृत्युसम्म पुऱ्यायो। किनकि उनीहरूका र हाम्रा येशू पृथ्वीका राजाहरूका शासक हुनुहुन्छ।[9] उहाँ तिनीहरूभन्दा माथि हुनुहुन्छ!

तर शुभ समाचारलाई मार्न सकिएन। यसमा बौरिनुभएका प्रभु र ख्रीष्ट जीवित हुनुहुन्थ्यो। यसमा रोमी साम्राज्यलाई घुँडा टेकाउने विस्फोटक शक्ति थियो। तरवारले होइन, तर सुसमाचारको रूपान्तरण गर्ने अनुग्रह र शक्तिले।

परमेश्वरको सुसमाचार

सुसमाचार कहाँबाट आउँछ? सबै कुरा परमेश्वरबाट सुरु हुन्छ। त्रिएक परमेश्वरबाट: पिता, पुत्र र आत्मा। उहाँ नै यसका आविष्कारक हुनुहुन्छ। उहाँको हृदयमा यसको जन्म भयो। उहाँको अनन्त प्रेमबाट। पृथ्वी र मानिसहरू हुनुअघि नै।[10] यसमा भएका सबै कुरा उहाँबाटै आउँछन्।[11] उहाँबाट मात्र। यो उहाँको सुसमाचार

6. मत्ती 28:18; प्रेरित 2:36; एफिसी 1:20-23
7. लूका 24:47; प्रेरित 2:38; 5:31; 10:43; 13:38; 26:18
8. प्रेरित 17:7
9. प्रकाश 1:5
10. रोमी 16:25; 2 तिमोथी 1:9
11. 2 कोरिन्थी 5:18

हो। त्यसैले यो सत्य हो। भरपर्दो। विश्वासयोग्य। यसमाथि जीवन बनाउन सकिन्छ।[12] किनकि परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।[13] उहाँ झूट बोल्नुहुन्न।[14] उहाँले सुसमाचारमा जे प्रतिज्ञा र वचन दिनुहुन्छ, त्यो सबै मान्य छ र पूरा हुन्छ। उहाँको प्रतिज्ञा, जसमा हामी बिनाशर्त भरोसा गर्न सक्छौं। यो स्वेच्छाको हो। असीम प्रेमबाट प्रेरित। उहाँले यो चाहनुभयो। आफैँलाई दिनुमा उहाँ प्रसन्न हुनुहुन्छ। यो उहाँको आनन्द हो। यसमा उहाँले आफ्नो महिमा प्रकट गर्नुहुन्छ।[15] सारा महिमा उहाँकै हो।[16]

परमेश्वर आफैँ शुभ समाचार ल्याउनुहुन्छ। यो परमेश्वरको मिसन हो। उहाँ काम गर्नुहुन्छ, क्रियाशील हुनुहुन्छ र बोल्नुहुन्छ। यो सन्देश यस्तो संसारमा आउँछ, जसलाई ठ्याक्कै यसैको खाँचो छ। परमेश्वरलाई आफैँलाई केही चाहिँदैन। उहाँलाई कुनै कुराको कमी छैन। उहाँ सिद्ध हुनुहुन्छ। तैपनि उहाँको हृदय उर्लिन्छ। उहाँ प्रेम गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँ प्रेम हुनुहुन्छ। उहाँ इतिहासकै सबैभन्दा ठूलो फिर्ता ल्याउने अभियान सुरु गर्नुहुन्छ। उहाँ हामी मानिसहरूलाई फिर्ता चाहनुहुन्छ! उहाँ एउटा परिवार चाहनुहुन्छ![17] किनकि हामी जसरी जन्मन्छौं, त्यसरी हामी उहाँका सन्तान होइनौं। हामी सबै उहाँका सन्तान बनौं भन्ने उहाँको इच्छा छ। त्यसैले उहाँ हामीलाई आफ्नो प्रेम र स्नेह दिन चाहनुहुन्छ। ताकि हामी सधैँभरि उहाँसँगै बसौं।

सुसमाचार कसलाई चाहिन्छ?

परमेश्वरको सन्देश यस्तो संसारमा पुग्छ, जुन अब परमेश्वरले सुरुमा सृष्टि गर्नुभएको जस्तो छैन। र जस्तो उहाँले कल्पना गर्नुभएको थियो, त्यस्तो पनि छैन। तपाईं के सोच्नुहुन्छ: के हाम्रो संसारमा परमेश्वरको हस्तक्षेप आवश्यक छ? वा हामी परमेश्वरविना नै सक्छौं?

आउनुहोस्, हाम्रो संसारलाई इमानदारीसाथ र सन्तुलित दृष्टिले हेरौं।

परमेश्वरको सन्देश भित्रबाट टुटेका र आशाहीन मानिसहरूकहाँ पुग्छ। जसले प्रायः कुनै उपाय देख्दैनन्। जसको विवेक दोषले सताइएको छ। जसलाई थाहा छ कि के-के कुरा फरक हुनुपर्ने वा हुन सक्ने थियो। जो डराएका, अशान्त, रित्ता, बिरामी र बाँधिएका छन्। यो ती मानिसहरूकहाँ पुग्छ, जो सबै मर्नेछन्।[18] भविष्यको डर भएका मानिसहरूकहाँ।

मानवजातिको ठूलो हिस्सा गरिबीमा बाँचेको छ। हरेक दिन बाँच्नका लागि संघर्ष गर्दै। धेरै बाटैमा पछि पर्छन्।

12. मत्ती 7:24
13. 1 थेसलोनिकी 5:24; हिब्रू 10:23; 1 पत्रुस 4:19
14. तीतस 1:2; हिब्रू 6:18
15. एफिसी 1:6, 9, 12, 14
16. प्रकाश 5:11-14
17. भजनसंग्रह 103:13; यशैया 64:8; मलाकी 2:10; यूहन्ना 14:2; हिब्रू 2:10; 1 यूहन्ना 3:1-3
18. रोमी 5:12-14; 6:23

परमेश्वरको सन्देश ती मानिसहरूकहाँ पुग्छ, जो विवाह, परिवार, पेसा र समाजमा असफल भएका छन्। ती मानिसहरूकहाँ, जसले आत्महत्यालाई अन्तिम उपाय ठान्छन्।

यो त्यसरी नै ती मानिसहरूकहाँ पनि पुग्छ, जसका समस्या थोरै छन् वा छँदै छैनन्। जो धनी देश वा धनी परिवारमा हुर्कने भाग्यमानी छन्। आर्थिक रूपमा स्वतन्त्र। तर स्वास्थ्य र समृद्धि हुँदाहुँदै पनि अर्थहीनता र भित्री रित्तोपनले सताइएका।

नजितिएका रोग र भाइरसहरूले हाम्रो जीवनलाई धम्की दिन्छन्। प्रकृतिले आफ्नो प्राणघातक पक्ष देखाउँछ।

हरेक मानिस प्रश्न, चिन्ता र कष्टहरूको एउटा सानो ब्रह्माण्ड हो, जसले प्रेम, अर्थ, क्षमा र आधारका लागि पुकार्छ। चाहे त्यो व्यस्तता र मनोरञ्जनमुनि लुकेको वा दबिएको किन नहोस्।

सुसमाचार एक-अर्कासँग युद्धमा रहेका राष्ट्रहरूकहाँ पुग्छ। झगडा र अशान्तिमा बाँच्ने मानिसहरूकहाँ। यो यस्तो संसारमा पुग्छ, जहाँ अन्याय घर बनाएर बसेको छ। जहाँ आज पनि मानिसले मानिसलाई दास बनाउँछ र शोषण गर्छ। एक-अर्कासँग भेदभाव गर्छ। जहाँ सबैभन्दा कमजोरहरू नै पीडित हुन्छन्। बालबालिकाले काम गर्नुपर्छ र महिलाहरूको शोषण हुन्छ। सिङ्गै राज्यहरूले मानव अधिकार योजनाबद्ध रूपमा हनन गर्छन्।

धेरैका लागि संसार दुःखले भरिएको ठाउँ नै रहन्छ। यो सूची पढ्दा तपाईले पक्कै सोचिसक्नुभएको होला कि सबै कुरा त्यति खराब छैन र असल कुरा पनि धेरै छन्। धेरै कुरा त राम्रो पनि हुँदै गइरहेका छन्। तपाई ठीक हुनुहुन्छ। यहाँ कुरा पूर्वाग्रही वा निराशावादी विश्वदृष्टिको होइन। कुरा यो हो कि हामीलाई परमेश्वर र उहाँको सुसमाचार चाहिन्छ कि चाहिँदैन।

हामीलाई यो शुभ समाचार चाहिन्छ! यो बुझाइमा जुनसुकै बेला पुग्न सकिन्छ। र यो सुसमाचारलाई आफ्नै लागि ग्रहण गर्न सकिन्छ। धेरै मानिसहरूले यो बुझेका छन्। कहिलेकाहीँ कठोर अनुभवबाट। असफलता, टुटफुट, रोग र दुःखले मात्र उनीहरूलाई यो बुझाइमा पुऱ्यायो। परमेश्वर चुप रहनुहुन्न। यी कठिन, प्रायः ज्यानै जोखिममा पार्ने अनुभवहरू हामीसम्म पुग्न परमेश्वरको भोंपु हुन्।[19]

पाप?

आधुनिक शब्द होइन। आकर्षणहीन र गलत बुझिएको। तर यो बाइबलको दृष्टिकोण र कारणको व्याख्याको अंश हो। सबै अनिच्छित कुरा, असफलता, टुटफुट, शत्रुता र अराजकताका कारणहरूलाई हामी कसरी बुझाउँछौं?

19. भोंपुको चित्र सी. एस. लुइस (C. S. Lewis) को हो; “Über den Schmerz” (The Problem of Pain)।

मानिसको वर्णन गर्दा बाइबल स्पष्ट बोल्छ। ऊ कसरी जन्मन्छ, कसरी विकसित हुन्छ र बाँच्छ। आफ्ना सँगी मानिसहरूप्रति ऊ कस्तो व्यवहार गर्छ। र परमेश्वरप्रति। बाइबल प्रस्ट कुरा गर्छ। यसले लाज मान्दैन। निर्मम रूपमा इमानदार छ। यसले भन्छ कि हामी पापी हौं।[20] सबै। कुनै अपवाद बिना। हामी सबै पाप गर्छौं, किनकि हामी पापी हौं। यस्तो सर्वव्यापी, भेदभावरहित निष्कर्ष बाइबलीय विश्वदृष्टिमा मात्र छ! कुनै पनि धर्मले सबै मानिस बिनाअपवाद पापी हुन् भनेर दाबी गर्दैन।

पापले हामी के गर्छौं भन्ने मात्र होइन, हामी के हौं भन्ने पनि बताउँछ। दुर्भाग्यवश यसलाई ट्युमरजस्तो हामीभित्र छुट्याएर निकाल्न सकिँदैन। योभन्दा नराम्रो के हुन सक्ला: हामी यसको शक्तिमा कैदी छौं। यो कुनै गलत व्यवहारभन्दा धेरै गम्भीर छ। पाप व्यक्तिगत दुष्कर्महरूको थुप्रो मात्र होइन। यो एउटा सक्रिय, दुष्ट शक्ति हो, जसले हाम्रो अस्तित्वलाई भेदेर कब्जा गरेको छ। यो एउटा विपत्ति हो। किनकि हाम्रो पापसँगै हामी परमेश्वरको अनन्त प्रेमबाट अलग छौं। त्यो प्रेम हाम्रो पहुँचबाहिर छ। पाप र परमेश्वर कहिल्यै मेल खाँदैनन्।

पापसँगै मृत्यु आयो। अनिवार्य परिणामको रूपमा। हामीले कमाएको ज्यालाजस्तै। जे छर्छौं, त्यही कटनी गर्छौं। पाप र मृत्यु विश्वव्यापी शक्तिहरू हुन्, जसबाट कोही उम्कन सक्दैन।

शक्तिको सिद्धान्तको रूपमा पापले हाम्रो व्यक्तित्वलाई हानिकारक ढङ्गले आकार दिन्छ। यसले हामीलाई पूर्णतावादी बनाउँछ; अरूको भलाइको कुरा आउँदा – चाहे छिमेकीको होस् वा अफ्रिकामा मर्दै गरेको मानिसको – डरपोक र अनिर्णयी बनाउँछ। तर आफ्नो फाइदाको कुरा आउँदा स्वार्थी पनि बनाउँछ। पापले हामीलाई आत्ममुग्ध, धोकेबाज, कुलतमा फसेका, षड्यन्त्रकारी, कट्टरपन्थी, व्यभिचारी र बलात्कारी बनाउँछ। यो सूची अन्तहीन रूपमा लम्बिन सक्छ।

तर हामी कैदी वा बिरामी मात्र होइनौं। निष्क्रिय पीडित मात्र होइनौं। बरु हामी पापका सक्रिय, जबरजस्ती भर्ना गरिएका एजेन्ट बनेका छौं। हामीले आफैंलाई यसको कारिन्दा, यसको औजार बन्न सुम्पेका छौं। यो कैद मात्र होइन, सक्रिय मिलेमतो हो।

जबसम्म हामी पाप र परमेश्वरबीचको सम्बन्धलाई बेवास्ता गर्छौं, तबसम्म पापको स्वभाव हामीबाट लुकेकै रहन्छ। यो मानव जीवनको कुनै यस्तो घटना मात्र होइन, जसलाई दबाउन वा नियन्त्रणमा राख्न सकिन्छ वा राख्नुपर्छ। बाइबलले पापलाई अराजकता, शत्रुता, विद्रोह, परमेश्वरप्रतिको अनाज्ञाकारिताको रूपमा वर्णन गर्छ। परमेश्वरविनाको मानिस सुधार चाहिने अपूर्ण प्राणी मात्र होइन। ऊ एउटा विद्रोही हो, जसले आफ्ना हतियार बिसाउनुपर्छ। आत्मसमर्पण नै एक मात्र उपाय हो।

यति ठूला आरोपहरूका बावजुद कृपया पढ्दै जानुहोस्!

मानव जीवनको आधारभूत सम्बन्ध – परमेश्वरसँगको हाम्रो सम्बन्ध – टुटेको छ। यो टुटेपन हाम्रा एक-अर्कासँगका अरू सबै सम्बन्धमा देखिन्छ। हामी व्यक्तिगत रूपमा वा एक्लै मात्र पापी होइनौं। हामी एउटा विश्वव्यापी मानवजातिका अंश हौं, जो पापबाट उम्कन सक्दैन।

---

20. एफिसी 2:1

बाइबलको यो निदान हाम्रो उद्धार हो! दण्डको फैसला होइन!

के तपाईलाई मन पर्ला, यदि तपाईको डाक्टरले तपाईको प्राणघातक रोगको इमानदार निदान तपाईसँग लुकाए भने? भन् त्यस्तो बेला, जब उनले एकै सासमा त्यो रोगलाई जित्ने औषधि वा शल्यक्रियाको वाचा गर्न सक्थे?

परमेश्वरको निदानलाई बुझ्नु र स्वीकार्नु लगभग असम्भव छ। हामी आफूलाई अपवाद ठान्न रुचाउँछौं। वा स्थितिको गम्भीरतालाई सानो बनाउँछौं।

यसरी सुसमाचार यस्तो संसारमा पुग्छ, जसलाई आफ्ना समस्याहरूका बावजुद अचम्मसँग परमेश्वरको मुक्तिको सन्देशमा खासै चासो छैन। एउटा विरोधाभास। तैपनि यो ग्रहमा, उहाँको आफ्नै ग्रहमा के भइरहेको छ, त्यसप्रति परमेश्वर उदासीन हुनुहुन्न। सुसमाचार प्रमाण हो कि परमेश्वर यस संसारका लागि लडिरहनुभएको छ। दुःख, खराबी र मृत्युले अन्तिम शब्द बोल्नेछैनन्। किनकि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ![21]

सुरुको प्रश्नको उत्तर यो हो: परमेश्वरका सन्तान बन्न हामीलाई सुसमाचार चाहिन्छ।

पाप, अर्थात् मानिसहरूले सोच्ने र गर्ने खराबी – ठूलो होस् वा सानो – प्रति परमेश्वरको घृणा ठूलो छ। किनकि पापले हामीलाई नष्ट गर्छ। किनकि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ र हामीलाई बचाउन चाहनुहुन्छ। परमेश्वरको यो घृणा र पापमाथि उहाँको दोषी ठहराउने फैसला ठोस रूपमा “परमेश्वरको क्रोध”मा प्रकट हुन्छ।[22]

हामी जुन खराबीका कर्ता भनेर चिनिन्छौं, उहाँ त्यसलाई जति दोषी ठहराउनुहुन्छ, त्यति नै उहाँ हरेक मानिसलाई त्यसबाट स्वतन्त्र पार्न चाहनुहुन्छ।

स्वतन्त्रता – करकाप होइन

यस्तो महिमित सुसमाचार हुँदाहुँदै पनि[23] परमेश्वरले मानिसहरूबाट जबरजस्ती ‘हो’ लिनुहुन्न। साँचो प्रेम स्वतन्त्रताको आधारमा मात्र सम्भव छ! छनोटको स्वतन्त्रता र जिम्मेवारी मानिसको स्वभावका अंश नै रहन्छन्। मानिस यसरी नै सृष्टि गरिएको हो, अर्को किसिमले होइन।

तर पापीको रूपमा मानिस अब तटस्थ छैन। पापले उसलाई असहाय बनाउँछ, हो, आफ्नै बलले सुसमाचार ग्रहण गर्न असमर्थ बनाउँछ। आफू पापी हुँ भनेर चिन्नु मानवीय दृष्टिले असम्भव छ। तर सुसमाचारमा शक्ति छ। यसले मानिसका आँखा आफैँतर्फ र परमेश्वरतर्फ खोलिदिन्छ। हृदय र विवेकलाई ज्योति दिन्छ। यो निर्णयमा परमेश्वरले मानिसलाई एक्लै छोड्नुहुन्न। मानिसको हृदय कडा लडाइँ भइरहने युद्धभूमि हो। परमेश्वर हृदयहरू जित्न खोज्नुहुन्छ। र मेलमिलाप गर्ने आफ्नो तत्परताद्वारा विश्वस्त पार्न र ज्योति दिन खोज्नुहुन्छ।

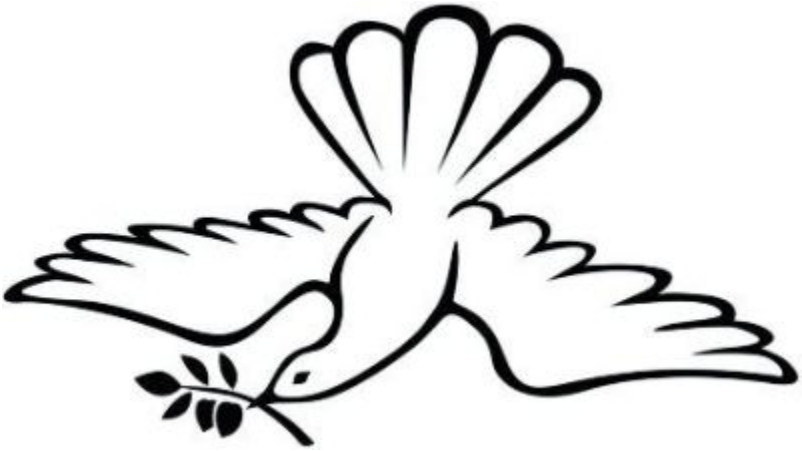
---

21. रोमी 5:8; 1 यूहन्ना 3:1; 4:7-11
22. यूहन्ना 3:36; रोमी 1:18; 5:9; एफिसी 2:3; 5:6; कलस्सी 3:6; 1 थेसलोनिकी 1:9-10
23. 2 कोरिन्थी 4:4

बचाउनका लागि परमेश्वरको सिर्जनशीलता अपार छ। आफ्नो पवित्र उपस्थितिद्वारा पाप र हराएको अवस्थाको चेतना जगाउन र एकै साथ मुक्ति र उद्धार दिन परमेश्वरले जुनसुकै परिस्थिति, जुनसुकै समय र जुनसुकै ठाउँ प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ।

यी सुनौला घडीहरूका लागि न कुनै नियम छ, न कुनै साँचो। यस्तै भयो। यस्तै हुन्छ। तपाईंको जीवनमा पनि अहिले यस्तै हुन सक्छ। परमेश्वर कति अचम्म, अनपेक्षित, रहस्यमय, प्रेमपूर्ण वा आमूल रूपमा आफ्नो जीवनमा आउनुभयो भनेर धेरै मानिसहरू बताउँछन्।

परमेश्वरको सन्देश पश्चात्ताप गर्ने एउटा जरुरी आज्ञा हो।[24] हाम्रै भलाइका लागि। तर मानिसहरूले त्यसलाई कसरी प्रतिक्रिया दिन्छन्, त्यसको जिम्मेवारी तिनीहरू आफैंमा छ।

कुरा यहाँसम्म कसरी पुग्यो

मानिसहरू पृथ्वीमा परमेश्वरका प्रतिनिधिको रूपमा सृष्टि गरिएका थिए। उहाँको स्वरूपको रूपमा। आफ्ना सृष्टिकर्तासँग मिलेर पृथ्वीको हेरचाहसाथ व्यवस्थापन र शासन गर्न। बगैंचाको प्रमोदवन, एउटा सानो ठाउँ, सारा पृथ्वीभरि फैलाइनुपर्ने थियो। उहाँ, पिता, र तिनीहरू, सबै मानिसहरू, उहाँको परिवार।[25] सुरुदेखि नै योजना यस्तै थियो।

मानिसहरू, साँचो इच्छाको स्वतन्त्रतासहित सृष्टि गरिएका। परमेश्वरको प्रेम ग्रहण गर्न, त्यसको जवाफ दिन र अरूलाई बाँड्न। सृष्टिकर्तासँग यसरी बाँच्नु र काम गर्नु एउटा सपना। सबैभन्दा नजिक। उहाँको सुरक्षा र आशिष्मा।

---

24. प्रेरित 17:30
25. यशैया 63:16; 64:8; लूका 3:38; प्रेरित 17:28-29

तर त्यति बेला, सुरुमा, मानिसहरूले अर्कै निर्णय गरे। तिनीहरूले आफ्नो विशेष सुविधा भएको बासस्थान, बगैंचाको प्रमोदवनलाई जोगाएनन्। बहकाउने त्यहाँ भित्र पस्यो। धूर्त सर्प। सर्पको पछाडि कुनै बेला चम्किलो रहेको परमेश्वरको एउटा स्वर्गदूत लुकेको थियो। त्यसले परमेश्वरसँग नाता तोडेको थियो। विद्रोह गरेर पापमा परेको थियो। यही विचार शैतान, अर्थात् दियाबलसले मानिसहरूलाई बेच्न चाहन्थ्यो: ज्योति र अझ असल, अझ स्वतन्त्र जीवनतर्फको प्रगतिको रूपमा।

तिनीहरूले आफ्ना सृष्टिकर्ताको असल निर्देशन पालन गरेनन्। परमेश्वरजस्तै बन्नु – यही दियाबलसको परीक्षा र प्रलोभन हो। यसरी तिनीहरूले आफ्ना असल परमेश्वरको एउटा सरल आज्ञालाई बेवास्ता गरे। के तिनीहरूलाई परमेश्वरले आफूबाट कुनै असल कुरा लुकाएर राख्नुभएको छ भन्ने डर लाग्यो?[26]

यो कदमका लागि तिनीहरूले ठूलो मूल्य चुकाए। जस्तो हुनुपर्ने थियो, अब त्यस्तो रहेन। तिनीहरूले प्रमोदवन गुमाए। मृत्यु, नश्वरता – आत्मिक र शारीरिक दुवै – तिनीहरूको जीवनमा पस्यो।[27] यो फैलियो। वंशानुगत रोगजस्तै यो तिनीहरूका सबै सन्तानमा सर्‍यो। जसमध्ये हामी पनि पर्छौं।

यो धेरै पहिलेको कुरा हो। तर कुनै न कुनै रूपमा यस्तै रहिरह्यो। आजसम्म। हजारौं वर्षपछि पनि हामी मानिसहरू सृष्टिकर्ताविना जीवन चलाउँछौं। आफ्नै इच्छाअनुसार। परमेश्वर हुनुहुन्न जस्तो गरी। हामीलाई लाग्छ, हामीलाई नै राम्रो थाहा छ। हामीले आफ्ना सृष्टिकर्तालाई बिर्सेका छौं। र झन् आकर्षक जस्ता देखिने देवताहरू भेट्टाएका छौं। किनकि धार्मिक हुनु र कुनै कुरामा भर पर्नु वा कुनै कुरामा विश्वास गर्नु हामी मानिसहरूको स्वभाव हो। यो संसारका धर्महरूले देखाउँछन्, र आधुनिक मानिसहरूको व्यवहार र पैसा, शक्ति र यौनजस्ता तिनीहरूका विकल्पका देवताहरूले पनि देखाउँछन्। परमेश्वरविना अब हामीले आफ्ना आवश्यकताहरू आफैं पूरा गर्नुपर्छ। ठूलो होस् वा सानो स्तरमा, कहिल्यै नअघाउने लोभ आफैंमा हराएका हृदयहरूको अभिव्यक्ति हो। आफैंभित्र कैद, र यो चेतनासहित कि हामीले कुनै आधारभूत, अर्थ दिने कुरा गुमाएका छौं। हामीले जीवनको स्रोत,[28] अर्थात् आफ्ना सृष्टिकर्तालाई त्यागेका छौं। उहाँसँगको सम्बन्धविना सृष्टिसँगको स्वस्थ सम्बन्ध बिग्रिएको छ। मानिसहरूले धेरै ठाउँमा आफू बस्ने घरलाई नै नष्ट गर्छन्। परमेश्वरसँग, एक-अर्कासँग र सृष्टिसँग सफल र आशिषित जीवनका लागि दिइएका परमेश्वरका असल आज्ञाहरूलाई हामी इन्कार गर्छौं।

व्यवस्था र आज्ञाहरू कुनै तानाशाहबाट आउँछन् भन्ने निष्कर्ष प्रायः निकालिन्छ। हामीलाई नियन्त्रण गर्न, हामीमाथि हावी हुन र हामीलाई साँघुरो पार्न चाहने परमेश्वरबाट। तर धेरैले परमेश्वरलाई उहाँ वास्तवमा जस्तो हुनुहुन्छ, त्यस्तो चिन्दैनन्।

एक असल पिता, जसले हाम्रो भलो चाहनुहुन्छ।

---

26. उत्पत्ति 3
27. रोमी 5:12-21
28. भजनसंग्रह 36:9; हितोपदेश 14:27; यर्मिया 2:13; 17:13

जस्तो छ, त्यस्तै रहनु हुँदैन

परमेश्वर पतित संसारको पछि लाग्नुहुन्छ। यसका सबै समस्या र संकटका केन्द्रहरूसहित। उहाँ यसलाई त्याग्नुहुन्न।[29] यसका विविध तीव्रतासहितको खराबी, ठूलोमा होस् वा सानोमा, केवल एउटा समस्या मात्र होइन। यो सुरुदेखि नै अस्तित्वकै संकट हो। हुनु वा नहुनु। अदनबाहिर बाँचिरहनु – यही हाम्रो अस्तित्वको क्षितिज हो। त्यसबेलादेखि हामी यही संकट र आफ्ना कामका सबै परिणामहरूमा बाँचिरहेका छौं। यसको अर्थ के हो, त्यो हामी दिनहुँ आँखाअगाडि देख्छौं। परमेश्वरविना यसको असल अन्त्य हुन सक्दैन। परमेश्वरविना बाटो अन्धकारतर्फ जान्छ। हामी आत्मिक र नैतिक अन्धकारमा ठेस खाँदै हिँड्छौं। न बाटो थाहा छ, न गन्तव्य।

सुसमाचार – न्याय र दोषी ठहराइ होइन – येशू ख्रीष्टमा परमेश्वरको जवाफ हो। सुसमाचार खराबीमाथि विजय पाउने उहाँको मूल योजना हो। तलतिर घुमिरहेको चक्रलाई रोक्ने र अन्धकारमा ज्योति, जीवन र आशा ल्याउने योजना।[30] ताकि स्वतन्त्रता, शान्ति र आनन्द फर्केर आऊन्।[31] सबैका लागि। र सबै नराम्रो कुराबाट पनि अन्तमा असल कुरा निस्कियोस्।[32] ताकि परमेश्वरको फेरि एउटा परिवार होस्। र हामी उहाँका सन्तान बन्न सकौं। हामीलाई कहिल्यै हुन सक्ने सबैभन्दा असल कुरा।

सुसमाचार परमेश्वरको यो वचन हो कि आज जस्तो छ, त्यस्तै रहनेछैन। यो प्रतिज्ञा आजसम्म लागू छ। यो कहिल्यै फिर्ता लिइएको छैन। यो उहाँका सबै मानिसहरूका लागि हो। संसारको हरेक ठाउँमा।

राज्यको सुसमाचार

सुसमाचार साँच्चै सरल छ। हरेकले यसलाई बुझ्न सकोस् भन्ने हो। तैपनि यसका विभिन्न आयाम र पक्षहरू छन्। सुरुमा देखिने भन्दा यसमा धेरै कुरा छन्। एउटा हीराको कल्पना गर्नुहोस्। संसारकै सबैभन्दा ठूलो। कुँदिएको। यसले प्रकाशलाई एउटा मात्र होइन, कुँदिएको हरेक सतहमा छरिदिन्छ। सुसमाचार विविध रूपमा र अद्भुत चमकसाथ चम्किन्छ। यही परमेश्वरको स्वरूप हुनुहुने ख्रीष्टको महिमा हो।[33]

यो सन्देश हामीकहाँ कसरी आयो?

सन्देश एक व्यक्तिमा आयो। हो, सन्देश नै एक व्यक्ति हुनुहुन्छ। यो कुनै व्यवस्था होइन। कुनै विश्वास-वचन होइन। कुनै प्रश्नोत्तरी-पुस्तिका होइन। उहाँ एक मानिस हुनुहुन्छ। प्रश्न यो होइन कि के कुराले हामीलाई बचाउन सक्छ। प्रश्न यो हो कि कसले हामीलाई बचाउन सक्नुहुन्छ।

---

29. यूहन्ना 3:16
30. भजनसंग्रह 27:1; 43:3; यशैया 9:2; 60:1; मत्ती 4:16; यूहन्ना 1:4-9; 3:19-21
31. लूका 2:10
32. उत्पत्ति 50:20
33. 2 कोरिन्थी 4:4

उहाँ हामीमध्ये एक बन्नुभयो। र तैपनि पूरै फरक हुनुहुन्थ्यो: एकै साथ परमेश्वर पनि र मानिस पनि। तर उहाँले आफ्नो परमेश्वरत्वलाई पछाडि राख्नुभयो र नम्रतामा, हो, कमजोरीमा हामीकहाँ आउनुभयो।

परमेश्वर हामीकहाँ तल झर्नुहुन्छ। उहाँले आफूलाई एकदमै सानो बनाउनुभयो।[34] अनन्त परमेश्वर, जसलाई हामी सोचमा समेट्न सक्दैनौं। जसको हाम्रो जस्तो सुरुआत छैन। उहाँ मानिस बन्नुभयो। हाम्रो एकदमै नजिक आउनुभयो।[35] पहिलेभन्दा कहिल्यै नभएको जति नजिक। हाम्रो आँखाको उचाइसम्म तल। सृष्टिकर्ता आफ्ना प्राणीहरूका बीचमा। मानिसको रूपमा।[36] उहाँलाई देखियो, सुनियो, छोइयो, अँगालो हालियो।[37] उहाँले हेर्नुभयो, बोल्नुभयो, हृदयमा छोइनुभयो, रुनुभयो, उहाँले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुभयो र दयासाथ छुनुभयो।

ताकि अन्ततः हामीले बुझौं। उहाँ शासकको वैभवमा आउनुभएन। नासरतका एक सिकर्मी आउनुभयो। गालीलको तल्लो वर्गबाट। परमेश्वर येशूमा हामीकहाँ आउनुहुन्छ। उहाँले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, त्यो पूरा गर्नुहुन्छ। यशैयाले अगमवाणी गर्छन्:

> प्रभुको आत्माले ममाथि अधिकार जमाउनुभएको छ। किनकि प्रभुले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ र यसरी गरिबहरूलाई शुभ समाचार सुनाउने अधिकार दिनुभएको छ। निराश भएकाहरूलाई नयाँ साहस दिन, कैदीहरूलाई यो घोषणा गर्न उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ: 'तिमीहरू स्वतन्त्र छौ! तिमीहरूका साङ्लाहरू फुकालिनेछन्!'[38]

येशूले नासरतको सभाघरमा यो वचन आफूमाथि लागू गर्नुहुन्छ: अगमवक्ताको यो वचन आज तिमीहरूकै आँखाअगाडि पूरा भएको छ।[39] उहाँको सारा जीवन, वचन र काम, यिनै अगमवाणीका वचनहरूको पूर्ति र यो शुभ सन्देशको सिद्ध अभिव्यक्ति हो।

येशू परमेश्वरको स्वरूप हुनुहुन्छ।[40] जसले उहाँलाई देख्यो, उसले स्वर्गीय पितालाई देख्यो।[41] उहाँ परमेश्वरको मिसन हुनुहुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई जे भन्नुपर्ने छ, त्यो येशू नै हुनुहुन्छ।[42] परमेश्वर को हुनुहुन्छ र कस्तो हुनुहुन्छ भनेर बुझ्न चाहन्छौं भने हामीले उहाँलाई येशूबाट बुझ्नुपर्छ। येशू नै परमेश्वरबारे हाम्रो चित्र हुनुहुन्छ। सुसमाचारका विवरणहरूमा जस्तो वर्णन गरिएको छ। परमेश्वर त्यस्तै हुनुहुन्छ।

त्यसैले मत्ती, मर्कूस, लूका र यूहन्नाले लेखेका येशूका चारवटा जीवनी सुसमाचार भनिन्छन्। मर्कूस यसरी सुरु गर्छन्:

---

34. फिलिप्पी 2:6-8
35. यूहन्ना 1:14
36. फिलिप्पी 2:5-11
37. 1 यूहन्ना 1:1-3
38. यशैया 61:1-2
39. लूका 4:16-22
40. कलस्सी 1:15; हिब्रू 1:1-3
41. यूहन्ना 14:9
42. हिब्रू 1:2

परमेश्वरका पुत्र येशू ख्रीष्टको शुभ समाचार कसरी सुरु भयो, त्यो यस पुस्तकमा लेखिएको छ।[43]

शुभ समाचार येशूबाट सुरु हुन्छ। उहाँको बारेमा यसो भनिएको छ: येशू गालीलमा फर्कनुभयो र परमेश्वरको आज्ञाअनुसार घोषणा गर्नुभयो: समय आइपुगेको छ: अब परमेश्वरले आफ्नो शासन स्थापना गर्नुहुनेछ र आफ्नो काम पूरा गर्नुहुनेछ। पश्चात्ताप गर र यो शुभ समाचारमा विश्वास गर![44]

परमेश्वरको राजकीय शासन के हो?

परमेश्वरको शासन उहाँको प्रेम र न्यायको सरकार हो। हाम्रो संसारका लागि भविष्य भएको एक मात्र विकल्प। यसको एक मात्र भविष्य।

धेरै यहूदीहरूले यसको अर्थ रोमी कब्जाकारीहरू पराजित हुनेछन् र तिनीहरूको तानाशाही अन्त्य हुनेछ भन्ने बुझे। तर येशूमा एक साधारण मानिस आउनुहुन्छ, राजनीतिक शक्ति भएका राजा होइन। युद्धका नायक होइन। उहाँको राज्य, परमेश्वरको राज्य, अपेक्षा गरेझैं यरूशलेममा दाऊदको सिंहासनमा सुरु हुँदैन, तर एक घुमन्ते प्रचारकबाट सुरु हुन्छ, जसको अन्त्य क्रूसमा हुन्छ। यो आफ्ना पाप स्वीकार गर्ने र आफ्नो जीवन बदल्ने मानिसहरूको हृदयमा सुरु हुन्छ। उहाँको राज्य यस संसारको होइन।[45] यो परमेश्वरबाट आउँछ। यो फरक छ। हिंसाविना, दमनविना, सैनिक विजयविना। यो इस्राएलमा सुरु हुन्छ, तर यसको केन्द्रमा सारा संसार छ। सबै मानिसका लागि योजना गरिएको।

येशूमा परमेश्वरको राजकीय शासन विद्यमान राजनीतिक संरचनाको विरुद्धमा लक्षित छैन। यसको अर्के लक्ष्य छ। येशू देशभरि घुम्नुहुन्छ र पश्चात्ताप र परमेश्वरतर्फ फर्कने कुरा प्रचार गर्नुहुन्छ। येशूको आगमनद्वारा र उहाँको पछि लाग्ने मानिसहरूमा परमेश्वरको शासन वास्तविकता बन्छ। उहाँले अनगिन्ती बिरामीहरूलाई निको पार्नुहुन्छ। भूतात्माहरू धपाउनुहुन्छ। परमेश्वरको राजकीय शासन मानिसहरूलाई सताउने दुष्ट र अदृश्य शक्तिहरूको विरुद्धमा लक्षित छ। राजा वा सिपाहीजस्ता देखिने अधिकारीहरू मात्र छैनन्। अदृश्य शक्तिहरू पनि छन्, जसका कारण मानिसहरू दुःख भोग्छन्। सुरुमै बगैंचाको प्रमोदवनमा भएको बहकाउनेलाई सम्झनुहोस्। यसबारे पछि अझ धेरै।

खराबी कहाँबाट आउँछ र किन छ भन्ने प्रश्नको जवाफ येशूले दिनुहुन्न। उहाँ काम गर्नुहुन्छ। आफ्ना पिताको आज्ञा र अधिकारमा उहाँ त्यसको विरुद्धमा लडाइँ सुरु गर्नुहुन्छ। परमेश्वरको राजकीय शासन यो संसारमा भित्र पस्छ र त्यस्तो कुरा बदल्छ, जुन त्यति बेलाका रोमीहरूभन्दा धेरै गहिराइमा परमेश्वरको शासनको विरोधमा खडा छ। परमेश्वरको राज्यले मानिसहरूलाई त्यही तहमा भेट्छ, जहाँ तिनीहरू सबैभन्दा बढी दुःख भोग्छन्। सबैभन्दा ठूलो शत्रु खराबी, अन्याय, ढोंग र प्रेमहीनता हो। एक शब्दमा: पाप। यसले

43. मर्कूस 1:1
44. मर्कूस 1:14-15
45. यूहन्ना 18:36

मानिसलाई आत्मिक रूपमा बिरामी बनाएको छ। यसले मानिसमाथि शक्ति हासिल गरेको छ। त्यति बेला पनि, आज पनि।

परमेश्वर आफैँ पाप, पीडा र डर, दुःख र मृत्युको रङ्गमञ्चमा आउनुहुन्छ। उहाँ यो सबै आफूमाथि बोक्न र यसरी नयाँ राज्य स्थापना गर्न आउनुहुन्छ।

परमेश्वरको शासन – सबैका लागि सबैभन्दा असल

30 वर्ष गुप्तमा बिताएपछि येशूले साढे तीन वर्ष सार्वजनिक रूपमा काम गर्नुहुन्छ। उहाँले निको पार्नुहुन्छ, स्वतन्त्र पार्नुहुन्छ र वास्तवमा के कुरा महत्त्वपूर्ण छ, त्यो सिकाउनुहुन्छ। उहाँले ढोंगलाई उदाङ्गो पार्नुहुन्छ, भोकाहरूलाई तृप्त पार्नुहुन्छ। यसरी उहाँले परमेश्वर को हुनुहुन्छ र परमेश्वर के चाहनुहुन्छ भनेर देखाउनुहुन्छ। यसद्वारा हामी मानिसहरूका लागि परमेश्वरको अनन्त राज्य एक दिन कस्तो देखिनेछ, त्यो देखिन्छ। येशूको काम सुरुआत मात्र हो। र एउटा प्रतिज्ञा। किनकि परमेश्वरको मूल योजनामा त्यो ठूलो लक्ष्य समावेश छ, जुन येशूमा पहिल्यै चम्किन्छ: एउटा नयाँ आकाश र एउटा नयाँ पृथ्वी, जहाँ येशूले जुन कुराहरूको विरुद्धमा लड्नुभयो, ती कुनै पनि बाँकी रहनेछैनन्। एउटा नयाँ पृथ्वी, जहाँ परमेश्वर आफ्नो परिवारसँग बास गर्नुहुन्छ।[46] एउटा नयाँ पृथ्वी, जसलाई बदलिएका र नयाँ बनाइएका मानिसहरूले हेरचाहसाथ शासन गर्छन्। तानाशाह र निरंकुश शासकहरूले होइन। शुभ समाचार यो हो: आफ्ना सम्राट र राष्ट्रपतिहरूसहित संसारका राज्यहरू बितेर जान्छन्। परमेश्वरको राज्य आउँछ र सधैँभरि रहन्छ।[47]

यो येशूसँगै सुरु भएको थियो। यो आज यहाँ छ। बाहिरबाट हेर्दा लुकेको। देखिने राजाविना। राजा केही समयका लागि टाढा जानुभएको छ, दृष्टान्तमा विदेश यात्रा गर्ने मालिकजस्तै। उहाँको राज्य उहाँको फर्काइको प्रतीक्षामा छ।[48] आज यो एउटा “गुप्त” राज्य हो। सिमानाविना। राजधानीविना। यो विश्वका साम्राज्यहरू र राजनीतिक संरचनाहरूको छेउछाउमा बाँच्छ। जहाँ-जहाँ मानिसहरूले अनुपस्थित, अदृश्य तर साँचो राजा येशूप्रति वफादारीको शपथ खाएका छन्, त्यहाँ-त्यहाँ। तिनीहरू कुनै पनि हिंसाविना यो राज्य स्थापना गर्छन्।[49] तिनीहरूको हतियार प्रेम हो। तिनीहरू आफ्ना बौरिनुभएका, स्वर्गमा फर्कनुभएका येशू फेरि आउनुहुनेछ भनेर प्रतीक्षा गर्छन्। उहाँले यस्तै प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।[50] राजाको फर्काइ – सार्वजनिक, देखिने, शक्तिशाली। त्यति बेला संसारका सबै साम्राज्यहरूको अन्त्य हुनेछ। संसारका घटनाहरूमा दुष्टतापूर्वक प्रभाव पार्ने अदृश्य शक्तिहरूको पनि।

शुभ समाचारले परमेश्वरको प्रेम र न्यायको शासनको विरोध गर्ने हरेक कुरामाथि परमेश्वरको विजयको घोषणा गर्छ। यो येशूको जीवनमा सुरु भयो। परमेश्वरको अन्तिम विजय अझै आउँदै छ। यो नरोकिने गरी

---

46. प्रकाश 21:3-5
47. दानिएल 2:44-45; 7:26-27
48. मत्ती 25:14-30
49. मत्ती 5:43-48
50. प्रेरित 1:10-11

नजिकिँदै छ। उहाँको राज्य अहिले नै यहाँ छ, तर अझै पूर्ण रूपमा होइन। अझै देखिने गरी होइन। येशू फेरि नआउनुभएसम्म यो अस्थायी, रहस्यमय रूपमा रहन्छ। तैपनि आउने कुराको स्वाद अहिले नै छ। पवित्र आत्मामा शान्ति र आनन्द।[51] सारा पृथ्वीमा सुसमाचारको फैलावट र दिनहुँ कृतज्ञतासाथ आफूलाई राजामा समर्पण गर्ने मानिसहरूले यो राज्यको अदृश्य अस्तित्वको गवाही दिन्छन्। त्यसरी नै आजसम्मका चिन्ह, आश्चर्यकर्म र चङ्गाइहरूले पनि।

सुसमाचार यो घोषणा हो कि नासरतका येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ र उहाँलाई सबै कुराका प्रभु बनाइएको छ।[52] पुत्रलाई पिताले पठाउनुभयो। उहाँले पुरानो करारमा पढ्न सकिने सबै पुराना अगमवाणीहरू पूरा गर्नुभयो। उहाँ दाऊदको सन्तानको रूपमा मानिस बन्नुभयो। उहाँ हाम्रा निम्ति र हाम्रा पापहरूका निम्ति मर्नुभयो। उहाँलाई गाडियो, मृत्युबाट जीवित पारियो र परमेश्वरको सिंहासनमा मुकुट पहिराइयो। त्यहाँबाट उहाँ शासन गर्नुहुन्छ। सारा अधिकार उहाँलाई दिइएको छ। येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ!

परमेश्वरका पुत्रको सुसमाचार

येशू ख्रीष्ट नै सुसमाचार हुनुहुन्छ। नयाँ करारले यसलाई ख्रीष्टको सुसमाचार भन्छ।[53] प्रेरितहरूले र येशूका चेला र अनुयायी बनेका सबैले यही प्रचार गरे।[54] तिनीहरूले उहाँलाई प्रचार गरे।[55] यही राज्यको सुसमाचार हो। उहाँ राजा हुनुहुन्छ। तर उहाँ योभन्दा पनि बढी हुनुहुन्छ। हामीलाई राजा मात्र चाहिँदैन। हामीलाई एक उद्धारक पनि चाहिन्छ।

चारवटा जीवनीलाई सुसमाचार भनिन्छ, किनकि तिनीहरू नै शुभ सन्देश हुन्। तिनमा ध्यान खिच्ने कुरा के हो भने उहाँ आफ्नो प्रचारका लागि आफैँ कुनै प्रयास गर्नुहुन्न। उहाँ राजा बनाइन पनि चाहनुहुन्न।[56] निको भएकाहरूले कसैलाई केही नभन्नू भनिन्छ। तैपनि तिनीहरू भन्छन्, तिनीहरूको आनन्द यति ठूलो हुन्छ।[57] भूत लागेकाहरूलाई, अझ ठ्याक्कै भन्दा तिनीहरूभित्रका अशुद्ध आत्माहरूलाई, जसले उहाँको साँचो पहिचान जानेका थिए, उहाँ बोल्न निषेध गर्नुहुन्छ।

ध्यान दिएर हेर्दा उहाँ को हुनुहुन्थ्यो, त्यो कसैले पनि साँच्चै बुझेन। उहाँका सबैभन्दा नजिककाहरूले पनि बुझेनन्। पत्रुसले ‘तपाई ख्रीष्ट हुनुहुन्छ’ भने पनि,[58] मरेर बौरिनुहुने ख्रीष्टले मात्र अगमवाणी गरिएका कुरा पूरा गर्नुहुन्छ भन्ने उनलाई थाहा छैन।

---

51. रोमी 14:17
52. प्रेरित 2:36; 3:20-23; 10:36
53. रोमी 15:19; 1 कोरिन्थी 9:12; 2 कोरिन्थी 2:12; फिलिप्पी 1:27; 1 थेसलोनिकी 3:2
54. प्रेरित 8:4, 12, 25, 35, 40; 10:36; 11:20; 13:38; 14:7, 15, 21
55. प्रेरित 5:42; एफिसी 3:8; फिलिप्पी 1:17-18; कलस्सी 1:28
56. यूहन्ना 6:15
57. मर्कूस 1:34, 43-45; 5:43; 8:26
58. मत्ती 16:13-20; लूका 9:18-21

आफ्ना चेलाहरूसँग करिब दुई वर्ष बिताएपछि येशूले, तिनीहरूलाई अचम्म लाग्ने गरी, आफूलाई मारिनेछ भन्ने कुरा गर्नुहुन्छ। त्यो पनि यरूशलेममा, महान् राजाको सहरमा।[59] फरिसीहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूको घृणाका कारण। साथै उहाँ तीन दिनपछि बौरिनुहुनेछ भनेर पनि भन्नुहुन्छ।[60]

के सबै कुरा कल्पनै गर्न नसकिने दुःखद घटनामा टुङ्गिनुपर्ने थियो? के यो शुभ समाचार हुन सक्थ्यो? मारिने एक राजा?

तर येशू भन्नुहुन्छ कि उहाँले धेरैका लागि आफ्नो जीवन छुटकाराको मोलको रूपमा[61] दिनुपर्ने छ। उहाँको जीवन किन्ने मूल्यको रूपमा साटिएको। धेरैलाई छुटकारा दिन। दासत्वबाट मोल तिरेर छुटाउन। पाप र मृत्युको कैदबाट। स्वार्थ, आत्मप्रेम र कुलतबाट। अदृश्य शक्तिहरूको पकडबाट। यो मृत्यु एउटा व्यापक, संसार नै बदल्ने मुक्तिको घटना बन्नुपर्ने थियो। कुनै दुर्घटना होइन र कुनै पराजय होइन।

उहाँको जीवन त्यो कुरा पूरा गर्नमा केन्द्रित थियो,[62] जुन यति विरोधाभासपूर्ण सुनिन्थ्यो।[63] उहाँलाई यो पहिल्यै थाहा थियो।[64] मानिसहरूको छुटकाराका लागि मूल्य तिर्न उहाँ तयार हुनुहुन्थ्यो। आफ्नै जीवनले। उहाँ तिनीहरूका निम्ति मर्न सक्नुहोस् भनेर मानिस बन्नुभयो।[65] जसले असल मात्र गर्नुभयो र भन्नुभयो। जो कुनै पनि पापविना हुनुहुन्थ्यो।[66] हामी सबैभन्दा पूरै फरक। समर्पण र छिमेकीको सेवाले भरिएको जीवन। स्वार्थको एक कण पनि नभएको। यति बहुमूल्य, शुद्ध र पवित्र जीवन कि त्यसको कहिल्यै अन्त्य हुनु हुँदैनथ्यो। सुसमाचार येशूको जीवन र काम हो। उहाँको नैतिक सिद्धता मात्र होइन। पाप, रोग, भूतग्रस्तता र मृत्युको विरुद्धमा उहाँको प्रतिरोध, संघर्ष र विजय पनि।

मृत्युमा यो आफ्नो चरम बिन्दु, आफ्नो पूर्ति, हो, आफ्नो परम विजयमा पुग्नुपर्ने थियो। सबै कुरा बदलिदिने एउटा मृत्यु। ब्रह्माण्डमा शक्तिको परिवर्तन।

उहाँको प्रेमले विश्वस्त पार्छ। उहाँले मानिसहरूलाई भेट्ने तरिका, तिनीहरूको पछि लाग्ने, तिनीहरूलाई उठाउने, निको पार्ने, तिनीहरूको कदर गर्ने तरिका। कुनै भेदभावविना – साना र ठूला, बिरामी र पापी। यिनै येशूको प्रचार गरिन्छ। जो मर्नुभयो, बौरिनुभयो र जीवित हुनुहुन्छ। र जो आज सुसमाचारमा अदृश्य भए पनि अनुभव हुने गरी शक्तिशाली रूपमा उपस्थित हुनुहुन्छ। जसले मानिसहरूलाई भेट्नुहुन्छ।

जसले सुसमाचारलाई भेट्छ, उसले येशूलाई भेट्छ। उहाँ आज जीवित हुनुहुन्छ, त्यति बेला इस्राएलमा घुमिहिँड्दा जत्तिकै वास्तविक। अब बौरिनुभएका प्रभुको रूपमा, जो परमेश्वरको स्वर्गीय महिमामा जीवित

59. भजनसंग्रह 48:2; मत्ती 5:35; 21:5
60. मत्ती 16:13-21; मर्कूस 8:27-32; लूका 9:18-22, 44-45; 18:31-34
61. भजनसंग्रह 49:7; मत्ती 20:28; मर्कूस 10:45; 1 तिमोथी 2:6
62. लूका 9:51
63. लूका 12:50; यूहन्ना 17:4; 19:28-30
64. यूहन्ना 18:4
65. हिब्रू 2:14
66. 2 कोरिन्थी 5:21; 1 पत्रुस 2:22; हिब्रू 4:15; 1 यूहन्ना 3:3, 5

हुनुहुन्छ। परमेश्वरको सिंहासनमा। तर आफ्नो आत्माद्वारा उहाँ खुसीको सन्देश घोषणा गरिने हरेक ठाउँमा उपस्थित हुनुहुन्छ। यसको प्रमाण यो हो कि दिनहुँ मानिसहरू विश्वासको आज्ञाकारितामा येशूतर्फ फर्कन्छन् र उहाँको पछि लाग्छन्।

पिताले पुत्रलाई हाम्रा पापहरूको प्रायश्चित्तको रूपमा, अर्थात् हाम्रा पापहरूको क्षमाको रूपमा पठाउनुभयो। उहाँले संसारलाई प्रेम गर्नुहुन्छ भन्ने प्रमाण। पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा संसारको उद्धारमा एक हुनुहुन्छ।[67]

राजा र क्रूस

येशूले आफ्नो अन्त्यमा ध्यान केन्द्रित गर्नुभयो। समयभन्दा अघि नै आउने अन्त्य।[68] तर एकै साथ केही नयाँ कुराको सुरुआत। धेरै ठूलो कुराको। उहाँ आफ्नो जीवन छुटकाराको मोलको रूपमा दिन आउनुभएको थियो। धेरैका लागि छुटकारा! यही उहाँका पिताको हृदयको चाहना र इच्छा थियो।[69] र यो इच्छा पूरा गर्न येशूले सर्वस्व लगाउनुभयो। आउनुहोस्, येशूको जीवनको अन्तिम अङ्कतर्फ जाऔं। यो यति अबुझ छ कि हामी यसलाई सोचविचार गरेर र संयमसाथ गर्छौं।

राजाको हत्या

उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग निस्तार-चाडका लागि यरूशलेमतर्फ जानुहुन्छ। सहरअगाडिको बाटोमा र सहरभित्र पस्दा उहाँलाई राजाजस्तै, हो, राजाकै रूपमा स्वागत गरिन्छ। के अब अन्ततः राजकीय शासन सुरु हुँदै छ?

सहर भीडले खचाखच छ। अनगिन्ती तीर्थयात्रीहरू आइरहेका छन्। उहाँ त्यहाँ पूरा एक हप्ता रहनुहुन्छ।[70] आज हामी यसलाई दुःखभोगको हप्ता भन्छौं। उहाँ सिकाउनुहुन्छ र शास्त्रीहरूसँग निरन्तर विवादमा हुनुहुन्छ। तिनीहरू उहाँलाई घेरेर पासोमा पार्न चाहन्छन्, तर उहाँको बुद्धिले तिनीहरू बारम्बार निरुत्तर हुन्छन्। धार्मिक अगुवाहरूको ढोंग र प्रेमहीनतालाई उहाँ उदाङ्गो पार्नुहुन्छ। जनतामा यसको प्रभाव ठूलो छ। मन्दिरमा उहाँको कदम – जहाँ उहाँले छोटो समयका लागि हात चलाएर मन्दिरको चोकमा पैसा साट्नेहरूका टेबलहरू पल्टाइदिनुहुन्छ – जनताका अगुवाहरूका लागि सहनै नसकिने हुन्छ। तिनीहरू यी आपत्तिजनक नासरीलाई संसारबाट हटाउने योजना बनाउँछन्।

बिहीबार बेलुका येशूले आफ्ना चेलाहरूसँग यहूदी निस्तार-चाड मनाउनुहुन्छ। यही निस्तार-चाडको भोजमा उहाँले केही नयाँ कुरा सुरु गर्नुहुन्छ। उहाँले रोटी लिनुहुन्छ, भाँच्नुहुन्छ र यी शब्दहरूसहित आफ्ना चेलाहरूलाई बाँड्नुहुन्छ: यो मेरो शरीर हो, जुन तिमीहरूका निम्ति दिइन्छ। त्यसपछि उहाँले दाखमद्यको

67. यूहन्ना 3:16; 1 यूहन्ना 4:9-14
68. भजनसंग्रह 102:24
69. लूका 22:42
70. मत्ती 21-27

कचौरा लिनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ: यो मेरो रगत हो, नयाँ करारको रगत, जुन पापको क्षमाका निम्ति बगाइन्छ।[71] त्यस बेला यी शब्दहरू कति व्यापक र गहिरा थिए, त्यो चेलाहरूले बुझेनन्।

त्यसपछि सबै कुरा आफ्नै गतिमा अघि बढ्छ। येशूलाई उहाँकै एक जना चेलाले धोका दिन्छ।[72] उहाँलाई पक्राउ गरिन्छ।[73] मुख्य पूजाहारीहरूका सामु ल्याइन्छ।[74] उहाँलाई रोमी शासक पिलातसको हातमा सुम्पिइन्छ र निर्दोष हुँदाहुँदै दोषी ठहराइन्छ।[75] उहाँलाई यातना दिइन्छ। सबै कुरा नियन्त्रणबाहिर गएजस्तो देखिन्छ। येशू शक्तिहरूको खेलौना बन्नुहुन्छ। उहाँले गहिरो अर्थमा भन्नुभएको थियो: यो तिमीहरूको घडी हो, र अन्धकारको शक्तिको।[76] क्रूसको घटनामा चिनिएका धार्मिक र राजनीतिक अगुवाहरू मात्र सक्रिय थिएनन्, अदृश्य शक्तिहरू पनि सक्रिय थिए। सबै कुरा परमेश्वरका पुत्र र परमेश्वरको राज्यको विरुद्धमा एकजुट भए।

मानवतालाई तुच्छ ठान्ने यो नाटक क्रूसमा टाँगाइमा टुङ्गियो। सबैभन्दा क्रूर हत्याहरूमध्ये एउटाद्वारा येशूलाई मृत्युदण्ड दिइयो। त्यो अविस्मरणीय शुक्रबार।[77] दुई जना अपराधीहरूसँग, बायाँ र दायाँ, उहाँलाई क्रूसमा टाँगिन्छ। दिउँसो 12 बजेदेखि दिउँसो 3 बजेसम्म, जब घाम सबैभन्दा माथि हुन्छ, अन्धकार छाउँछ।[78] क्रूसमा टाँगिनुभएका येशू पुकार्नुहुन्छ: हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?[79] त्यहाँ केही असाधारण कुरा हुन्छ। अन्त्यमा येशू कहिल्यै सुनिएका सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण शब्दहरू चिच्याएर भन्नुहुन्छ: पूरा भयो![80] ग्रीक शब्द tetelestai – येशूले सम्भवतः यो अरामी भाषामा पुकार्नुभयो – को अर्थ हो: काम पूरा भयो। उहाँ जुन कुराका लागि आउनुभएको थियो, त्यो सबै सम्पन्न भयो। छुटकाराको मोल दिइयो। यी शब्दहरूपछि तुरुन्तै उहाँको मृत्यु भयो। उहाँले आफ्नो आत्मा आफ्ना पिताको हातमा सुम्पनुभयो।[81]

क्रूसमा टाँग्ने काम गर्ने, सबै कुरा नजिकबाट देख्ने रोमी कप्तान गहिरो रूपमा प्रभावित हुन्छन्। उनी भन्छन्: साँच्चै, यी मानिस परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो![82]

धेरैले लामो समयदेखि चाहेको कुरा अन्ततः पूरा भयो। मानिसहरूले आफ्नो हृदयमा के छ, त्यो प्रकट गरे। योभन्दा खराब, कुरूप र क्रूर हुनै सक्दैनथ्यो। हिंसा, घृणा र अन्धकारका शक्तिहरूले विजय हासिल

71. मत्ती 26:26-30; मर्कूस 14:22-26; लूका 22:14-20
72. मत्ती 26:14; मर्कूस 14:10
73. यूहन्ना 18:1-11
74. यूहन्ना 18:12-24
75. यूहन्ना 18:28-19:16
76. लूका 22:53
77. यूहन्ना 19:17-24
78. लूका 23:44
79. मत्ती 27:46
80. यूहन्ना 19:30
81. लूका 23:46; यूहन्ना 19:30
82. मर्कूस 15:39

गरेका थिए।

येशूमाथि कुनै दोष लगाउन सकिँदैनथ्यो। निर्दोष व्यक्ति अपराधीको मृत्यु मर्नुहुन्छ। सारा दुःखमा येशूले आफ्नो बचाउ गर्नुभएन।[83] उहाँको यो बिन्ती अतुलनीय छ: हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरू के गर्दै छन्, सो तिनीहरूलाई थाहा छैन।[84] पिता उहाँसँगै दुःखको बाटो हिँड्नुहुन्छ। यसले उहाँलाई मृत्युबाट बचाउँदैन। पिताले आफ्नो पुत्रलाई जोगाउनुभएन।[85]

येशूको मृत्यु चाँडै हुन्छ, उहाँसँगै क्रूसमा टाँगिएकाहरूभन्दा अघि। अरिमाथियाका योसेफ, यहूदी महासभाका एक सदस्य, शवलाई आफ्नै प्रयोग नभएको चिहानमा राख्छन्।[86] उहाँमा आशा राख्ने सबैका लागि एउटा संसार नै भत्किन्छ। आशा सबैभन्दा अन्तमा मर्छ भनिन्छ। अब त्यो पनि मरिसकेको थियो।

आइतबार बिहान येशूको शवमा सुगन्ध लगाउन चिहानमा आउने महिलाहरू नै हुन्। तिनीहरू छक्क पर्छन्: टनौं गह्रौं चिहानको ढुङ्गा चिहानको छेउमा पल्टिएको छ। खुला चिहानमा तिनीहरूले येशूको शरीर भेट्टाउँदैनन्। यो रित्तो छ। उहाँको शव अब त्यहाँ छैन। बरु स्वर्गदूतहरू छन्, जसले भन्छन्:

उहाँ यहाँ हुनुहुन्न। उहाँले भन्नुभएझैं उहाँ बौरिनुभएको छ![87]

अपेक्षाभन्दा फरक

चेलाहरूले आफ्ना गुरु बौरिनुभएको छ भन्ने कुरा बिस्तारै मात्र बुझ्छन्। जबसम्म येशू तिनीहरूलाई देखा पर्नुहुन्न र तिनीहरूले उहाँलाई देख्दैनन् र छुँदैनन्। उहाँ नै हुनुहुन्छ। उही, र तैपनि कुनै न कुनै रूपमा फरक। बौरिनुभएका। नयाँ शरीर। तैपनि: हात र खुट्टामा कीलाका दाग, कोखाको घाउ प्रस्टै देखिन्छन्। उहाँ तिनीहरूसँग खानुहुन्छ, तर बन्द ढोकाहरूबाट भित्र पस्नुहुन्छ। कहिले यहाँ, कहिले त्यहाँ हुनुहुन्छ।[88] धेरै चेलाहरूलाई देखा पर्नुहुन्छ। आफ्ना भाइ याकूबलाई पनि।[89] मृत्युबाट जीवित पारिनुभएकाको रूपमा नयाँ अस्तित्वमा उहाँ फरक हुनुहुन्छ, र एकै साथ तिनीहरूकै येशू हुनुहुन्छ।

उहाँले तिनीहरूलाई सबै कुरा पहिल्यै भन्नुभएको थियो भनेर तिनीहरू बुझ्न थाल्छन्। अब तिनीहरू बौरिनुभएका येशूसँग 40 दिन सँगै हुन्छन्। उहाँ धेरै प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहुन्छ। तिनीहरूका शङ्का हटाउनुहुन्छ। तिनीहरूलाई नयाँ दिशा दिनुहुन्छ। तिनीहरूको नयाँ कामका लागि। राज्यको बारेमा उहाँ तिनीहरूलाई सिकाउनुहुन्छ।[90] आफ्नो मृत्युको बारेमा। उहाँले किन मर्नुपऱ्यो। उहाँले यो पहिल्यै भन्नुभएको

83. यशैया 53:7; 1 पत्रुस 2:23
84. लूका 23:34
85. यूहन्ना 3:16; रोमी 8:32
86. यशैया 53:9; लूका 23:50-56
87. लूका 24:1-12; यूहन्ना 20:1-10
88. लूका 24:13-49; यूहन्ना 20:11-31; 21:1-14
89. 1 कोरिन्थी 15:5-7
90. प्रेरित 1:3

थियो, तर अब यो झन्-झन् स्पष्ट हुँदै गयो। यो अर्थहीन दुःखद घटना थिएन। यो परमेश्वरको मूल योजना थियो, जसको केन्द्रमा येशूको मृत्यु र पुनरुत्थान छन्। संसारलाई हल्लाउने एउटा आत्मिक भूकम्पको केन्द्रबिन्दु। नयाँ युगको धुरी। ब्रह्माण्डमा मोर्चा र शक्तिको परिवर्तन।

तपाईं सोच्नुहोला, एउटा क्रूसको किन यस्तो ब्रह्माण्डीय अर्थ हुनुपर्छ। यो त अरू सबै कुराको प्रतीक हो, यसको बाहेक। क्रूसको मृत्युले मानिसलाई अमानवीय बनाउने, चरम रूपमा अपमानित गर्ने र स्मृतिबाट मेटाउने उद्देश्य राख्थ्यो।

परमेश्वरको दृष्टिमा क्रूस

हामी क्रूसलाई टाढाबाट देख्छौं। धेरै पहिले भएको एउटा घटना। यस्तो संसार र संस्कृतिमा, जुन धेरै कुरामा हाम्रो आफ्नै संसार र संस्कृतिभन्दा अनौठो देखिन्छ। तर यदि हामीले यो क्रूसलाई ठीकसँग बुझ्यौं भने, यो टाढाको क्रूसमा हामी पत्ता लगाउँछौं कि परमेश्वर हाम्रो नजिक हुनुहुन्छ।

मसीहको मृत्यु कुनै दुर्घटना थिएन भनेर चेलाहरू बुझ्न थाले। यो हाम्रो छुटकाराको मूल्य थियो। यो ठ्याक्कै यसरी नै हुनुपर्ने थियो भनेर तिनीहरूले चिने र प्रचार गरे।[91] यो आवश्यक थियो। किनकि ख्रीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो।[92] तिनीहरूले अबुझ कुरालाई पछि आएर कुनै अर्थ जोडिदिने प्रयास गरेनन्। आफूलाई र अरूलाई सान्त्वना दिन। किनकि येशूले आफ्नो मृत्युअघि र पछि भन्नुभएका कुराहरूद्वारा तिनीहरूले बुझेका थिए। परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभयो र उच्च पार्नुभयो। संसारको भविष्य अब उहाँमै निर्भर छ। क्रूसको घटनामा, उहाँको आत्मबलिदानमा तिनीहरूले परमेश्वरले संसारलाई आफूसँग मेलमिलाप गराउनुभएको चिने।[93] येशूले बलिदानको रूपमा संसारका पापहरू बोक्नुभयो र उठाइलैजानुभयो भन्ने कुरा।[94]

येशूले कुनै प्रतिरोधविना आफूलाई सुम्पनुभएकाले परमेश्वरको प्रेम कति ठूलो थियो भन्ने स्पष्ट भयो। क्रूसमा कुरूप बनाइएका र यातना दिइएका येशूमा परमेश्वरको हात मेलमिलापका लागि फैलिएको छ।

हाम्रा निम्ति बलि हुनुभयो

इस्राएलमा पशुबलिको परम्परा थियो। धेरै अरू राष्ट्रहरूमा पनि थियो। कतिपय ठाउँमा यो आजसम्म छ। नयाँ करारले येशूको मृत्युलाई एउटा बलिदानको रूपमा वर्णन गर्छ, मानौं इस्राएलमा चढाइएका सबै पशुबलिहरूको पूर्ति।[95] यो एउटा रूपक हो, हामीलाई सहयोग, ताकि येशूले के सम्पन्न गर्नुभयो, त्यो हामी

91. प्रेरित 2:22-24; 3:18, 24; 8:35; 9:22; 13:32, 38; 18:28; 26:23
92. 1 कोरिन्थी 15:3; गलाती 1:4; 3:13; 1 थेसलोनिकी 5:10; तीतस 2:14; 1 पत्रुस 2:24; 1 यूहन्ना 3:16; प्रकाश 1:5
93. 2 कोरिन्थी 5:19-21
94. यूहन्ना 1:29, 36
95. एफिसी 5:2; हिब्रू 7:27; 9:14, 26; 10:12, 14

बुझौं। बलिदानको विचार कुनै धार्मिक विधिबाहिर पनि अपरिचित छैन। जब एक मानिसले अरूलाई बचाउन आफूलाई सुम्पन्छ।

पशुबलिहरू वेदीमा शान्तसँग मारिन्थे। तर येशूलाई मानिसहरूले मारे। उहाँ सजिलै वा छिटो मर्नुभएन। उहाँलाई हिंसात्मक रूपमा मारियो। बलिदानको स्वभावमा रगत बगाउनु र मृत्यु पर्छन्, तर पीडा वा क्रूरता पर्दैनन्। येशूको मृत्यु जानीजानी गरिएको हिंसात्मक र दुष्ट घटना थियो। क्रूसको मृत्यु अरूलाई डर देखाउनका लागि थियो। मानिसहरूले बुझे वा बुझेनन्, येशूमाथि तिनीहरूको हिंसा परमेश्वरमाथिको हिंसा थियो।

संसारको हिंसाप्रति परमेश्वरको आफ्नै प्रतिक्रिया यो थियो कि खराबीका शक्तिहरूलाई शून्य बनाइयो। तिनीहरूलाई सहेर र आफूभित्र सोसेर। त्यसैले येशूमाथि आक्रमण हुँदा उहाँले आफ्नो बचाउ नगर्नुभएको कुरा यति महत्त्वपूर्ण छ। क्षमामा भित्री पीडा सहनु, आफूभित्र सोस्नु पर्छ। र तीतोपन, रिस, घृणा र बदला जन्मन नदिनु पर्छ। परमेश्वर निर्दोष बलिको रूपमा संसारमा आउनुहुन्छ। अन्त्यमा बलिको मृत्यु अद्वितीय हुनुपर्थ्यो। केवल विधिपूर्वक चढाइने पशुबलि मात्र होइन। अन्त्यमा पुरानो करारका बलिदानहरू साँचो बलिदानका नमूना मात्र थिए।

येशू हाम्रा पापहरूका कारण मर्नुभयो, तर सबैभन्दा बढी हाम्रा पापहरूका निम्ति मर्नुभयो।[96] उहाँ परमेश्वरको बलिको थुमा हुनुहुन्थ्यो, जसले संसारको पाप उठाइलैजानुहुन्छ।[97] बलिदानको रूपमा उहाँ नै एक मात्र उपाय हुनुहुन्छ, जसद्वारा हामी आफ्ना पापहरूबाट, आफ्नो अशुद्धताबाट शुद्ध हुन सक्छौं। पवित्र परमेश्वरको उपस्थितिमा आउन।

बलिमाथि हात राखेर वा थिचेर बलि चढाउने व्यक्तिले आफूलाई बलिसँग एक बनाउँथ्यो। केही कुरा बलिमाथि सर्थ्यो। दाग र अशुद्धता बलिमाथि सर्थ्यो र यसरी नष्ट हुन्थ्यो। बलि एक किसिमको प्रतिनिधि बन्छ। एउटा बलिले, अझ ठ्याक्कै भन्दा बलिको रगतले, पाप मेटाउन सक्थ्यो। पापको प्रायश्चित्तको अर्थ हो, हाम्रा पापहरू मेटिन्छन्। र तिनले जे बिगारेका छन्, त्यो पनि हटाइन्छ। पाप ढाकिन्छ, यसको शक्ति तोडिन्छ। जे टुटेको थियो, त्यो चङ्गा हुन्छ।

येशूले सबै पशुबलिहरूको नमूना पूरा गर्नुभयो। र एकै साथ तिनको अन्त्य पनि गर्नुभयो।[98] तिनलाई अनावश्यक बनाउनुभयो। अब पापविनाका एक मानिस हाम्रा पापहरूका निम्ति मर्नुभयो। पापीहरूका निम्ति एक सिद्ध जन। हाम्रा पाप, अपराध र दुष्कर्महरू, परमेश्वर र मानिसहरूविरुद्ध हाम्रा अनगिन्ती गल्तीहरू, हाम्रो अनाज्ञाकारिता – यी सबै उहाँले आफूमाथि लिनुभयो। मानौं उहाँ आफैंले ती गर्नुभएको थियो। र तिनलाई सधैंका लागि हटाइदिनुभयो।[99] आफ्नो मृत्युभित्र। क्रूसमा उहाँले हाम्रो पाप र पापहरूको भारी बोक्नुभयो।

---

96. 1 कोरिन्थी 15:3
97. यूहन्ना 1:29, 36; 1 पत्रुस 1:18-21
98. हिब्रू 7:27; 9:26, 28; 10:10, 14
99. हिब्रू 8:12; 10:17; मीका 7:19

त्यहाँ क्रूसमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको व्यक्तित्वमा पापलाई दोषी ठहराउनुभयो, हो, पापको न्याय गर्नुभयो।[100] त्यसैले उहाँको मृत्यु क्रूसमा टाँगिएका अरूहरूको जस्तो थिएन। यहाँ एक जना पापीको मृत्यु मर्नुभयो, यद्यपि उहाँ पापी हुनुहुन्नथ्यो। हाम्रा पाप र अधर्मले लादिएको बलिदानको रूपमा। सारा संसारका पापहरूसँग एक बनाइनु सहनै नसकिने कुरा हो। अरूका निम्ति पापको दोषी ठहराइलाई आफूभित्र सहनु संसारको कुनै पनि पीडा र अनुभवसँग तुलना गर्न सकिँदैन।[101] यो एक पटक मात्र भएको घटना हो। आघातपूर्ण क्रूसको मृत्युको, मानिसप्रति सबैभन्दा निर्दयी वातावरणमा भएको। यही मूल्य थियो। अरू दुईवटा क्रूसका बीचको यही क्रूसमा सबै युगकै सबैभन्दा ठूलो दुःखभोग भयो।

यो दुःखभोग यस कुराको जमानत हो कि भविष्य मानिसका पुत्रको हातमा छ। परमेश्वर आफैंले आफूमाथि लिनुभएका दुःखहरूको गहिराइ एउटा रहस्य नै रहन्छ। परमेश्वर आफैं एक मात्र सम्भव समाधान ल्याउनुहुन्छ: आफ्नो पुत्रको अद्वितीय बलिदान। यसले त्यो पूरा गर्छ, जुन हामी कहिल्यै नभएको जस्तो बनाउन वा गर्न सक्दैनथ्यौं।

हाम्रा निम्ति र परमेश्वरका निम्ति येशूले आफूलाई बलिदानको रूपमा सुम्पनुभएको कुरा हामीप्रति असीम प्रेम, उदारता र कृपाको प्रमाण र आधार, सुरुआतको बिन्दु हो।

मरेका, मृत ख्रीष्टले हामीलाई सहायता गर्नुहुन्न।[102] सबै कुराको निर्णय गर्ने प्रश्न बाँकी रह्यो: के परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको बलिदान साँच्चै स्वीकार गर्नुभयो?

हो! परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभयो। येशूलाई मृत्युबाट जीवित पारिनु एउटा आश्चर्यकर्मभन्दा बढी हो। विस्मयादिबोधक चिन्हभन्दा बढी। यसले घोषणा गर्छ कि परमेश्वरले यो अद्वितीय बलिदान आनन्दसाथ स्वीकार गर्नुहुन्छ र अब पापीहरूलाई धर्मी घोषणा गर्न सक्नुहुन्छ।[103] यसको अर्थ हो, उहाँले बिनाशर्त अनुग्रह देखाउनुहुन्छ र क्षमा गर्नुहुन्छ। र पापीहरूलाई धर्मी बनाउनुहुन्छ।[104] मानौं तिनीहरूले कहिल्यै पाप गरेका थिएनन्।

के परमेश्वरलाई बलिदान चाहिन्छ?

ख्रीष्टको क्रूसबारे अन्तहीन रूपमा मनन गर्न सकिन्छ। के तपाईंले पनि कहिल्यै यो प्रश्न गर्नुभएको छ: के परमेश्वरलाई बलिदान चाहिन्छ? वा, प्रेमका परमेश्वरले आफ्नो क्रोध शान्त पार्न बलिदान माग्नु कसरी सम्भव छ?

---

100. रोमी 8:3
101. रोमी 8:3; 2 कोरिन्थी 5:21
102. 1 कोरिन्थी 15:17
103. रोमी 4:24-25; 1 कोरिन्थी 15:3
104. रोमी 3:21-26; 5:1, 9

सबैभन्दा पहिले यो कुरा हामीलाई स्पष्ट हुनुपर्छ कि बलिदान हामीलाई चाहिएको थियो। परमेश्वरलाई होइन। समस्या हाम्रो थियो। परमेश्वरको होइन। हामीले पाप गरेका छौं र हामीले पापको प्रायश्चित्तका लागि, क्षतिपूर्तिका लागि बलिदान चढाउनुपर्ने हो। किनकि पापको प्रायश्चित्त त्यस्तो कुरा हो, जसको जिम्मेवारी अपराध गर्नेमाथि हुन्छ। तर अवस्थालाई ठीक पार्न सक्ने एक मात्र व्यक्ति परमेश्वर आफैँ हुनुहुन्छ। उहाँ मूल्य तिर्नुहुन्छ। परमेश्वरसँगको सम्बन्ध पुनःस्थापित गर्न। क्षमा गर्न तयार र इच्छुक भएर। येशूमा परमेश्वरले यही गर्नुहुन्छ।

रगत बगाउने बलिदानविना हुँदैनथ्यो कि भनेर मैले पनि सोचेँ। सबैभन्दा बढी, येशूको भयानक क्रूसको मृत्युविना। क्रूसमा टाँगिनुभन्दा केही समयअघि गेतसमनी बगैंचामा येशू प्रार्थना र बिन्ती गर्नुहुन्छ। त्रसित र स्तब्ध भएर। जसका लागि सबै कुरा सम्भव छ, ती आफ्ना पितासँग उहाँ बिन्ती गर्नुहुन्छ कि के उहाँलाई क्रूसबाट जोगाउन सकिन्छ। दुःखको कचौरा उहाँबाट टाढा जाओस्। तर येशूले पिताको इच्छा पूरा गर्नुहुन्छ। कुनै प्रतिरोधविना उहाँ झूटो दोषी ठहराइ र क्रूसको घटनातर्फ जानुहुन्छ।[105]

बगैंचाका यी शब्दहरूले हाम्रो प्रश्नको जवाफ दिन्छन्: क्रूस र येशूको मृत्युविना परमेश्वरको मुक्तिको इच्छा पूरा गर्न सम्भव थिएन। साँच्चै, परमेश्वरका लागि सबै कुरा सम्भव छ – तर मुक्तितर्फ उहाँको आफ्नै बाटो छ। यो उहाँको ब्रह्माण्ड र उहाँको संसार हो। जीवनका नियम र ढाँचा उहाँ नै तोक्नुहुन्छ। हामीलाई एक प्रतिनिधि चाहिएको थियो। हामीलाई यस्तो छुटकारा दिनुहुने जन चाहिएको थियो, जो मृतकहरूबाट बौरिनुहुन्छ र हामीलाई पनि आफूसँगै जीवनमा तानेर लैजानुहुन्छ। हामीलाई यस्तो छुटकारा दिनुहुने जन चाहिएको थियो, जसले मृत्युको शक्तिलाई जित्नुहुन्छ – आफ्नै मृत्युद्वारा। जो मृत्युरूपी शत्रुको किल्लाभित्र पस्नुहुन्छ र साङ्ला र ढोकाहरू फुटाउनुहुन्छ।

परमेश्वरको प्रेम र येशूको प्रेम दुःखहरूभन्दा बलियो छ। येशू कुन कुराबाट यति धेरै डराउनुभयो? रोमीहरूले क्रूसमा दिने मृत्युदण्डबाट? पक्कै पनि। तर हाम्रो पापसँग एक बनाइनुबाट पनि। हाम्रो पाप बोक्नुबाट। मानौं उहाँ आफैँ त्यसको जड र कर्ता हुनुहुन्थ्यो। यसैमा सबैभन्दा ठूलो कुरा छ, जसको हामी कल्पना पनि गर्न सक्दैनौं। त्यस दिन गलगथामा उपस्थित कसैले पनि बुझेको, वा अनुमान पनि गरेको थिएन। क्रूसमा परमेश्वरको असीम प्रेम र पवित्रता, संसारका अनगिन्ती पाप, मानिसहरूको घृणा र अन्धकारका शक्तिहरू आपसमा जुध्छन्। येशूले यो सहनुपर्छ। बोक्नुपर्छ र सहनुपर्छ। र यसलाई आफ्नो मृत्युभित्र साथमा लैजानुपर्छ।

यदि परमेश्वरको मुक्तिको इच्छा क्रूसविना सम्भव हुन्थ्यो भने गलगथामा यो अन्त्य हुने नै थिएन! इतिहासको मोडको रूपमा क्रूस एउटा विरोधाभास नै रहन्छ। तर हाम्रा लागि यो परमेश्वरको शक्ति र बुद्धि साबित हुन्छ। फेरि एक पटक: यही उहाँको बाटो हो।

105. मत्ती 26:36-46; मर्कूस 14:32; लूका 22:39

यो मानिसहरूको आविष्कार होइन। येशू ख्रीष्टको क्रूस टुटेको संसारलाई परमेश्वरको जवाफ हो। ख्रीष्टियनहरू, येशूका अनुयायीहरूले क्रूसका लागि माफी माग्नुपर्दैन। यो ठेस खुवाउने कुरा नै रहन्छ। विश्वास नगर्नेहरूका लागि यसलाई कुनै स्वीकार्य रूप वा तर्कमा ढाल्न सकिँदैन।

शान्त पारिनका लागि वा आफ्नो रिस मार्नका लागि के परमेश्वरलाई बलिदान चाहिन्छ भन्ने प्रश्नको जवाफ यसरी दिन सकिन्छ: हामी सबै परमेश्वरको क्रोधमुनि छौं।[106] परमेश्वरको क्रोध प्रकट भएको छ[107] र यो आउने न्यायमा देखिनेछ।[108]

तर परमेश्वर क्रोध गर्नमा ढिला हुनुहुन्छ।[109] उहाँ आफ्नो क्रोधलाई रोकेर राख्नुहुन्छ। उहाँ खराबीलाई आफूमाथि लिनुहुन्छ र दण्ड दिनबाट पछि हट्नुहुन्छ। क्षमाको सम्बन्ध बोक्नु र सहनुसँग छ। परमेश्वर आफैंले आफ्ना जन इस्राएलको अधर्म धेरै पटक सहनुभयो। गलगथा यसको चरम बिन्दु हो। त्यहाँ परमेश्वरले आफ्ना जनको पाप सहनुहुन्छ र त्यो जवाफ दिनबाट पछि हट्नुहुन्छ, जुन हामी मानिसहरूले, सर्वशक्तिमान् भएका भए, दिने थियौं। तर परमेश्वर चुप रहनुहुन्छ। उहाँले गेतसमनीको प्रार्थना होइन, तर क्रूसमा येशूको प्रार्थना सुन्नुहुन्छ: हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरू के गर्दै छन्, सो तिनीहरूलाई थाहा छैन।[110]

क्रूसमा परमेश्वरले आफ्नो क्रोधको अन्त्य गर्नुहुन्छ। उहाँ यसलाई रोक्नुहुन्छ! क्रूस त्यो ठाउँ हो, जहाँ परमेश्वरको क्रोधको अन्त्य हुन्छ। उहाँको न्यायोचित क्रोध दन्किने ठाउँ होइन, तर त्यो निभ्ने ठाउँ। यसको प्रमाण उहाँको प्रतिरोधविनाको आत्मसमर्पण हो। क्रूसमा टाँगिनुभएका परमेश्वरको रूपमा।

एउटा ठेस खुवाउने कुरा। तर हाम्रा लागि यो त्यो कोर-पगलन हो, जसमा क्रोध र हिंसा हराउँछन्। पाप र मृत्युको शक्तिको रगत बगेर रित्तिनु।

सन् 1986 मा चेर्नोबिलमा एउटा आणविक रिएक्टर विस्फोट हुँदा अझ ठूलो विपत्तिको खतरा थियो। दन्किरहेको रिएक्टरमुनि पानीले भरिएको एउटा पोखरी थियो। पग्लिएको पदार्थ त्यहाँ बगेर पसेको भए एउटा भयानक बाफ-विस्फोटले झन् धेरै विकिरण फैलाउने थियो। तीन जना पुरुषहरू स्वेच्छाले अगाडि आए। तिनीहरू विकिरणले भरिएको, पानीले डुबेको तहखानामा ओर्ले। त्यहाँ तिनीहरूले हातैले भल्भहरू खोले, ताकि पानी बगेर निस्कन सकोस्। तिनीहरूले जीवितै फर्कने आशा गरेका थिएनन्। तैपनि तिनीहरू गए। युक्रेनका लागि, युरोपका लागि। तिनीहरूको कामले विपत्ति टाऱ्यो। तीनै जना बाँचे।

यसरी येशू कल्पनै गर्न नसकिने तरिकाले हाम्रा निम्ति त्यही बन्नुभयो, जसले विपत्ति निम्त्याएको थियो: पाप।[111]

---

106. यूहन्ना 3:36; रोमी 3:5; एफिसी 2:3
107. रोमी 1:18
108. रोमी 2:5, 8; 5:9; कलस्सी 3:6; 1 थेसलोनिकी 1:10
109. प्रस्थान 34:6; गन्ती 14:18
110. लूका 23:34
111. 2 कोरिन्थी 5:21

भलाइद्वारा खराबीमाथि विजय

ख्रीष्टमा खराबीको अन्त्य हुन्छ, किनकि उहाँ त्यसलाई आफूमाथि लिनुहुन्छ। मानिसहरूको खराबी सहनुहुन्छ। कमजोरीमा क्रूसमा टाँगिनुहुन्छ।[112] तर परमेश्वरको कमजोरी बढी बलियो छ।[113] उहाँको प्रेमलाई खराबीले निभाउन सकेन। उहाँले भलाइद्वारा खराबीलाई जित्नुभयो। शत्रुलाई प्रेम गरेर। त्यो प्रेम बढी बलियो थियो र विजयी भयो! खराबीले आफ्नो सारा रिस पोख्यो, तैपनि हाऱ्यो। बौरिनुभएका प्रभुमा परमेश्वरको हात मेलमिलापका लागि फैलिएकै रहन्छ।

ख्रीष्टमा, आफ्नो आत्मबलिदानी प्रेममा परमेश्वरले हाम्रो हिंसा आफूमाथि लिनुभयो। हामीलाई हाम्रो बिग्रिएको, पापी स्वभावबाट र शक्ति, बदला र प्रतिशोधको छाप परेको हृदयबाट छुटकारा दिन।

क्रूसमा परमेश्वर बचाउनुहुने र मेलमिलाप गराउनुहुने रूपमा उपस्थित हुनुहुन्छ।[114] क्रूसमा टाँगिनुभएकामा। त्रिएक परमेश्वरले – पिता, पुत्र र पवित्र आत्माले – क्रूसद्वारा अनन्त मुक्ति ल्याउनुभयो।[115] येशूको रगतद्वारा पापको प्रायश्चित्त भयो। यसले हाम्रा पापहरू ढाक्छ।[116] क्रूसमा पापलाई शक्तिको रूपमा मृत्युको फैसला सुनाइयो,[117] ताकि हामी नयाँ जीवन बाँच्न सकौं। ताकि हाम्रा पापहरू क्षमा भएका मात्र होइनन्, पापको शक्ति पनि तोडियोस्। ताकि त्यो फेरि हाम्रो जीवनमाथि हावी नहोस्।

यही क्रूसको शुभ समाचार हो। त्रिएक परमेश्वरले क्रूसमा आफैंभित्र आवश्यक सबै कुरा गर्नुहुन्छ – हाम्रा निम्ति!

112. 2 कोरिन्थी 13:4
113. 1 कोरिन्थी 1:25
114. 2 कोरिन्थी 5:19
115. हिब्रू 9:14
116. 1 यूहन्ना 2:2
117. रोमी 8:3

परमेश्वरको असीम बुद्धि र शक्ति

परमेश्वरको महानता उहाँको नम्रतामा देखिन्छ। सेवा गर्ने र आफूलाई सुम्पने प्रेममा। जब परमेश्वर ख्रीष्टमा क्रूसमा जानुहुन्छ, उहाँ आफ्नो स्वभावविरुद्ध काम गर्नुहुन्न। उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ, त्यस्तै काम गर्नुहुन्छ। गलगथादेखि उहाँको प्रेमको एउटा रूप छ: क्रूसको रूप। असल कुरा खोज्ने र आफूलाई सुम्पिदिने प्रेम। यदि क्रूस उहाँको प्रेमको सबैभन्दा ठूलो प्रकाश हो भने परमेश्वर सधैँ यस्तै हुनुहुन्थ्यो। र उहाँ सधैँ यस्तै हुनुहुनेछ।

क्रूसमा परमेश्वरले आफ्नो बुद्धि देखाउनुहुन्छ। र उहाँ मूर्ख देखिनुहुन्छ। क्रूसमा परमेश्वरले आफ्नो शक्ति देखाउनुहुन्छ। र उहाँ आफूलाई शक्तिहीन बनाउनुहुन्छ। क्रूसमा परमेश्वरले आफ्नो सुन्दरता देखाउनुहुन्छ। र उहाँ आफूलाई कुरूप बनाइन दिनुहुन्छ। क्रूसमा परमेश्वरले आफ्नो प्रेम देखाउनुहुन्छ। उहाँ हाम्रो पापका परिणामहरूसँग आफूलाई एक बनाउनुहुन्छ। परमेश्वरबाट योभन्दा टाढा कोही हुन सक्दैन। ठीक त्यहींसम्म उहाँ तल झुक्नुहुन्छ।

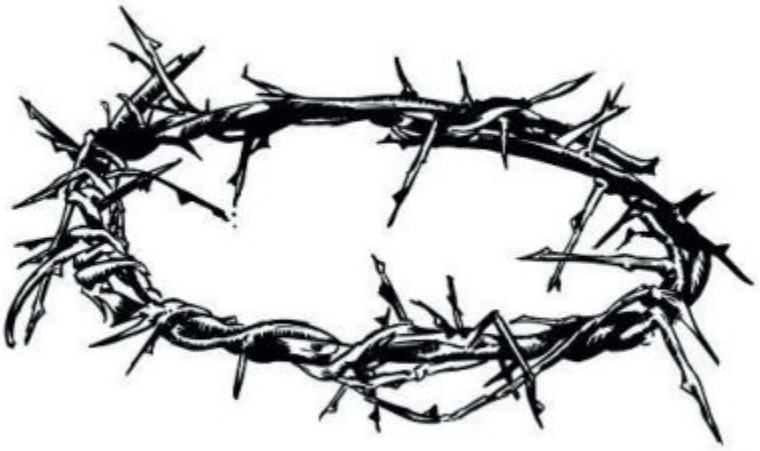
क्रूस परमेश्वरको शक्ति हो।[118] यो अचम्मको कुरा हो। पावल भन्छन्, जब परमेश्वरले आफ्नो शक्ति देखाउनुहुन्छ, त्यो यस्तो देखिन्छ: येशूले परमेश्वर हुनुहुने भएकाले पाउने विशेषाधिकारहरू त्याग्नुहुन्छ।[119] उहाँ चोट पुग्न सक्ने मानिस बन्नुहुन्छ। उहाँलाई क्रूसमा टाँग्ने ठीक तिनै मानिसहरूको दोष र लाज उहाँ

118. 1 कोरिन्थी 1:18
119. फिलिप्पी 2:6-8

आफूमाथि लिनुहुन्छ। हामी शक्तिबारे यसरी सोच्दैनौं। धेरै ख्रीष्टियनहरूले पनि यसलाई गम्भीरतासाथ लिएनन्।

शक्ति भन्नेबित्तिकै हामी करकाप र हिंसाको बारेमा सोच्छौं। मानिसहरूले आफ्ना देवताहरूको कल्पना यसरी नै गर्छन्। क्रूसले यसको ठीक उल्टो देखाउँछ। क्रूसमा परमेश्वरको शक्ति हाम्रो हृदय जित्ने प्रयास हो। उहाँको पूरै फरक स्वभावद्वारा। आफैंलाई सुम्पिदिने प्रेमद्वारा।

उहाँ कमजोरीमा क्रूसमा टाँगिनुभयो। तर परमेश्वरको कमजोरी मानिसहरूको बलभन्दा बढी बलियो छ।[120] शक्तिका नियमअनुसार होइन, तर प्रेमको नियमअनुसार! शत्रुलाई प्रेम गर्ने नियमअनुसार।

क्रूसले हामीलाई दिने उपहार

हामी मानिसहरू के गर्न सक्छौं, त्यो क्रूसले देखाउँछ। परमेश्वरविरुद्धको हाम्रो विद्रोहमा, हाम्रो जीवनको जानीजानी वा अनजानमा भएको अराजकतामा।[121] जहाँ परमेश्वरको कुनै ठाउँ छैन। वा उहाँको भूमिका सानो मात्र छ। तर उहाँसामु शत्रुजस्तै खडा हुनेहरूका निम्ति पनि परमेश्वर आफ्नो हृदयको गहिराइदेखि यति

120. 1 कोरिन्थी 1:25; 2 कोरिन्थी 13:4
121. 1 यूहन्ना 2:15-17; 3:4

टाढासम्म जान तयार हुनुहुन्छ कि उहाँले आफ्नो पुत्रलाई मृत्युमा सुम्पनुहुन्छ।[122] शत्रुतालाई मेलमिलाप र शान्तिमा बदल्न।

हामीलाई मृत्यु र पापबाट स्वतन्त्र पार्न एक मात्र पापरहित जन मर्नुभयो र फेरि जीवित हुनुभयो। ख्रीष्टले जे गर्नुभयो, परमेश्वरले त्यो हामीमाथि सार्नुहुन्छ। उहाँको मृत्यु हाम्रो मृत्यु हो र उहाँको पुनरुत्थान हाम्रो पुनरुत्थान हो। उहाँसँगै हामी मरेका छौं र बौरेका छौं![123] क्रूसमा उहाँले आफूलाई हामीसँग एक बनाउनुभयो। हामी ख्रीष्टसँग जोडिएका छौं। उहाँको मृत्यु हाम्रो मृत्यु हो। हाम्रो पुरानो, पापी र असफल जीवनको अन्त्य। र उहाँको पुनरुत्थान हाम्रो पुनरुत्थान हो। आत्मिक मृत्युबाट[124] नयाँ, अनन्त जीवनमा जीवित पारिएका। नयाँ सुरुआत क्रूसद्वारा मात्र, ख्रीष्टद्वारा मात्र सम्भव छ।

यदि परमेश्वरले पाप र खराबीलाई संसारबाट हटाउन चाहनुभएको भए, उहाँले मानिसहरूलाई नै संसारबाट हटाउनुपर्ने थियो। किनकि पाप हाम्रो त्यस्तो अंश होइन, जसलाई छुट्याएर शल्यक्रियाद्वारा निकाल्न सकियोस्। हामी पूरै पापी हौं। तर परमेश्वर पापीको मृत्यु चाहनुहुन्न![125] उहाँको मृत्युमा परमेश्वरविनाको हाम्रो पुरानो जीवन मर्‍यो। उहाँको मृत्युमा गाडियो। हामी नयाँ जीवनमा जीवित पारिएका छौं।

क्रूस – एउटा मूर्खता

क्रूसमा आएर मानिसहरूका बाटा छुट्टिन्छन्। कतिपयका लागि यो मूर्खता हो। क्रूसमा यातनापूर्ण मृत्यु मर्ने संसारका मुक्तिदाताले न परमेश्वरको राज्य ल्याउन सक्छन्, न उद्धार। संसारको कुनै पनि धर्मले आफ्नो संस्थापक लज्जास्पद रूपमा जीवनबाट बिदा भए भनेर उत्सव मनाउँदैन।

तर विश्वास गर्नेहरूका लागि यो सबैभन्दा ठूलो कुरा हो: परमेश्वरको शक्ति र बुद्धि। तिनीहरूका लागि क्रूसको अर्थ हो उद्धार, मेलमिलाप, क्षमा, स्वतन्त्रता।[126] परमेश्वरले मात्र मानिसमा क्रूसको यो बुझाइ जन्माउन सक्नुहुन्छ।

ठेस खुवाउने क्रूसविना सुसमाचार शुभ सन्देश होइन। क्रूससहित मात्र यो मुक्तिका निम्ति परमेश्वरको शक्ति हो। उद्धारका लागि। क्रूसमा टाँगिनुभएका जन मात्र हाम्रा लागि परमेश्वरबाट आउने बुद्धि, धार्मिकता, पवित्रता र छुटकारा बन्नुहुन्छ![127] एउटा मृत्युद्वारा, एउटा सार्वजनिक मृत्युदण्डद्वारा ठूलो मुक्ति ल्याउनु – यही परमेश्वरको बुद्धि हो:

- विजय र स्वतन्त्रता, शक्तिको परिवर्तन[128]

---

122. रोमी 5:6-10
123. रोमी 6:1-14; एफिसी 2:1-10; कलस्सी 2:11-14; 3:1-4
124. लूका 15:32
125. इजकिएल 18:23, 32
126. 1 कोरिन्थी 1:18, 23-24
127. 1 कोरिन्थी 1:30

- पापको प्रायश्चित्त[129]
- मेलमिलाप[130]
- क्षमा[131]
- अनन्त जीवन[132]
- छुटकाराको मोल[133]
- उद्धार[134]
- चङ्गाइ[135]
- प्रेमको सबैभन्दा ठूलो प्रमाण[136]
- नमूना[137]
- एकता[138]

ख्रीष्टियनहरूका लागि पनि कहिलेकाहीँ परमेश्वरको बुद्धि धेरै उच्च हुन्छ। तिनीहरूले क्रूसबारे के बुझ्छन् र के विश्वास गर्छन्, त्यो निर्णायक होइन। धेरै महत्त्वपूर्ण कुरा यो हो कि तिनीहरूले क्रूसद्वारा संसारलाई उद्धार दिनुहुने परमेश्वरमा भरोसा गर्छन्। बुझाइले बचाउँदैन, तर त्यहाँ एक जनाले हाम्रा निम्ति सबै कुरा ठीक पारिदिनुभयो भन्ने विश्वासले बचाउँछ।

के तपाई क्रूसमा हामीलाई भेट्नुहुने परमेश्वरमा भरोसा गर्नुहुन्छ?

घर फर्कनु

क्रूसमा टाँगिनुभएका ख्रीष्टमा भरोसा गर्नेले उद्धार पाउँछ। उसका लागि सबै कुरा बदलिन्छ। उसलाई हराएको छोरा र हराएकी छोरीको रूपमा स्वर्गीय पिताले अँगालोमा लिनुहुन्छ। ऊ परमेश्वरको छोरा र छोरी बन्छ।[139] क्रूसको पछाडि पिताको आशिष्को ठूलो धन प्रतीक्षामा छ।[140] उहाँले आफ्नो पुत्रसँगै हामीलाई सबै कुरा

128. प्रेरित 26:18; कलस्सी 1:12-13; 2:15; हिब्रू 2:14-15
129. रोमी 3:24-26; 8:3, 32-34; गलाती 3:13; एफिसी 5:2; हिब्रू 2:17; 1 यूहन्ना 2:2; 4:10
130. रोमी 5:10; 2 कोरिन्थी 5:18-20; कलस्सी 1:20-22
131. प्रेरित 2:38; एफिसी 1:7; हिब्रू 10:18
132. यूहन्ना 3:14-16; 6:51-56
133. मत्ती 20:28; मर्कूस 10:45; प्रेरित 20:28; 1 कोरिन्थी 6:20; 1 तिमोथी 2:5-6
134. एफिसी 1:7; 5:25; तीतस 2:14; हिब्रू 9:12; 1 पत्रुस 1:18-19; प्रकाश 1:5-6; 5:9
135. यशैया 53:5; 61:1; लूका 4:18-19, 23
136. यूहन्ना 3:14-16; 10:11; 15:13; गलाती 2:20; 1 यूहन्ना 3:16; 4:10
137. एफिसी 5:2; फिलिप्पी 2:5-11; 3:10-11; 1 पत्रुस 2:21-24; 1 यूहन्ना 3:16
138. यूहन्ना 11:52; 12:24; एफिसी 2:16
139. रोमी 8:14, 19, 29; गलाती 4:6
140. 2 कोरिन्थी 8:9

दिनुहुनेछ।[141] क्रूसद्वारा येशूले हामीलाई परमेश्वरकहाँ फर्काएर लैजानुहुन्छ।[142] उहाँको पिताको हृदयमा फर्काएर।[143] उहाँको सङ्गतिमा फर्काएर।[144]

उहाँले स्वेच्छाले हाम्रो ठाउँ लिनुभयो। सबै परिणामहरूसहित। किनकि हाम्रो पापको ज्याला, यसको परिणाम मृत्यु हो।[145] यसरी धर्मी जन अधर्मीहरूका निम्ति मर्नुभयो। हाम्रो प्रतिनिधिको रूपमा।

के तपाईं घर आइपुग्नुभएको छ? के तपाईं अझै हिच्किचाउँदै हुनुहुन्छ? पिताले हरेक दिन तपाईंलाई पर्खेर बाटो हेर्नुहुन्छ। उहाँ तपाईंको प्रतीक्षामा हुनुहुन्छ!

परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचार

हामी सबै पापी हौं भन्ने कुरा यति धेरै पटक पढ्दा पनि के तपाईं अझै सहन सक्नुहुन्छ? के यसमा रिस उठ्नु स्वाभाविक होइन र? मलाई विश्वास गर्नुहोस्: कुरा हामीलाई नराम्रो देखाउने होइन। यो निदान बाइबलले गर्छ। यसले सत्य बोल्छ। र सत्यले हामीलाई स्वतन्त्र पार्छ।

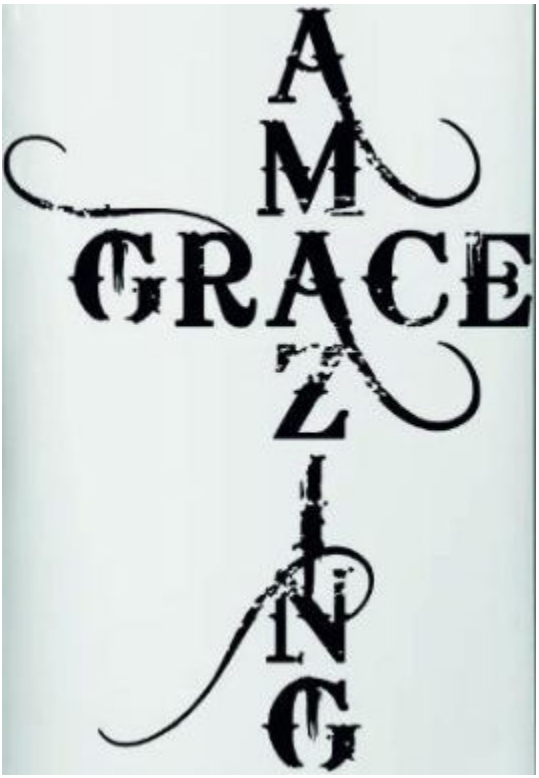
आफू पापी हुँ भनेर चिन्नु र स्वीकार गर्नुको अर्थ हो: हामीले पूरै बिगारेका छौं। यसलाई मर्मत गर्न सकिँदैन। कुनै उपाय छैन। हाम्रो अवस्था भयावह छ। हामी मृत्युबाट उम्कनेछैनौं। यदि गलगथाको क्रूस र येशूको भयानक मृत्यु हामीलाई हाम्रो अवस्थाबाट छुटाउन आवश्यक थिए भने, हाम्रो अवस्था कति घातक हुनुपर्छ, त्यसको हामी अलिअलि कल्पना गर्न सक्छौं। म तपाईंलाई निश्चित पार्छु, तपाईंले मुक्तिदातालाई चिन्नुभएपछि मात्र यो बुझ्नुहुनेछ। जब तपाईं सुरक्षित किनारमा हुनुहुन्छ।

सायद तपाईंलाई त्यो घोडसवारको कथा थाहा होला, जो जमेको बोडेनसी ताल (Bodensee) माथि घोडा दौडाउँदै पार गरेको थियो। त्यो थाहै नपाई,[146] तालको अर्को किनारमा पुगेपछि मानिसहरूले उसलाई ऊ कहाँबाट आएको हो, भनिदिए। त्रसित भएर ऊ ढल्यो। जमेको तालमाथिको मृत्युको खतरा उसले बल्ल बुझ्यो। कुनै मानिसका लागि स्वर्ग खुल्दा र परमेश्वरको अनुग्रह उसको हृदयमा चम्कँदा ठ्याक्कै यस्तै अवस्था हुन्छ। जब उसले यी शब्दहरू सुन्छ: अनुग्रहद्वारा उद्धार पाएका![147] मानिस पछाडि फर्केर हेर्छ र आफैंलाई सोध्छ: म कहाँ थिएँ? एउटा खाडलमाथि! प्राणघातक खतरामा। मैले गर्न सक्ने सबैभन्दा मूर्ख काम। म विनाशतर्फ जाँदै थिएँ र अब म सुरक्षित छु। तपाईं सोध्नुहुनेछ: के हामी साँच्चै यति ठूलो खतरामा बाँचिरहेका छौं? हो, हामी मृत्युको सँघारमा, विनाशतर्फ जाँदै बाँचिरहेका छौं।

---

141. रोमी 8:32
142. हिब्रू 10:19-22; 1 पत्रुस 3:18
143. लूका 15:11-24; एफिसी 2:13, 18
144. 1 यूहन्ना 1:3-4, 7
145. रोमी 6:23
146. Gustav Schwab को कविता “Der Reiter und der Bodensee” (1826) का अनुसार।
147. एफिसी 2:1-10

उद्धार छ: हाम्रा उद्धारकतर्फ हेर्नुहोस्! त्यो क्रूसमा! तपाईका पापहरूले लादिनुभएका। हाम्रो हराएको, गुमाइसकेको जीवन ख्रीष्टमा क्रूसमा कीलाले ठोकियो। ताकि हामी त्यसबाट छुटकारा पाऔं। यो खबरपछि पनि जो हल्लिँदैन, उसले परमेश्वरको वचन अझै बुझेको छैन। हराएको होइन, तर उद्धार पाएको मानिसले मात्र आफू पापी हुँ भनेर बुझ्न सक्छ। परमेश्वरको अनुग्रह अनपेक्षित रूपमा कुनै मानिसको हृदयमा पस्दा, आफू पापी हुँ भन्ने बुझाइ मुक्तिको आनन्दमा बदलिन्छ।

हाम्रो आफ्नै बारेको सत्य र परमेश्वरको अनुग्रहले हामीलाई स्वतन्त्र पार्छन्![148] सायद तपाईलाई त्यो गीत थाहा होला र तपाई यसको धुन मन पराउनुहुन्छ। तर यसका शब्दहरूमा ध्यान दिनुहोस्, जसले हाम्रो विषयलाई ठ्याक्कै बताउँछन्:

Amazing Grace how sweet the sound! That saved a wretch like me! I once was lost, but now am found; Was blind but now I see.

148. यूहन्ना 8:32

अचम्मको अनुग्रह, त्यसको स्वर कति मीठो, जसले म जस्तो अधमलाई उद्धार गऱ्यो! म कुनै बेला हराएको थिएँ, तर अब भेट्टाइएको छु; अन्धो थिएँ, तर अब देख्छु।

यो गीतको पहिलो अन्तरा हो। यो गीत एक जना पहिलेका दास-व्यापारीले रचेका थिए (जोन न्युटन (John Newton), 1779), जसले ख्रीष्टलाई आफ्नो उद्धारकको रूपमा भेट्टाएका थिए। वा अझ राम्रो भन्दा, जसलाई ख्रीष्टले भेट्टाउनुभएको थियो।

सुरुदेखि अन्त्यसम्म अनुग्रह

येशूले अनुग्रहका वचनहरू बोल्नुभयो।[149] दोषी ठहराउने र नष्ट गर्ने वचनहरू होइन। बरु उठाउने, साहस दिने, क्षमा दिने वचनहरू। त्यसैले सुसमाचार अनुग्रहको शुभ सन्देशबाहेक अरू केही हुनै सक्दैन।[150] अनुग्रह भनेको हामीले उहाँतर्फ पिठ्यूँ फर्काएका भए पनि अनन्त परमेश्वर हामी मानिसहरूकहाँ तल झर्नु र हामीतर्फ फर्कनु हो। जबरजस्ती लिन नसकिने, तर स्वतन्त्र रूपमा र खुसीसाथ दिइने अनुग्रह।

अनुग्रहले हामीलाई बचायो। हामीसँग परमेश्वरलाई दिनका लागि केही थिएन। किनकि हामी कुनै क्षतिपूर्ति गर्न सक्षम छैनौं। हामी को हौं, र परमेश्वर को हुनुहुन्छ, त्यो बुझ्न र स्वीकार गर्न मात्र हामी सक्थ्यौं। परमेश्वरको धार्मिकतालाई स्वीकार गर्नुको अर्थ हो, हामी धर्मी छैनौं।

परमेश्वर धर्मी न्यायाधीश हुनुहुन्छ।[151] हाम्रो आजको न्याय प्रणालीमा न्यायाधीशहरूले कानुनको उल्लङ्घनलाई दोषी ठहराउँछन् र कानुनअनुसार दण्ड र सजाय सुनाउँछन्। तर अपराधहरू सिधै न्यायाधीशको विरुद्धमा हुँदैनन्। परमेश्वरसँग कुरा फरक छ: उहाँकै विरुद्धमा, हाम्रा सृष्टिकर्ताकै विरुद्धमा – जो हाम्रा न्यायाधीश पनि हुनुहुन्छ – हामी दोषी भएका छौं।[152] हामीले के आशा गर्नुपर्छ?[153]

तर दोषी ठहराइलाई टार्न सबै कुरा गर्नुभएका उही न्यायाधीश हुनुहुन्छ।[154] आफ्नो प्रेम र बचाउने धार्मिकतामा उहाँले येशूमा हामीलाई भेट्नुभयो। उहाँको जीवनमा र उहाँको मृत्युमा। क्रूसमा उहाँको बलिदान, येशूको रगतले, हाम्रो पापलाई सधैँका लागि ढाक्छ।[155] सुसमाचारलाई आफ्नै लागि दाबी गर्ने र परमेश्वरले आफ्ना लागि जे गर्नुभयो, त्यसमा विश्वास गर्ने[156] सबैका लागि यो लागू हुन्छ।[157]

---

149. लूका 4:22
150. प्रेरित 20:24
151. प्रेरित 10:42; 17:31; रोमी 2:3, 16; 3:6; 14:10; 2 तिमोथी 4:1; हिब्रू 10:30; 1 पत्रुस 1:17; 4:5; प्रकाश 11:18; 20:12
152. रोमी 3:23
153. लूका 18:13
154. यूहन्ना 3:17
155. 1 यूहन्ना 1:7; प्रकाश 1:5-6; 5:9-10; हिब्रू 9:12-15
156. रोमी 1:16
157. रोमी 5:8-10

यही परमेश्वरको अनुग्रह हो।[158] जब हामीमाथि आउने न्यायोचित दोषी ठहराइ टारिन्छ। किनकि अर्को एक जना हाम्रो सट्टामा खडा हुनुहुन्छ। उहाँले हाम्रा पापहरू र हाम्रो पापी अस्तित्वलाई आफ्नो मृत्युभित्र बोकेर लैजानुहुन्छ।[159]

हामीले योग्यता नभएको कुरा उपहारमा पाउनु पनि अनुग्रह हो। यस्तो अनुग्रह, जसले हामीलाई योग्यताविना नै अझ धेरै, धेरै कुरा दिन्छ।[160] यस्ता हुनुहुन्छ ती परमेश्वर,[161] जसको प्रचार अनुग्रहको सुसमाचारमा गरिन्छ।[162]

अनुग्रहको सुसमाचार सबै धर्मभन्दा फरक छ। ख्रीष्टियन धर्मभन्दा पनि। अनुग्रह सबै धर्मको अन्त्य हो। त्यस्तो धर्मको, जहाँ असल काम गर्नु कर्तव्य हुन्छ। जहाँ मुक्ति वा अनन्त जीवनको इनाम पाउन उपलब्धि देखाउनु कर्तव्य हुन्छ। येशूमा यो उपलब्धि हाम्रा निम्ति पूरा भएको छ। येशूमा हामीलाई सबै कुरा उपहारमा दिइन्छ। हामी आफैँ यो गर्न सक्दैनौं। अनुग्रह सित्तैँमा हो, यो स्वतन्त्र छ र यसलाई कमाउन सकिँदैन। कतिपयका लागि तिनीहरूको आफ्नै, प्रायः अनजानको घमण्ड बाधा बन्छ। अनुग्रहको यो ठूलो उपहारलाई विश्वाससाथ ग्रहण गर्न गाह्रो हुन्छ। उपलब्धिको सिद्धान्तले हामी भित्रैसम्म भरिएका छौं। जब कुनै मानिसले अनुग्रह ग्रहण गर्छ र अब आफूमा र आफ्नो उपलब्धिमा भरोसा गर्दैन, त्यो एउटा ठूलो मोड, एउटा छुटकारा हो। र परमेश्वर र मानिसहरूसामु आफूले गरेका असल कामहरूको दाबी गर्दैन।

> सुसमाचारको कुनै जोडा छैन। यो ठेस खुवाउने छ। सबै धर्म र मुक्तिका सबै प्रस्तावहरूको ठीक उल्टो। यसले घोषणा गर्छ: सबै पापी हुन्। क्रूसमा टाँगिनुभएका एक जना हाम्रो उद्धार हुनुहुन्छ। छुटकारा योग्यताविना पाइने अनुग्रहको उपहारको रूपमा मात्र छ। सित्तैँमा। यही परमेश्वरको बुद्धि हो।

मानिसले परमेश्वरसँग पहिलो पटक अनुग्रह माग्दाको क्षणमा मात्र अनुग्रह पाउँदैन। त्यसपछि उसको जीवनको हरेक घडी अनुग्रह उसको पछि लाग्छ। अनुग्रह ख्रीष्टियन विश्वासको पहिचान-चिन्ह हो। यसविना केही चल्दैन। अनुग्रहले येशूको पछि लाग्ने जीवनलाई चारैतिरबाट भर्छ र घेर्छ। अनुग्रहले हामीलाई बोक्छ। कुनै व्यवस्था वा दासहरूलाई हाँक्नेको मागहरूले होइन। अनुग्रहले माग गर्दैन, यसले आफैँलाई दिन्छ। येशूको पछि लाग्ने जीवन अनुग्रहबाटै चल्छ। उपहार पाएका र निरन्तर पाइरहनेहरूको रूपमा। अनुग्रहले येशूको पछि लाग्ने जीवनको सुरुआत र अन्तिम दिनलाई घेर्छ। यसविना विश्वासयोग्यता र येशूको पछि लाग्नु सोच्नै सकिँदैन।

158. यूहन्ना 1:14-17; रोमी 5:9, 15; 2 कोरिन्थी 8:9; एफिसी 1:7; 2:5, 13; तीतस 2:11
159. 1 थेसलोनिकी 5:10; तीतस 2:14; 1 यूहन्ना 2:2; 3:16; 4:10; 1 पत्रुस 2:24; 3:18
160. लूका 15:22; एफिसी 2:7
161. 1 पत्रुस 5:10
162. मीका 7:18

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ

कसको बारेमा भन्न सकिएला कि उसको सारा स्वभाव नै प्रेम हो? आमूल, निःस्वार्थ र आत्मबलिदानी प्रेम। के तपाईंले यस्तो कसैलाई भेट्नुभएको छ? मैले भेटेको छैन, यद्यपि म असल र आदर्श सँगी मानिसहरूलाई चिन्छु।

परमेश्वरको बारेमा यो भनिन्छ। येशूमा हामीसँग यसको प्रमाण छ कि यो पारलौकिक, संसारभन्दा माथिको र अनन्त प्रेम साँच्चै छ। र यो हाम्रो संसारमा प्रकट भएको छ। के हामी यस्ता परमेश्वरलाई चिन्ने योग्य छौं?

भर्खरै परमेश्वरको अनुग्रहको कुरा भयो। उहाँ अनुग्रही हुनुहुन्छ। परमेश्वरको एउटा गुण, जसको अर्थ हाम्रो उद्धार हो! तर उहाँ किन अनुग्रही हुनुहुन्छ? किनकि उहाँ नै प्रेमको साकार रूप हुनुहुन्छ।[163] अनुग्रहको स्रोत उहाँको प्रेम हो, जुन नदीजस्तै हामीतर्फ बग्छ, र सबैभन्दा गहिरो ठाउँमा नपुगेसम्म रोकिँदैन।

उहाँ सधैँ प्रेम हुनुहुन्थ्यो। प्रेम गर्न प्रेमलाई आमनेसामने कोही चाहिन्छ। ब्रह्माण्ड हुनुअघि नै पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुभयो।[164] एक-अर्कातर्फ फर्केको अनन्त प्रेममा पिता, पुत्र र आत्मा, त्रिएक परमेश्वर,

163. 1 यूहन्ना 4:7-11
164. यूहन्ना 17:24

हुनुहुन्थ्यो। सुरुआतविना। उहाँ एक्लो वा एकान्तमा हुनुहुन्नथ्यो। उहाँ हामीले सोच्न सक्नेभन्दा बढी र ठूलो हुनुहुन्छ। उहाँको प्रेम पनि त्यस्तै छ।

यदि हामी यो मान्छौं कि कुनै मानिसको प्रेमको गहिराइ उसले आफ्नो प्रियजनका लागि के बलिदान गर्न तयार छ, त्यसबाट नाप्न सकिन्छ भने, सुसमाचारको कथामा प्रकट हुने प्रेम अतुलनीय छ। यो त्यस्ता परमेश्वरको कथा हो, जो अथाह प्रेमका कारण अन्तिम सीमासम्म जान तयार हुनुहुन्थ्यो। आफैँलाई परमेश्वरका शत्रु बनाएका मानिसहरूलाई बचाउन र पुनःस्थापित गर्न।

हामीप्रतिको प्रेमका कारण पवित्र परमेश्वर अन्तिम सीमासम्म जानुभयो। पुत्रले हाम्रो पाप बोक्नुभयो।[165] पापभित्र लुकेको परमेश्वरबाट त्यागिनुको अनुभव उहाँले गर्नुभयो। त्यसैले येशूले क्रूसमा पुकार्नुभयो: हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईले मलाई किन त्याग्नुभयो?[166] परमेश्वर योभन्दा टाढा जान सक्नुहुन्न। गलगथामा भन्दा बढी उहाँ दिन सक्नुहुन्न। त्यसैले क्रूस परमेश्वरको सबैभन्दा ठूलो प्रकाश हो। कुनै पनि कथाले यस्तो प्रेम गर्ने, जसले योभन्दा बढी दिन्छ, कसैको बारेमा बताउँदैन। र त्यो पनि योग्य नभएका मानिसहरूका निम्ति।[167]

यो प्रेमलाई कसरी बुझ्न वा बुझाउन सकिन्छ? हाम्रो समाज यो शब्द प्रायः प्रयोग गर्छ। झन्डै अत्यधिक रूपमा। तर ठ्याक्कै यसको अर्थ के लगाउँछ? हरेकलाई ऊ जस्तो छ, त्यस्तै स्वीकार गर्ने प्रेम। बिनाशर्त। न्याय नगर्ने र दोषी नठहराउने प्रेम। जसले सबै कुरा सहन्छ, सद्भाव खोज्छ। जसको कुनै अपेक्षा हुँदैन। जुन रोमान्टिक र भावुक हुन्छ।

के यो वर्णन बाइबलको प्रेमको अवधारणासँग ठ्याक्कै मेल खान्छ?

कल्पना गरौं, यो यस्तै भएको भए। परमेश्वरले मानिसहरूले गर्ने सबै कुरा सहनुहुन्थ्यो। आलोचना र न्याय गर्नुहुन्नथ्यो। यो कहाँ पुगेर टुङ्गिन्थ्यो र यस्तो प्रेम वास्तवमा कति प्रेमपूर्ण हुन्थ्यो?

परमेश्वरको प्रेमले हामीलाई हामी जस्ता छौं, त्यस्तै स्वीकार गर्छ भन्ने विश्वास गर्दा हामी पापी हौं भन्ने कुरा बिर्सिन्छ। हामी आज परमेश्वर चाहनुहुने र हाम्रा लागि सबैभन्दा असल हुने तरिकाले बाँचिरहेका छैनौं भन्ने कुरा बिर्सिन्छ। आफूलाई आमाबुबाको भूमिकामा राखेर हेर्नुहोस्। सायद तपाईं आमा वा बुबा हुनुहुन्छ। वयस्क भइसकेको आफ्नो सन्तानको कल्पना गर्नुहोस्। उसले असल नभएका कामहरू गर्छ। आफैँलाई र अरूलाई हानि गर्ने कामहरू। त्यसमाथि उसले तपाईंसँगको सम्पर्क तोडेको छ। ऊ तपाईंलाई घृणा गर्छ र तपाईंमाथि आधारहीन आरोप लगाउँछ।

ऊ तपाईंकै सन्तान रहन्छ। तपाईंले उसलाई प्रेम गर्न छोड्नुहुन्न। तर उसको जीवनमा भएको खराबीलाई तपाईं अस्वीकार गर्नुहुन्छ। कुरा जस्तो छ, त्यस्तो भएकोमा तपाईंलाई रिस उठ्छ र दुःख लाग्छ। तपाईंले

165. 2 कोरिन्थी 5:21
166. मर्कूस 15:34
167. रोमी 5:8

नराम्रो कुरालाई कहिल्यै ठीक भन्नुहुन्न। हाम्रो मानवीय अनुभवमा पनि प्रेम र अस्वीकृति कुनै न कुनै रूपमा सँगै जाने कुरा हुन्। प्रेमले नै खराबीलाई अस्वीकार गर्छ र दोषी ठहराउँछ।

के हामी यसो भन्न सक्छौं कि हामी जस्ता छौं, त्यस्तै रहिरहन परमेश्वरले हामीलाई हामी जस्ता छौं, त्यस्तै स्वीकार गर्नैपर्छ? के अरूलाई दुःख वा हानि भए पनि परमेश्वरले साँच्चै हाम्रो जीवनशैली स्वीकार गर्नुपर्छ?

सीमित, धेरै कुरामा स्वतन्त्र नभएका मानिसहरूको रूपमा हामी यस्तो संसारको चाहना गर्छौं, जहाँ शान्ति र न्याय सामान्य कुरा हुन्। पृथ्वी र मानिसहरूको सृष्टि गर्नुहुनेले त्यसको कति चाहना गर्नुहुन्छ होला, हामी के सोच्छौं? यदि परमेश्वरले घृणा, अन्याय, हिंसा र उहाँकै स्वरूपमा सृष्टि गरिएका मानिसहरूमाथि पापले ल्याउने दुर्दशाप्रति क्रोध गर्नुहुन्न भने, उहाँ प्रेम गर्नुहुने परमेश्वर हुनुहुने थिएन। केवल एक तटस्थ दर्शक। यदि परमेश्वरले पापलाई, मानिसहरूको खराबीलाई दोषी नठहराउनुहुने र न्याय नगर्नुहुने भए, उहाँले त्यसलाई सहनुहुने, त्यसको बहाना बनाइदिनुहुने र त्यसलाई स्वीकृति दिनुहुने थियो। पापको विनाशकारी शक्तिप्रति उहाँको प्रतिक्रिया सधैँ क्रोध र न्याय नै हुनेछ।

परमेश्वरको प्रेम पवित्र प्रेम हो। हामीले प्रायः यसलाई जे बुझ्छौं, त्योभन्दा यो फरक छ। यो दिव्य, असीम, बिनाशर्त छ। यो शुद्ध छ। निष्क्रिय, रोमान्टिक, भावुक होइन, तर दृढ इच्छाशक्ति भएको बचाउने प्रेम।

परमेश्वरको प्रेमले उहाँको क्रोध र न्यायलाई हटाउँदैन। परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्। हामी यस्ता कुनै प्यारा परमेश्वर पाउँदैनौं, जसले हामीलाई हामी जस्ता छौं, त्यस्तै लिनुहुन्छ, किनकि उहाँ त्यसैमा खुसी हुनैपर्छ। बाइबलका परमेश्वर हामीलाई बदल्न, प्रेमले बाहिर निकाल्न, आफूतर्फ तान्न चाहनुहुन्छ। पापी बदलिनुअघि नै उहाँ उसलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उसको पापकै बीचमा उहाँ उसलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।[168] तर उहाँ उसलाई बदल्न, पवित्र पार्न, येशूजस्तै बनाउन चाहनुहुन्छ।

168. यूहन्ना 3:16; रोमी 5:8; 2 कोरिन्थी 5:14; एफिसी 2:4-5; तीतस 3:4-5; 1 यूहन्ना 4:7-10

अदृश्य संसार – अन्धकारका शक्तिहरू

आउनुहोस्, फेरि एक पटक क्रूसमा टाँगाइतर्फ फर्कौं। त्यसमा अदृश्य, दुष्ट शक्तिहरूको पनि ठूलो भूमिका थियो। येशूले आफ्नो जीवनकालमा तिनीहरूलाई भेट्नुभएको थियो। छुटकारा दिनुहुने शक्तिशाली जनको रूपमा![169] भूतात्माहरू, अर्थात् अशुद्ध आत्माहरूलाई उहाँले धपाउनुभयो र भगाउनुभयो। यसद्वारा उहाँले तिनीहरूको शक्ति अन्त्य हुँदै छ भनेर घोषणा गर्नुभयो। सुसमाचारको यी शक्तिहरूसँग ठोस सम्बन्ध छ। धेरैले सोचेभन्दा बढी।

यी शक्तिहरू को हुन् र तिनीहरू किन येशूको मृत्यु चाहन्थे? पृथ्वी र मानिसहरूको सृष्टि हुनुअघि परमेश्वरले स्वर्गदूतहरू सृष्टि गर्नुभयो।[170] तिनीहरूलाई कहिलेकाहीँ परमेश्वरका पुत्रहरू भनिन्छ।[171] यो उहाँको स्वर्गीय परिवार हो। विभिन्न पदसोपानमा, विभिन्न जिम्मेवारीसहित विभिन्न स्वर्गदूतहरू। परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्नै लागि, तिनीहरूसँग मिलेर ब्रह्माण्डमा शासन गर्न सृष्टि गर्नुभयो। तिनीहरू उहाँका सेवकहरू हुन्।[172]

हामी मानिसहरूजस्तै तिनीहरूसँग पनि आफ्ना सृष्टिकर्ताप्रति विश्वासयोग्य रहने स्वतन्त्रता थियो। स्वर्गदूतहरूको एउटा भागले अर्कै निर्णय गऱ्यो। परमेश्वरविनाको अस्तित्व।[173] तिनीहरूको नाइके दियाबलस, अर्थात् शैतान थियो।[174] अदृश्य संसारमा यो विद्रोह हुँदा परमेश्वरले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभएन। त्यसबेलादेखि यी स्वर्गदूतहरू र परमेश्वरका पुत्रहरू शैतानको नेतृत्वमा परमेश्वरले गर्नुहुने सबै कुराको विरुद्धमा काम गर्छन्।[175] तिनीहरूका सामुन्ने विश्वासयोग्य रहेका स्वर्गदूतहरू छन्।[176]

शक्तिहरू र मानिसहरू

मानिसको सृष्टिपछि तुरुन्तै बहकाउने र मानिसको हत्यारा[177] मैदानमा आइपुग्छ।[178] शैतान, त्यो पुरानो सर्प,[179] पहिलो मानिसहरूलाई परमेश्वरमा भरोसा नगर्न र उहाँको भलाइमा शङ्का गर्न बहकाउँछ।

परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएका मानिसहरूदेखि शैतानले डाह गऱ्यो। ऊ नष्ट मात्र गर्न चाहन्थ्यो। पृथ्वीमा परमेश्वरको मानिसहरूको परिवार हुन नदिन चाहन्थ्यो। ऊ मानिसहरूलाई आफ्नै लागि चाहन्थ्यो।

---

169. मर्कूस 3:27
170. अय्यूब 38:4-7; भजनसंग्रह 148:2, 5; कलस्सी 1:16
171. अय्यूब 1:6; 38:7; भजनसंग्रह 82
172. भजनसंग्रह 104:4; दानिएल 6:22; मत्ती 1:20, 24; 16:27; लूका 2:13; प्रेरित 8:26; 10:7; 12:8; हिब्रू 1:7; 13:2
173. 2 पत्रुस 2:4; यहूदा 1:6
174. मत्ती 25:41; एफिसी 2:2; 1 यूहन्ना 3:8; प्रकाश 12:7-9
175. रोमी 8:38; 2 कोरिन्थी 11:14; 12:7; एफिसी 6:10-17; प्रकाश 12:13; प्रकाश 13
176. 1 तिमोथी 5:21; प्रकाश 5:11; 7:11; 12:7
177. यूहन्ना 8:44; 1 यूहन्ना 3:8, 12
178. उत्पत्ति 3:1-7; 2 कोरिन्थी 11:3-4
179. प्रकाश 12:9

एक असल पिताको रूपमा होइन, तर दास-मालिक र तानाशाहको रूपमा। यो लुट्ने काममा ऊ सफल भयो। बगैंचाको प्रमोदवनको घटनादेखि मानिस अब परमेश्वरको नजिक छैन।[180]

मानव इतिहासको विकासमा यी अदृश्य शक्तिहरूको प्रभाव देखिन्छ। सबै जातिहरूका अनगिन्ती मूर्तिपूजाका परम्पराहरूमा यो बेवास्ता गर्नै नसकिने गरी देखिन्छ, कतिपय ठाउँमा आजसम्म।[181] नयाँ करारले स्पष्ट पार्छ कि परमेश्वरविना र उहाँबाट अलग भएका मानिसहरू आत्मिक कैदमा र दियाबलसको बन्धनमा छन्।[182] बाहिरबाट यो देखिँदैन। मानिसहरू आफैँ यो थाहा पाउँदैनन्। तिनीहरूलाई आफू स्वतन्त्र छौं जस्तो लाग्छ। यदि तिनीहरूले हामीलाई घेरेर रहेको र हाम्रै बीचमा भएको अदृश्य संसारमा एक पटक हेर्न पाएका भए, तिनीहरूका आँखा खुल्ने थिए। परमेश्वरको बारेमा, आफ्नै बारेमा र सुसमाचारको बारेमा तिनीहरूको सोच अँध्यारो पारिएको छ।[183] संसार साँच्चै अझै पनि शैतानको राज्य हो।[184] येशूले उसलाई यस संसारको शासक भन्नुहुन्छ।[185] पावलले त उसलाई यस संसारको देवता भन्छन्।[186] संसारका घटनाहरूमा उसको ठूलो शक्ति र विनाशकारी प्रभाव छ। अर्को किसिमले संसारको अवस्था बुझाउनै गाह्रो छ। मानिस आफैँ दुष्ट छ भन्ने तथ्यले यसलाई झन् खराब र उपायहीन बनाउँछ।[187]

के तपाईंले सोच्नुभएको थियो कि अदृश्य संसार यति वास्तविक छ? र यसको हामीसँग यति धेरै सम्बन्ध छ?

सुसमाचार र शक्तिहरू

जब येशू आउनुभयो, परमेश्वरको राज्य संसारमा, दुष्ट शक्तिहरूको अधिकार-क्षेत्रमा भित्र पस्यो। त्यो दियाबलस र उसका दूतहरूको अन्त्यको सुरुआत थियो। परमेश्वरको मूल योजना कार्यमा उत्रियो। येशू गालीलमा घुमिरहनुहुँदा भूतात्माहरूलाई आफू कोसँग भिडिरहेका छौं भनेर थाहा थियो।[188] मानिसहरूलाई भन्दा फरक। तिनीहरूले उहाँलाई अदृश्य संसारबाट चिन्थे। उहाँ तिनीहरूका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्थ्यो।

येशूको बप्तिस्मापछि तुरुन्तै उहाँको परीक्षा लिन शैतान उजाडस्थानमा उहाँको सामु आयो। येशूले उसलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने उसले उहाँलाई संसारका राज्यहरू दिने प्रस्ताव गऱ्यो। शैतान आफ्नो आदर, आफ्नो आराधना खोज्छ। यही उसको स्वभाव हो।[189] तर येशूले उसको सामना गर्नुहुन्छ। अदनमा आदमले जस्तो होइन।[190]

---

180. उत्पत्ति 3:23-24
181. 1 कोरिन्थी 10:20-22
182. प्रेरित 26:18; एफिसी 2:1-3; कलस्सी 1:13
183. 2 कोरिन्थी 4:3-5
184. मत्ती 4:8-10
185. यूहन्ना 12:31; 14:30; 16:11
186. 2 कोरिन्थी 4:4
187. मर्कूस 7:20-23
188. मर्कूस 1:23-24; 3:11; 5:7
189. मत्ती 4:1-11; लूका 4:1-13

आफ्ना चेलाहरूलाई पनि येशूले भूतात्माहरूमाथि अधिकार राख्न र तिनीहरूलाई धपाउन अधिकार दिनुभयो।[191]

होइन, यी डरलाग्दा कथाहरू होइनन्, केवल मानसिक घटनाहरू पनि होइनन्, तर दैनिक जीवनको वास्तविकता हुन्। त्यहाँ यस्ता शक्तिहरू प्रकट हुन्छन्। भन् त्यहाँ, जहाँ मानिसहरूले आफूलाई सक्रिय रूपमा तिनीहरूका लागि खोल्छन् र तिनीहरूको हातमा सुम्पन्छन्।

शक्तिहरू र परमेश्वरको मुक्तिको योजना

परमेश्वरको मुक्तिको योजना दियाबलसलाई र मानिसहरूलाई पनि थाहा थिएन। पुरानो करारमा धेरै अगमवाणीहरू भए पनि यसलाई चिन्न गाह्रो थियो।[192] चेलाहरूले पनि बुझेनन्। शक्तिविना, सिंहासनविना परमेश्वरका पुत्र मानिसको रूपमा देखा पर्नुभएकाले शक्तिहरू अलमलमा परे। त्यस अवस्थामा तिनीहरूको एक मात्र उपाय मानिसहरूलाई येशूलाई मार्नतर्फ उक्साउनु थियो।[193] किनकि मानिसको रूपमा उहाँलाई चोट पुग्न सक्थ्यो र उहाँ मर्न सक्नुहुन्थ्यो। त्यसैले तिनीहरूको एउटै लक्ष्य थियो: उहाँको मृत्यु। तिनीहरूले त्यो हासिल गरे! तर तिनीहरू धोकामा परे। किनकि उहाँको मृत्यु नै उहाँको विजय थियो।[194] उहाँको मृत्यु हामी मानिसहरूका निम्ति ब्रह्माण्डीय शक्ति-परिवर्तन थियो।

उहाँको मृत्यु मानिसहरूलाई अन्धकारको शक्तिबाट छुटाउने छुटकाराको मोल हो। उहाँको मृत्युले मानिसहरूलाई अनुग्रह र क्षमा ल्यायो। स्वतन्त्रता। त्यस बेलाको दास-बजार यसको चित्र हो। छुटकाराको अर्थ थियो, दासत्वबाट किनेर स्वतन्त्रतामा छोडिनु। उहाँलाई मृत्युबाट जीवित पारिनु र परमेश्वरको सिंहासनमा उच्च पारिनु पाप, मृत्यु र दियाबलसको दासत्वबाट स्वतन्त्रतातर्फको ढोका हो।

हामीलाई हाम्रा पापहरूको क्षमा र पापको शक्तिबाट छुटकारा चाहिएको थियो। यी दुवै हामीलाई क्रूसद्वारा दिइन्छन्।

दियाबलसलाई अनुग्रह थाहा छैन। उसले आफैँ परमेश्वरको अनुग्रह पाउँदैन,[195] र मानिसहरूप्रति ऊ कुनै अनुग्रह देखाउँदैन। अनुग्रह उसको स्वभावका लागि पराई कुरा हो। परमेश्वरविरुद्धको उसको विद्रोहले उसलाई पूरै तीतो बनाएको छ।

अब परमेश्वरको सिंहासनमा एक जना मानिस विराजमान हुनुहुन्छ। हामी मानिसहरूका निम्ति। र हामी उहाँसँग एक भएका छौं।[196] हामी ख्रीष्टमा छौं![197] शक्तिहरू पराजित भएका छन्। तिनीहरूको समय

190. रोमी 5:12-21
191. मर्कूस 6:7
192. 1 कोरिन्थी 2:6-9
193. लूका 22:53
194. हिब्रू 2:14
195. हिब्रू 2:16
196. एफिसी 2:6

सकियो। तिनीहरूका दिन गनिएका छन्। तर अझै तिनीहरू प्रतिरोध गर्छन् र सुसमाचारलाई रोक्न हारिसकेको लडाइँ लडिरहेका छन्। दिनहुँ यी शक्तिहरूले मानिसहरू स्वतन्त्र भइरहेको देख्छन्। सुसमाचारमा विश्वास गर्ने हरेक व्यक्तिले तिनीहरूलाई सम्झाउँछ कि परमेश्वरको मुक्तिको योजना आफ्नो लक्ष्यमा पुग्दै छ। परमेश्वरको परिवार पृथ्वीका सबै जातिहरूबाट हुनेछ। येशूद्वारा, जसको मृत्युमा तिनीहरूको ठूलो भूमिका थियो। एक प्रकारले येशू मर्नुभएको गलगथामा तिनीहरूले थाहै नपाई आफ्नै चिहान खने।

परमेश्वर र मानिसका शत्रु शक्तिहरूले आधार बनाउने ऋणपत्र, अर्थात् अभियोगपत्र, क्रूसमा कीलाले ठोकियो र मेटाइयो।[198] क्रूसद्वारा उहाँले शक्तिहरूलाई निःशस्त्र पार्नुभयो र त्यहाँ तिनीहरूलाई सार्वजनिक रूपमा लज्जित पार्नुभयो। बौरिनुभएका ख्रीष्ट अब ब्रह्माण्डका प्रभु हुनुहुन्छ।[199] शुभ समाचार यो हो: उहाँ सबैमाथि र सबै कुरामाथि प्रभु हुनुहुन्छ। ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने स्वतन्त्र भएको छ।[200] ऊ परमेश्वरको राज्यमा घर फर्कन्छ।

सुसमाचार परमेश्वरको शुभ समाचार हो कि उहाँ आफ्ना मानिसहरूलाई फिर्ता ल्याउनुहुन्छ र आफ्नो परिवार चाहनुहुन्छ। मृत्युबाट र दुष्ट शक्तिहरूबाट स्वतन्त्र पारिएको। यो खुसीको सन्देश हो कि क्रूसको मृत्युद्वारा येशूले यो सबै सम्भव बनाउनुभयो। येशू दियाबलसका कामहरू नष्ट गर्न आउनुभयो।[201] उहाँसँगै प्रेमको परमेश्वरको शासन आयो। हामीलाई बचाएर उहाँको प्रेमको राज्यमा सारिन्छ।[202]

क्रूसको विजय

रोमी सेनापतिहरू भव्य विजय-जुलुससाथ रोम सहरमा प्रवेश गर्थे। पराजित अगुवाहरूलाई साङ्लाले बाँधेर साथमा ल्याइन्थ्यो। मृत्युदण्ड दिनुअघि तिनीहरूलाई सार्वजनिक रूपमा प्रदर्शन गरिन्थ्यो। यसरी नै पावलले यस संसारका शासकको अधिकार-क्षेत्रका प्रधानताहरू र अधिकारहरूमाथि क्रूसको अजेय शक्तिको वर्णन गर्छन्।[203] निःशस्त्र पारिएका र उदाङ्गो पारिएका। तिनीहरूको प्रभावकारी शक्ति सकियो।

क्रूसमा टाँगिनुभएका जनले अदृश्य बीचको संसारका जादुई शक्तिहरूबाट स्वतन्त्र पार्नुहुन्छ। शैतानको न्याय भइसकेको छ। उसको शक्ति तोडिएको छ। येशूका मानिसहरूमाथि उसको अब कुनै अधिकार छैन।

परमेश्वरको मुक्तिको योजना लामो समयसम्म चल्ने चेसको खेलजस्तै हो। एक जना खेलाडीले यस्तो चाल नचालेसम्म नतिजा अनिश्चित हुन्छ, जुन चालबारे जानकारलाई थाहा हुन्छ कि अब खेलको फैसला भइसक्यो। खेल अझै जारी रहे पनि। ज्योति र अन्धकारबीचको लडाइँ पनि यस्तै हो। राजासँगको निर्णायक

197. रोमी 8:1; 1 कोरिन्थी 1:30
198. कलस्सी 2:14-15
199. मत्ती 28:18
200. यूहन्ना 8:33-36; रोमी 6:7, 18, 22
201. 1 यूहन्ना 3:8
202. कलस्सी 1:13-14
203. कलस्सी 2:15

चाल चालिसकिएको छ। गलगथाको क्रूसमा काँडाको मुकुट लगाउनुभएका राजासँग। विजय पूरा भइसकेको छ।

विरोधीका गतिविधिहरू अब पछि हट्दै गरिने लडाइँ मात्र हुन्। उसँग थोरै समय बाँकी छ। उसको अन्त्य निश्चित भइसकेको छ।

क्रूसको सास्ती क्रूसको विजय बन्छ!

स्वतन्त्रता सम्भव छ

त्यसैले निश्चित हुनुहोस्: यदि तपाईं येशूको हुनुहुन्छ भने, भूतात्माहरू भाग्नैपर्छ! यदि तपाईं जादु-टुना र तन्त्रमन्त्रमा, आत्माहरू र स्वर्गदूतहरूसँग संलग्न हुनुभएको छ भने, स्वतन्त्रता छ। र क्षमा पनि।

यी शक्तिहरू तपाईंलाई छोड्न चाहँदैनन् र स्वतन्त्र हुने हरेक प्रयासलाई जरैमा निमोठ्न चाहन्छन्। येशू ख्रीष्टसँग प्रार्थना गर्नुहोस् – उहाँको नाम पुकार्नुहोस्! तपाईंका लागि प्रार्थना गर्ने र तपाईंलाई सहायता गर्ने ख्रीष्टियनहरू खोज्नुहोस्।

तपाईंलाई यो तान्त्रिक संसारसँग जोड्ने हरेक कुराबाट आफूलाई अलग गर्छु भनेर सुनिने गरी घोषणा गर्नुहोस्।

तपाईंलाई यी जादुई, तान्त्रिक कुराहरूसँग जोड्ने सबै वस्तुहरू हटाइदिनुहोस्। तपाईंलाई यस्ता अभ्यास र सम्बन्धहरूमा भित्र्याउने मानिसहरूसँग हरेक सम्पर्क तोड्नुहोस्।

अदृश्य संसार एउटा शक्तिशाली वास्तविकता हो, जसलाई कम आँक्नु हुँदैन। तर येशू बढी बलियो हुनुहुन्छ।

शान्तिको सुसमाचार

पत्रुसले आफ्ना गुरुले शान्तिको घोषणा गर्नुभएको अनुभव गरेका थिए।[204] येशूले यहूदीहरूका लागि र जातिहरू, अर्थात् गैर-यहूदीहरूका लागि शान्ति ल्याउनुभयो। र यी दुईका बीचमा पनि। शान्ति सुसमाचारको केन्द्रीय र आधारभूत पक्ष हो।[205] यही परमेश्वरको शालोम हो। हिब्रू बाइबलमा यो शब्द यस्तो छ। परमेश्वरको हृदय ठूलो र फराकिलो छ। यही हृदयबाट शान्ति आउँछ। यसको अर्थ हो पूर्ण हुनु, स्वस्थ हुनु, चङ्गा हुनु, उद्धार पाएको हुनु। सुसमाचारले मानिसहरूलाई परमेश्वरसँगको शान्तिमा पुऱ्याउँछ।[206] यसको अर्थ हो परमेश्वरसँग मेलमिलाप र हरेक शत्रुताको अन्त्य।[207]

204. प्रेरित 10:36
205. कलस्सी 1:20; एफिसी 2:17; 6:15
206. रोमी 5:1
207. रोमी 5:10; 2 कोरिन्थी 5:18

सुसमाचारले परमेश्वरले आफ्नो सन्तानको रूपमा स्वीकार गर्नुभएको छ भन्ने निश्चयतामा पुऱ्याउँछ। यो निश्चयता परमेश्वरमा जरा गाडेको छ। उहाँ जो हुनुहुन्छ र उहाँले जे गर्नुभयो, त्यसमा। यही आधारमा हृदयमा साँचो, स्थायी शान्ति फैलिन्छ। अशान्तिको सट्टा विश्राम। कलह र डरको सट्टा शान्ति।

ठूलो होस् वा सानो स्तरमा, युद्ध र झगडाले भरिएको हाम्रो संसारलाई शान्ति चाहिन्छ।[208] युद्धको अनुपस्थिति मात्र होइन, युद्धविराम मात्र होइन, तर मानिसहरूलाई एकै ठाउँमा ल्याउने र एक बनाउने शान्ति।[209] सुसमाचारले मानिसहरूका बीचमा शान्ति ल्याउँछ। यसले मानिसहरूको नयाँ समुदाय बनाउँछ, जसमा शान्तिको शासन हुन्छ।[210] परमेश्वरले मानिसको हिंसालाई सधैँका लागि एकै पटक आफूभित्र सोस्नुभएको क्रूसको प्रचार के संसारको शान्तिको साँचो हुन सक्छ? र सबैभन्दा पहिले मण्डलीभित्रै?

यदि मानिसहरू शान्ति के हो भनेर जान्न चाहन्छन् भने, सुसमाचारद्वारा परमेश्वरको शान्ति पाएकाहरूबाट तिनीहरूले यो चिन्नुपर्छ। जसले त्यो शान्ति चम्काउँछन्। अरूलाई बाँड्छन्। शान्ति स्थापना गर्नेहरू हुन्छन्। तिनीहरूले सकेसम्म[211] हरेक मानिससँग शान्तिमा बस्छन्।

येशूद्वारा सबै कुराको परमेश्वरसँग मेलमिलाप गराइयो र उहाँसँग फेरि ठीक सम्बन्धमा ल्याइयो। उहाँको रगतको मूल्यद्वारा। गलगथामा उहाँको मृत्युद्वारा। परमेश्वरसँगको शान्ति र परमेश्वरको शान्ति वास्तविकता बनोस् भन्नका लागि क्रूस आवश्यक थियो।[212]

तपाईले यो शान्तिलाई कसरी अनुभव गर्नुभएको छ? यसले तपाईभित्र, तपाईंका सम्बन्धहरूमा के बदलेको छ?

सुसमाचार – पूरा भएको प्रतिज्ञा

सुसमाचार नियन्त्रणबाहिर गएको मानव इतिहासप्रति परमेश्वरको आत्तिएको वा निराश प्रतिक्रिया होइन। यो परमेश्वरको हृदयबाट आउँछ र अनन्त समयअघि नै यसको प्रतिज्ञा गरिएको थियो।[213] त्यसैले यो कुनै अचम्मको कुरा होइन कि यो हिब्रू बाइबलमा, अर्थात् बाइबलको पहिलो भाग पुरानो करारमा गहिरोसँग जरा गाडेको छ। त्यहाँ यसको प्रतिज्ञा गरिएको छ।[214] परमेश्वरको मुक्तिको इतिहास कसरी त्यो बिन्दुतर्फ अघि बढ्छ, जसलाई त्यसले समयको पूर्णता भन्छ, त्यसको वर्णन त्यहाँ छ। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई पठाउनुभएको समय।[215] इस्राएलमा उहाँका समकालीनहरूमध्ये अधिकांशले येशूलाई प्रतिज्ञाको पूर्तिको रूपमा चिनेनन्।[216] तर बाह्र जना चेलाहरू, अर्थात् प्रेरितहरूले यो चाँडै चिने। तर येशूको मृत्यु र

208. तीतस 3:3
209. मत्ती 5:44; 1 यूहन्ना 4:19
210. एफिसी 2:14-22
211. रोमी 12:18
212. कलस्सी 1:20
213. रोमी 16:25-27; 2 तिमोथी 1:9; तीतस 1:2
214. रोमी 1:1-3; गलाती 3:14-16
215. गलाती 4:4

पुनरुत्थानपछि मात्र। प्रेरितहरूको पुस्तक र तिनीहरूका पत्रहरूमा तिनीहरूले गरेको सुसमाचारको प्रचार पुरानो करारका उद्धरणहरूले भरिएको छ।[217] धेरै उदाहरणहरू छन्। येशू आफैंले भन्नुभयो कि धर्मशास्त्र, अर्थात् पुरानो करारले उहाँकै बारेमा बोल्छ।[218] यहाँ पुरानो करारबाट तीनवटा छोटा उदाहरण र केही बाइबलका खण्डहरू छन्।[219]

बाइबलको पहिलो पृष्ठहरूमै, मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरेपछि, एउटा प्रतिज्ञा छ, जसलाई मूल-सुसमाचार भनिन्छ: म तिमी र स्त्रीका बीचमा, तिम्रो वंश र उसको वंशका बीचमा शत्रुता राख्नेछु: उसले तिम्रो टाउको कुल्चनेछ, र तिमीले उसको कुर्कुच्चामा डस्नेछौ।[220] त्यस बेला चिन्न कठिन भएको कुरा येशू, उहाँको जीवन र उहाँको मृत्युको प्रकाशमा प्रस्ट हुन्छ। येशूले मरेर दियाबलसलाई पराजित गर्नुभयो![221]

मानव इतिहासको समयरेखामा धेरै वर्षपछि अब्राहाम आफ्नी पत्नी साराको साथमा देखा पर्छन्। सन्तानविनाको यो वृद्ध दम्पतीले एउटा छोराको प्रतिज्ञा पाउँछन्। ती दुई खुसी होऊन् भन्नका लागि मात्र होइन। होइन, यही छोरा, इसहाकमा पृथ्वीका सबै जातिहरूले आशिष् पाउनेछन्।[222] यो येशूमा पूरा हुने प्रतिज्ञा हो![223]

शताब्दीयौंपछि दाऊद इस्राएलका राजा बन्छन्। परमेश्वरको मनअनुसारका मानिस। परमेश्वरका आज्ञाहरू उल्लङ्घन गरे पनि उनी सधैँ परमेश्वरप्रति विश्वासयोग्य रहे र कहिल्यै कुनै मूर्तिको पूजा गरेनन्। परमेश्वरले उनलाई एउटा छोराको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, जसको सिंहासन अनन्त हुनेछ।[224] त्यो सुलेमान मात्र थिएनन्। यो पूर्ण रूपमा दाऊदका पुत्र येशूमा पूरा भयो। उहाँमा शताब्दीयौं पुरानो अगमवाणी पूरा हुन्छ। एक राजा, दाऊदको राजवंशका प्रत्यक्ष सन्तान, इस्राएलका मसीह-राजा हुनुहुनेछ। सधैँका लागि। र त्यस्तै भयो।[225] उहाँ अहिले परमेश्वरको सिंहासनमा हुनुहुन्छ र चाँडै सबैले देख्ने गरी संसारमा शासन गर्नुहुनेछ।

कसैले पनि आफ्नो बारेमा यति धेरै अगमवाणीहरू छन् भनेर भन्न सक्दैन। धेरै भविष्यवाणीहरू छन्। तीमध्ये धेरै ठ्याक्कै पूरा भइसकेका छन्। सारा पुरानो करारले येशूतर्फ औंल्याउँछ। पुरानो करार परमेश्वरका पुत्रको सुसमाचारको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण साक्षी हो।

---

216. प्रेरित 13:27, 32
217. प्रेरित 2:25-31; रोमी 1:17; 3:21-26; 4:17; 10:8-13; 15:9-13; 1 कोरिन्थी 2:9; 2 कोरिन्थी 6:2; गलाती 3:16; 1 पत्रुस 1:19; 2:6-9
218. यूहन्ना 5:39; 7:42
219. भजनसंग्रह 16:8-10; 22; 31:13; 35:11; 69:4; यशैया 9:2-7; 11:1; 35:4-6; 50:6; 53; मीका 5:2; जकरिया 11:12; दानिएल 9:25-26
220. उत्पत्ति 3:15
221. हिब्रू 2:14; रोमी 16:20; प्रकाश 12:9-11; 20:10
222. उत्पत्ति 12:3; 22:18; 28:14
223. गलाती 3:16
224. 2 शमूएल 7:12-16
225. लूका 3:23-31; उत्पत्ति 49:10; यर्मिया 23:5-6; भजनसंग्रह 132:11; रोमी 1:3; 2 तिमोथी 2:8; प्रकाश 5:5

सुसमाचारको आशा

यदि क्रूसमा टाँगिनुभएका एक जना बौरिन सक्नुहुन्छ भने हामी सबैका लागि आशा छ! यो निश्चित आशा हो, किनकि क्रूसमा टाँगिनुभएका एक जना हाम्रा निम्ति मृतकहरूबाट बौरिनुभएको छ: परमेश्वरका पुत्र। उहाँले हामीलाई आशा फिर्ता दिनुभएको छ!

हामी सबैका आशा र सपनाहरू छन्। एक क्षण लिनुहोस्। के तपाईंका लागि कुनै यस्तो भविष्य छ, जसको तपाईं चाहना गर्नुहुन्छ, तपाईंको अहिलेको अनुभवभन्दा असल कुनै कुराको दर्शन? यस्तो आशा, जुन एक दिन वास्तविकता बनोस् भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ?

सुसमाचारले नयाँ क्षितिज खोलिदिन्छ। हामी जीवित रहनेछौं! सधैंका लागि। मृत्युको अन्तिम शब्द हुँदैन। सुसमाचारले आशा फैलाउँछ।[226] त्यसैले म यसलाई खुसीसाथ नयाँ सृष्टिको सुसमाचार भन्छु। यसले प्रतिज्ञा गर्छ कि जस्तो छ, त्यस्तै रहनेछैन।[227] परमेश्वर सारा सृष्टिप्रति गम्भीर हुनुहुन्छ।[228] कुरा मानिसहरूको मात्र होइन, सारा ग्रहको हो। परमेश्वरको राज्य एकातिर राजाको सेवा गर्ने मानिसहरूले बनेको छ। तर यो राज्य रहने एउटा ठाउँ पनि छ। त्यो ठाउँ हाम्रो पृथ्वी हो।[229] ब्रह्माण्डमा धूलोको एउटा सानो कणजस्तो यही पृथ्वीमा परमेश्वर येशूमा आउनुभयो।

---

226. 1 पत्रुस 1:3-4
227. रोमी 8:18-24
228. यूहन्ना 3:16
229. प्रकाश 5:9-10

परमेश्वरले यसलाई सृष्टि गर्नुभएको थियो। यो उहाँको हृदयको परियोजना हो: सबै कुरा धेरै असल थियो।[230] त्यसैले भविष्यका लागि परमेश्वर पूरै फरक वा नयाँ कुनै कुरा सोच्नुहुन्न। होइन, उहाँले पृथ्वीलाई जस्तो हुनुपर्ने हो, त्यस्तै पुनःस्थापित गर्नुहुनेछ। अर्को शब्दमा: उहाँले यसलाई नयाँ बनाउनुहुनेछ।[231] एक दिन यसमा न मृत्यु, न रोग, न भोक हुनेछ।[232] मानिसले नष्ट गर्ने सबै कुरा, मानिसलाई हानि गर्ने बेलगाम प्रकृति पनि, अब रहनेछैन।[233]

आशाविनाको टुटेको संसारमा,[234] आशाको सुसमाचारले नै[235] एउटा अनन्त र नहल्लिने राज्यको[236] प्रतिज्ञा गर्छ। एउटा नयाँ आकाश र एउटा नयाँ पृथ्वी हाम्रो नयाँ घर बन्नेछन्।

आशा बौरिनुभएका प्रभुमा दृढतासाथ जरा गाडेको छ। उहाँमा, जो मर्नुभएको थियो र सदासर्वदा जीवित हुनुहुन्छ।[237] उहाँले मृत्युको शक्तिलाई तोड्नुभएको छ।[238] उहाँद्वारा साँचो जीवन र अविनाशिता प्रकाशमा आएका छन्।[239] ख्रीष्टमा हामीले उहाँको पुनरुत्थानको जीवनलाई आफ्नो जीवनको रूपमा पाएका छौं, जुन फेरि कहिल्यै मर्दैन। र जसको अब पापसँग कुनै सम्बन्ध छैन।[240] यही साँचो जीवन र नयाँ सृष्टिको कहिल्यै नसकिने शक्ति हो। यो येशूका अनुयायीहरूको जीवनमा सुरु भइसकेको छ।[241] तिनीहरू नयाँ जीवन र जीवित आशाका लागि नयाँ जन्म पाएका छन्।[242] तिनीहरू ख्रीष्टमा अहिले नै नयाँ सृष्टि हुन्। एक दिन तिनीहरू नयाँ सृष्टिमा बाँच्नेछन्।[243] तिनीहरूको रूपान्तरित, अमर र महिमित शरीर हुनेछ।[244] तर तिनीहरू अझै पनि उही अद्वितीय र परमेश्वरले चाहनुभएको व्यक्तित्व हुनेछन्, जो तिनीहरू आफ्नो मरणशील जीवनमा थिए।

सुसमाचारले परमेश्वरले तोक्नुभएको एउटा समयको कुरा गर्छ।[245] त्यति बेला येशू फेरि आउनुहुनेछ, सबै मानिसहरूले देख्ने गरी।[246] ठूलो महिमा र शक्तिमा।[247] उहाँको प्रतीक्षा गर्ने सबैका लागि त्यो आनन्दको दिन हुनेछ। किनकि त्यति बेला परमेश्वरको अनन्त शासन सुरु हुन्छ। त्यति बेला कहिल्यै अन्त्य नहुने समय सुरु

230. उत्पत्ति 1:31
231. यशैया 65:17-19; 66:22
232. प्रकाश 7:9-17; 21:1, 4-5
233. प्रकाश 7:16; 22:3
234. एफिसी 2:12; 1 थेसलोनिकी 4:13
235. एफिसी 1:18; कलस्सी 1:5, 23
236. 2 पत्रुस 1:11; हिब्रू 12:27-28; दानिएल 2:44; 7:14, 27
237. प्रकाश 1:17-18; यूहन्ना 14:19
238. हिब्रू 2:14-15
239. 2 तिमोथी 1:10
240. रोमी 6:9-10
241. 2 कोरिन्थी 5:17
242. 1 पत्रुस 1:3
243. 2 पत्रुस 3:13
244. 1 कोरिन्थी 15:35-58; फिलिप्पी 3:20-21
245. प्रेरित 17:30-31
246. प्रकाश 1:7
247. मर्कूस 8:38; 13:26

हुन्छ। जब परमेश्वर आफैँ मानिसहरूसँग बास गर्नुहुन्छ।[248] तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन्। र कल्पनै गर्न नसकिने आनन्द अनुभव गर्नेछन्।[249] प्रेमका अनन्त परमेश्वर, त्रिएक परमेश्वरले सधैँ चाहनुभएको ठ्याक्कै त्यही कुरा। त्यति बेला यो पहिले कहिल्यै भएको भन्दा पनि असल हुनेछ। स्वर्ग, अर्थात् परमेश्वर आफैँ, आफ्ना मानिसहरूसँग, आफ्नो परिवारसँग देखिने गरी बास गर्न पृथ्वीमा आउनुहुनेछ। सधैँका लागि। हामी येशूजस्तै हुनेछौं, र यसरी परमेश्वरको स्वरूप हुनेछौं![250]

त्यति बेला पृथ्वी एउटै, ठूलो, हो, विश्वव्यापी प्रमोदवन हुनेछ। एउटा नयाँ र अझ असल अदन।[251] त्यहाँ परीक्षा गर्ने फेरि कहिल्यै आउनेछैन। पापतर्फको कुनै परीक्षा अब हुनेछैन।

यो उराठलाग्दो पनि हुनेछैन, बरु रोमाञ्चक हुनेछ। एउटा ठूलो साहसिक यात्रा हाम्रो प्रतीक्षामा छ, किनकि हामी सधैँदेखि जस्ता मानिस हुनुपर्ने थियो, त्यस्तै मानिस हुनेछौं र हुन सक्नेछौं।

परमेश्वरको नयाँ संसारको सपना

आउनुहोस्, केही क्षण परमेश्वरको यो नयाँ संसारको सपना देखौं। यसको बारेमा हामीलाई धेरै थाहा नभए पनि, सबै नराम्रो, नकारात्मक र विनाशकारी कुरा त्यहाँ हुनेछैन। साथै त्यहाँ धेरै यस्ता कुराहरू हुनेछन्, जुन हामीले परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको यही अहिलेको पृथ्वीमा चिनेका थियौं।

एउटा संसार, जहाँ अब गरिबी हुनेछैन, भोक हुनेछैन, बाँच्नका लागि संघर्ष हुनेछैन, भविष्यको डर हुनेछैन।

दासत्व हुनेछैन, दमन हुनेछैन, हिंसा हुनेछैन, छलकपट हुनेछैन, भेदभाव हुनेछैन, अपमान हुनेछैन, अपराध हुनेछैन, युद्ध हुनेछैन।

रोग हुनेछैन, मृत्यु हुनेछैन र त्यसैले न शोक, न आँसु – आँसु भए, आनन्दका आँसु।

प्रदूषण हुनेछैन, विपत्ति हुनेछैन। प्रहरी हुनेछैन, वकिल र अदालत हुनेछैनन्, अस्पताल हुनेछैनन्, मनोचिकित्सक र मनोवैज्ञानिक हुनेछैनन्।

उराठ हुनेछैन, अर्थको व्यर्थ खोजी हुनेछैन, हीनताबोध हुनेछैन, लाज हुनेछैन, रित्तोपन हुनेछैन, विनाशकारी निर्भरता र कुलतहरू हुनेछैनन्, निराशा हुनेछैन!

बरु यी कुराहरू हुनेछन्: शान्ति, मानिसहरूका बीचमा निःस्वार्थ प्रेम, सिद्ध न्याय, एक-अर्काप्रति पूर्ण स्वीकृति, कदर र ध्यान।

248. प्रकाश 21:3
249. प्रकाश 22:4
250. 1 कोरिन्थी 15:49-50; फिलिप्पी 3:20-21; 1 यूहन्ना 3:2
251. प्रकाश 2:7; 22:1-5

एउटा ठाउँ, जहाँ सबै कुरा जस्तो हुनुपर्ने हो, त्यस्तै छ। उर्लिरहेको जीवन, विविधता, प्रगति, स्वतन्त्रता, साहसिक यात्रा, सिर्जनशीलता र निरन्तर नयाँ खोजको ठाउँ, जहाँ सबै कुरा सधैँ नयाँ र ताजा हुन्छ।

थकाइ, जाँगरहीनता र शिथिलताको सट्टा शक्ति, जीवन्तता र उत्साह सधैँका लागि रहन्छन्।

कल्पनै गर्न नसकिने र विविधताले भरिएको सुन्दरताको ठाउँ, जसलाई खोजी गरिन्छ र अनुसन्धान गरिन्छ। एउटा ठाउँ, जहाँ नयाँ मानिसहरूसँग चिनजान हुन्छ र तिनीहरूसँग उत्सव मनाइन्छ।

एउटा ठाउँ, जहाँ समय रोकिन्छ वा कहिल्यै बित्दैन! एउटा ठाउँ, जहाँ सुन्दर कुरा इतिहास मात्र होइन, सधैँ वर्तमान हुन्छ! एउटा ठाउँ, जहाँ हामी केही पनि गुमाउँदैनौं।

एउटा ठाउँ, जुन हुनैपर्छ भनेर हामीले सोचेका थियौं, एउटा ठाउँ, जसको हाम्रो हृदयले सधैँदेखि चाहना गरेको छ।

प्रशस्तताको ठाउँ, सबैभन्दा असल भोजन, सबैभन्दा सुन्दर कला र सङ्गीत, सबैभन्दा उत्तम प्रविधिको ठाउँ। आज जीवनलाई जीवन बनाउने सबै कुरा त्यहाँ सिद्ध रूपमा हुनेछ।

आनन्दको ठाउँ, किनकि सृष्टिकर्ता सबैले देख्ने गरी मानिसहरूसँग बास गर्नुहुन्छ। र तिनीहरू उहाँको सुरक्षामा, उहाँको आशिष्मा, उहाँको प्रेममा बाँच्छन्। परमेश्वर – पिता, पुत्र र आत्मामा आनन्द मनाउँछन्, उहाँको आराधना गर्छन् र उहाँलाई चिन्छन्। उहाँलाई प्रेम गर्छन्।

अनन्त परमेश्वरको आँखामा हेर्नु, परमेश्वरलाई आमनेसामने देख्नु मानिसले अनुभव गर्न सक्ने सबैभन्दा ठूलो सुख हो। कम्तीमा त्यति बेला हामी यो वचन कति सत्य छ, सो बुझ्नेछौं। डर र लाजविना, स्वतन्त्र भएर र परमेश्वरको प्रेमपूर्ण स्नेहमा पूर्ण भरोसासाथ सधैँका लागि बाँच्नुलाई कुनै पनि कुरासँग तुलना गर्न सकिँदैन। जब उहाँको दृष्टि हामीमाथि पर्नेछ, हामीले सधैँ चाहना गरेको असीम प्रेमले हामीलाई भेट्छ र छुन्छ, हामीभित्र बग्छ र हामीलाई अँगालो हाल्छ।

जीवनको पानीको मूलबाट पिउनु र जीवनको रूखबाट निरन्तर खानु। यो अनन्तताको चित्र हो, जसलाई आज स्वर्ग भनिन्छ।

त्यहाँ, उहाँको उपस्थितिमा, हामी सधैँ जस्तो हुनुपर्ने थियो, त्यस्तै हुनेछौं। हामी आफैँ। परमेश्वरले हामीलाई जति व्यक्तिगत र अद्वितीय चाहनुभयो र बनाउनुभयो, त्यति नै। त्यहाँ कुनै आवरणविना। साँचो।

त्यहाँ सबै मानिसहरूले असल अर्थमा प्रेम र हेरचाहसाथ पृथ्वीमाथि शासन गर्नेछन्[252] र यसरी पहिलो मानिसहरूको जिम्मेवारी पूरा गर्नेछन्। यस्तो तरिकाले कि सृष्टिका सम्भावनाहरू पहिले कहिल्यै नभएझैँ प्रस्फुटित हुनेछन्। कल्पनै गर्न नसकिने सिर्जनशीलता, विविधता, धन र आनन्दमा। सबै कुरा परमेश्वरको प्रेमले भरिएको। सँगसँगै, पिता आफ्नो परिवारसँग, जसले तिनीहरूका लागि सबै कुरा तयार पार्नुभएको छ।[253] स्वर्ग र पृथ्वी एक हुन्छन्। हामी आफ्नो सौभाग्यमा विश्वासै गर्न सक्नेछैनौं। 10,000 वर्षपछि पनि।

252. रोमी 5:17; प्रकाश 5:10; 22:5

हामी सधैँका लागि येशूसँग हुनेछौं। साँचो, गहिरो, उल्लासपूर्ण आनन्दको कहिल्यै अन्त्य हुनेछैन।[254]

सुसमाचार त्यहाँ सहभागी हुने र त्यो ठूलो, अनन्त उत्सवमा सँगै मनाउने निम्तो हो।[255] यो सन्देश सबै मानिसहरूकहाँ जान्छ।[256] हरेकलाई निम्तो छ।[257] प्रवेश-शुल्क लाग्दैन। येशूले सबै कुरा ठीक पारिदिनुभएको छ![258]

सुसमाचार – मुक्तिका निम्ति शक्ति

येशूको कुनै पनि चेलाले सुसमाचारका लागि लाज मान्नुपर्दैन। धेरैका लागि क्रूस मूर्खता भए पनि। यो सन्देशमा शक्ति छ। यो डाइनामाइटजस्तै छ।[259] जुन मानिसहरूका हृदय सुसमाचारले खोल्छ, तिनीहरूले आफूमाथि काम गर्ने परमेश्वरको यो शक्ति अनुभव गर्छन्। तिनीहरू फर्कन्छन्, नयाँ जीवनमा प्रवेश गर्छन्। जीवनको यस्तो मोड, जुन परमेश्वरको शक्तिले मात्र ल्याउन सक्छ र जसले जीवनका सबै क्षेत्रमा प्रभाव पार्छ।[260] यो शक्तिले तान्त्रिक बन्धन र कुलतहरूबाट उद्धार गर्छ र स्वतन्त्र पार्छ। धेरै मानिसहरू शारीरिक र मानसिक दुवै रूपमा चङ्गा भए। सम्बन्धहरू पुनःस्थापित हुन्छन्। सुसमाचारमा भएको परमेश्वरको शक्तिलाई अरू कुनै कुरासँग तुलना गर्न सकिँदैन। कुनै पनि विचारधारा, धर्म वा दर्शनको प्रभाव सुसमाचारको जस्तो छैन।[261]

जहाँ हामी मानिसहरू शक्तिहीन र अलमलमा हुन्छौं, आफूलाई र अरूलाई सहायता गर्न सक्दैनौं,[262] त्यहाँ यो सुसमाचारले आश्चर्यकर्म गर्छ। नयाँ जन्मको आश्चर्यकर्म।[263] सुसमाचारले नयाँ जीवन सृष्टि गर्छ। एउटा बच्चा जन्मँदा जस्तै।[264]

एक पटक एक जना नास्तिकले एक जना प्रसिद्ध सुसमाचार-प्रचारकलाई परमेश्वरको अस्तित्वबारे बहस गर्न चुनौती दिए। प्रचारक राजी भए, तर उनले यो सर्त राखे कि नास्तिकले नास्तिकताद्वारा जीवनमा असल मोड अनुभव गरेका मानिसहरूलाई साथमा ल्याउनुपर्छ। बहस भएन, किनकि नास्तिकताद्वारा कोही पनि नयाँ मानिस बनेको थिएन, न त कुलत र निर्भरताबाट स्वतन्त्र भएको थियो। तर प्रचारकले आफ्नो सुसमाचार प्रचारद्वारा स्वतन्त्र भएका र नयाँ मानिस बनेका धेरै मानिसहरूलाई चिन्थे।

---

253. 1 कोरिन्थी 2:9
254. भजनसंग्रह 16:11
255. प्रकाश 19:6-10; 21:6; 22:14-15, 17
256. मत्ती 28:19-20; 2 कोरिन्थी 5:15
257. मत्ती 22:1-14
258. रोमी 3:24; प्रकाश 21:6; यशैया 55:1
259. रोमी 1:16-17
260. 1 थेसलोनिकी 1:5-10
261. यूहन्ना 8:36; रोमी 6:18
262. रोमी 5:6
263. यूहन्ना 3:3; 1 पत्रुस 1:3; तीतस 3:4-7
264. 1 कोरिन्थी 4:15; याकूब 1:18; 1 पत्रुस 1:23-25

सुसमाचार कुनै पनि मानिसको अगाडि रोकिँदैन। यो सबैका लागि हो। र यसैसँग यो सन्देशमा बास गर्ने शक्ति पनि। यो परमेश्वरको शक्ति हो, जुन उहाँका पुत्रलाई मृत्युबाट जीवित पारिँदा प्रकट भयो।

यही मुक्तिका निम्ति वास्तविक शक्ति हो!

सुसमाचारप्रति आज्ञाकारी हुनु

सुसमाचारले मानिसहरूलाई बदल्छ। के तपाईंले यो अनुभव गर्नुभएको छ? वा अरूमा देख्नुभएको छ? साँच्चै आनन्दको कुरा। अचानक मानिसहरूमा बाइबल पढ्ने भोक जाग्छ। तिनीहरू परमेश्वरको उपस्थितिका लागि भोकाउँछन्।[265] तिनीहरू परमेश्वरबारे अझ धेरै जान्न चाहन्छन्। सुसमाचार चिन्नुअघि तिनीहरूमा यो चासो थिएन। अचानक तिनीहरू परमेश्वर के चाहनुहुन्छ भनेर सोध्छन्।[266]

सुसमाचारप्रतिको प्रतिक्रिया एकातिर उदासीनता वा इन्कार हो। अर्कोतिर विश्वास।[267] सुसमाचारलाई बुद्धिले सत्य मान्नु मात्र होइन,[268] तर सम्पूर्ण मानिसको व्यक्तिगत प्रतिक्रिया। एक शब्दमा: विश्वासको आज्ञाकारिता।[269] यो सन्देशले तिनीहरूका लागि जे ल्याउँछ, त्यसमा विश्वास गरेर मानिसहरू सुसमाचारको आह्वानको आज्ञा पालन गर्छन्। आफैंले यसलाई आज्ञाकारिताको कदम नभई उपहार ग्रहण गरेको रूपमा अनुभव गरे पनि।

तिनीहरू परमेश्वरतर्फ फर्कन्छन्। परमेश्वरविनाको जीवनलाई बनाउने सबै कुराबाट टाढा। देखिने वा नदेखिने मूर्तिहरूबाट टाढा।[270] तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा भएको पाप चिन्छन् र आफ्ना स्वर्गीय पितासामु त्यो स्वीकार गर्छन्।[271] परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा क्षमालाई तिनीहरू समात्छन्। तिनीहरूले मुक्ति र चङ्गाइ अनुभव गर्छन्। जब सुसमाचार शक्तिमा, ठूलो निश्चयता र स्पष्टतासाथ घोषणा गरिन्छ, यसले मानिसहरूलाई ज्योतिमा पुऱ्याउँछ।[272] तिनीहरू को हुन् र परमेश्वर को हुनुहुन्छ, त्यो तिनीहरू चिन्छन्। जीवनको वास्तविकतालाई हेर्ने तिनीहरूको दृष्टि पूरै फरक हुन्छ। परमेश्वर आफैंले ल्याउनुभएको एउटा परिवर्तन हुन्छ, मृत्युबाट जीवनमा जस्तै।[273]

---

265. 1 पत्रुस 2:2
266. 1 पत्रुस 4:2-3
267. प्रेरित 2:37-41
268. याकूब 2:19
269. रोमी 1:5; 16:26; 1 यूहन्ना 2:3-4; 3:24; 5:2-3
270. प्रेरित 11:21; 14:15; 1 थेसलोनिकी 1:9-10; 1 पत्रुस 4:3
271. प्रेरित 19:18-20; 1 यूहन्ना 1:9; हितोपदेश 28:13; भजनसंग्रह 51
272. 1 थेसलोनिकी 1:5
273. कलस्सी 2:13; 1 यूहन्ना 3:14

येशूको चेला बन्नु

येशूतर्फ फर्कनु प्रायः एउटा प्रक्रियामा हुन्छ। सुसमाचारद्वारा येशूको सम्पर्कमा आउने मानिसले विश्वासमा साना कदमहरू चाल्न थाल्छ। ऊ येशूको कुरा सुन्न र उहाँमा भरोसा गर्न थाल्छ। एउटा यात्रा सुरु हुन्छ, बन्दै जाने र सिक्दै जाने यात्रा। चेला हुनुको अर्थ हो, विद्यार्थी हुनु, सिक्ने व्यक्ति हुनु। यो यस्तो प्रक्रिया हो, जुन यो जीवनमा कहिल्यै रोकिँदैन।

त्यस बेला येशूका चेलाहरू येशू जहाँ जानुहुन्थ्यो, त्यहीँ उहाँको पछि लाग्थे। बाह्र जनाभन्दा बढी चेलाहरू थिए। येशू गुरु हुनुहुन्थ्यो, जसबाट चेलाहरू सिक्थे। उहाँले भन्नुभएको कुरा गरेर चेलाहरू उहाँजस्तै बन्न चाहन्थे।[274]

येशू यहाँ नहुनुहुँदा पनि येशूमा विश्वास गर्ने सबैलाई चेला नै भनिन्थ्यो। पछि मात्र तिनीहरूलाई ख्रीष्टियन भन्न थालियो।[275]

चेलापनको सुरुवात

चेलापन हामीसँग परमेश्वरको लक्ष्य हो! राजा येशूप्रति आज्ञाकारी र वफादार मानिसहरू। यो कहिलेकाहीँ प्रस्ट देखिने गरी सुरु हुन्छ, तर धेरै पटक डराउँदै र नदेखिने गरी पनि। परमेश्वरको आत्माले चेलाहरूलाई येशूले भन्नुभएको कुरा गर्न सहायता गर्नुहुन्छ। र विश्वासमा बढ्न। तिनीहरूमा सुसमाचारले हृदयको उर्वर माटोमा परेर फल दिने गरी बढ्ने बीउजस्तै काम गर्छ।[276] कसैमा छिटो, कसैमा बढी समय लाग्छ। लड्नु र फेरि उठ्नु। यसरी नयाँ आत्मिक जीवन देखिन्छ।[277] यसमा सुसमाचारलाई झन्-झन् राम्ररी बुझ्नु सिक्ने प्रक्रिया नै रहन्छ। यो केवल दिमागको कुरा होइन, तर यसलाई गरेर र जिएर हुन्छ।

फेरि एक पटक, किनकि यो यति महत्त्वपूर्ण छ: येशूको पछि लाग्नु र चेला बन्नु सुसमाचारको लक्ष्य हो। सुसमाचार स्वर्गको प्रवेश-टिकट होइन र यसले परलोकको आशामा मात्र सान्त्वना दिँदैन। यो यस्तो कुरा हो, जसले यही जीवनलाई यहीँ र अहिले नै बदल्छ, र एक दिन अनन्तता र महिमामा त्यसलाई निरन्तरता दिइनेछ र पूर्ण पारिनेछ। अनन्त जीवन अहिले नै जिइन्छ!

एउटा बाहिरी चिन्ह छ, जसद्वारा मानिसले आफू अब ख्रीष्टको भएको गवाही दिन्छ: बप्तिस्मा।[278] यसले मानिसहरूसामु र अदृश्य संसारका शक्तिहरूसामु सार्वजनिक रूपमा पुष्टि गर्छ र छाप लगाउँछ कि अबदेखि येशू ख्रीष्ट उसको जीवनका उद्धारक र प्रभु हुनुहुन्छ। पानीको बप्तिस्माले ठूलो फरक पार्छ। यो पक्ष परिवर्तन

274. यूहन्ना 8:31
275. प्रेरित 11:26
276. मर्कूस 4:20; यूहन्ना 15:8
277. रोमी 6:21-22; 7:4; एफिसी 5:9; कलस्सी 1:10; तीतस 3:14; हिब्रू 13:15; 2 पत्रुस 1:8
278. मत्ती 28:19; मर्कूस 16:16; प्रेरित 2:38-41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 18:8; रोमी 6:3; गलाती 3:27; एफिसी 4:5; कलस्सी 2:12

हो, राजा येशू ख्रीष्टप्रतिको स्वीकारोक्ति। यो येशूसँगको जीवनको एकदमै सुरुमा आउँछ। यो सार्वजनिक रूपमा हुनुपर्छ, ताकि येशूका चेलाहरू कति गम्भीर छन्, त्यो मानिसहरूले देख्न सकून्।

येशूको पछि लाग्नु कस्तो हुन्छ?

चेलाको रूपमा जीवन कस्तो हुन्छ? चेलाले जीवनका सबै सामान्य कामहरू गरिरहन्छ: सुत्नु, खानु, काम गर्नु, विद्यालय जानु, आदि। तर भित्री मनोवृत्ति र प्रेरणा, जीवन र छिमेकीलाई हेर्ने दृष्टि बदलिन्छ।

परमेश्वरबाट आएको नयाँ जीवनका फलको रूपमा येशूका चेलाहरूका केही लक्षणहरू यहाँ छन्। मैले उल्लेख गर्ने सबै कुरा अहिले पनि परीक्षामा पर्छन्, र पर्दै रहनेछन्। ख्रीष्टमा नयाँ अस्तित्वका लागि पनि लडाइँ हुन्छ। विरोध बाहिरबाट मात्र होइन, भित्रबाट पनि आउँछ। हाम्रो पुरानो अस्तित्व, पुराना बानीहरू, हामीभित्रको पाप फेरि टाउको उठाउँछन्। यसबाट आत्तिनुपर्दैन, मानौं सबै नयाँ कुरा कल्पना मात्र थियो। परमेश्वरले सहायता गर्नुहुन्छ र हामीभित्र काम गर्नुहुन्छ। उहाँको आत्मा हामीलाई सहारा, शक्ति र सहायकको रूपमा दिइनुभएको छ।

येशूका चेलाहरूले परमेश्वरलाई, आफ्नो छिमेकीलाई र एक-अर्कालाई प्रेम गर्छन्![279] दिव्य प्रेम सधैँका लागि सबैभन्दा ठूलो कुरा रहन्छ![280] यसको कुनै सीमा छैन। येशूका चेलाहरू आपसमा भएको प्रेमद्वारा चिनिन्छन्![281]

चेलाहरूले एक-अर्काको वास्ता र हेरचाह गर्छन्![282] तिनीहरू एउटा परिवार हुन्। तिनीहरू एउटा सङ्गति हुन्। यो नियमित रूपमा आराधनामा जानुमा मात्र होइन, सारा जीवनमा, दैनिक जीवनमा देखिन्छ।

येशूका चेलाहरूले प्रभु-भोजमा, रोटी भाँच्नमा, येशूले तिनीहरूका निम्ति जे गर्नुभयो, त्यसलाई सँगै सम्झन्छन्। तिनीहरू यो नियमित रूपमा वा सकेसम्म धेरै पटक गर्छन्।[283] आफ्नो आराधनाका लागि तिनीहरू चर्चका भवनहरूमा निर्भर हुँदैनन्। तिनीहरू आत्मिक परिवारको रूपमा घरहरूमा भेला हुन्छन्।

येशूका चेलाहरूले प्रार्थना गर्छन्, स्वर्गीय पितासँग, एक्लै र सँगै![284] तिनीहरू परमेश्वरसँग यसरी कुरा गर्छन्, मानौं तिनीहरूले उहाँलाई देखिरहेका छन्। एक्लै र सँगै गरिने आराधना र प्रशंसा तिनीहरूका लागि ठूलो आनन्द हो।[285]

279. मत्ती 22:36-40; यूहन्ना 13:34-35; 15:13-17; 1 कोरिन्थी 13:4-7
280. 1 कोरिन्थी 13:13
281. यूहन्ना 13:35
282. प्रेरित 11:29
283. 1 कोरिन्थी 11:23-27
284. मत्ती 6:5-15; यूहन्ना 16:26-27; 1 थेसलोनिकी 5:17
285. यूहन्ना 4:23

येशूका चेलाहरूले बाइबल पढ्छन्![286] यसरी तिनीहरू परमेश्वर र उहाँको इच्छालाई चिन्छन्। र उहाँले तिनीहरूलाई के दिनुभएको छ, त्यो पनि।

येशूका चेलाहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्छन् र दैनिक जीवनमा, साना र ठूला कुराहरूमा उहाँको डोऱ्याइ र निर्देशन अनुभव गर्छन्।

येशूका चेलाहरूले दुःख भोग्छन्।[287] जसरी येशूलाई सताइयो, त्यसरी नै तिनीहरूलाई पनि हुन सक्छ। यो खिसी गरिनु र हेपिनुबाट सुरु हुन्छ र संसारका कतिपय देशहरूमा जस्तै आज पनि यसको अर्थ मृत्यु हुन सक्छ।[288]

येशूका चेलाहरूले अरू मानिसहरूलाई चेला बनाउँछन्![289] सुसमाचारले मानिसहरूलाई कुनै निश्चित कुरामा विश्वास गर्ने ख्रीष्टियन होइन, तर दैनिक जीवनमा येशूको पछि लाग्ने चेला बनाउँछ। जो सबै कुरा त्याग्न र दिनहुँ आफ्नो क्रूस उठाउन तयार हुन्छन्, र जसको जीवनको लक्ष्य अरू मानिसहरूलाई चेला बनाउनु हुन्छ। येशू यही र अरू केही होइन, चाहनुहुन्थ्यो![290] येशूका चेलाहरू मानिसहरूकहाँ बाहिर जान्छन्। तिनीहरू आफूलाई अलग्गै बन्द गर्दैनन्।

बाइबलले बढ्दै जाने र बुझ्दै जाने प्रक्रियाको कुरा गर्छ।[291] ख्रीष्टियनहरू सिद्ध छैनन्। ख्रीष्टियनहरूले अझै पाप गर्छन्, तर पापले तिनीहरूमाथि अब शासन गर्दैन।[292] तिनीहरू अब पाप गर्न चाहँदैनन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको व्यापक क्षमामा तिनीहरू बाँच्छन्। भविष्यमा गर्ने पापहरूका लागि पनि।[293] तिनीहरूले आफ्ना पापहरू चिन्छन् र आफ्ना स्वर्गीय पितासामु स्वीकार गर्छन्। एक-अर्काको विरुद्धमा दोषी हुँदा एक-अर्कासामु पनि।[294] तिनीहरू अनुग्रहमुनि बाँच्छन्,[295] व्यवस्थामुनि होइन।[296] तिनीहरूको लक्ष्य दस आज्ञा पालन गर्नु होइन। येशूसँगको जीवन यी आज्ञाहरूले माग गर्नेभन्दा अझ अघि जान्छ। पवित्र आत्मा हामीभित्र बास गर्नुहुने भएकाले यो सम्भव हुन्छ।

तिनीहरूले पवित्र आत्मा पाएका छन्,[297] जो तिनीहरूभित्र बास गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई डोऱ्याउनुहुन्छ। आत्माका असल फलहरू देखिऊन् भन्ने उहाँको लक्ष्य हो।[298] यी फलहरू विशेष गरी एक-अर्कासँगको व्यवहारमा देखिन्छन्: प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वासयोग्यता, नम्रता, आत्मसंयम। समग्रमा

286. कलस्सी 3:16; 2 तिमोथी 3:16; 1 पत्रुस 2:2
287. प्रेरित 14:22
288. यूहन्ना 15:18-20
289. मत्ती 28:18-20
290. लूका 14:26-27, 33; प्रेरित 14:21
291. यूहन्ना 3:30; कलस्सी 1:10; 2 थेसलोनिकी 1:3; 2 पत्रुस 3:18
292. रोमी 6:12-14
293. हिब्रू 10:14; 1 यूहन्ना 1:5-2:2
294. याकूब 5:16
295. प्रेरित 13:43
296. रोमी 6:14
297. यूहन्ना 7:39; 14:17; 1 कोरिन्थी 2:12; 6:19
298. गलाती 5:13-26

यही हो, जुन येशूले जिउनुभयो। उहाँजस्तै बन्नु नै जीवनको नयाँ लक्ष्य हो।[299] यो परमेश्वरको फल हो, जुन हामीले उहाँमा भरोसा गर्दा उहाँले हाम्रो जीवनमा उत्पन्न गराउनुहुन्छ र बढाउनुहुन्छ। पवित्र आत्मा येशूको पछि लाग्ने शक्ति हुनुहुन्छ।[300] यो आत्मा हाम्रो जीवनमा परमेश्वरको व्यक्तिगत उपस्थिति हुनुहुन्छ। के यो अचम्मै होइन र? आत्मा एकै साथ सल्लाहकार, कोच, प्रशिक्षक, सहायक र अगुवा हुनुहुन्छ। येशू यहाँ पृथ्वीमा हामीसँग हुनुभएको भए उहाँले जे गर्नुहुने थियो, आत्माले ठ्याक्कै त्यही गर्नुहुन्छ।

परमेश्वरको आत्माले चेलाहरूलाई वरदानहरू दिनुहुन्छ, जसद्वारा तिनीहरूले एक-अर्काको सेवा गर्न सक्छन्।[301]

चेलापन आरामको पाठ्यक्रम होइन, हावा खान निस्केको यात्रा होइन, र कुर्सीमा बसेर गरिने ख्रीष्टियन जीवन पनि होइन। यसको अर्थ हो, येशूजस्तै जिउनु र सेवा गर्नु। जीवनको नयाँ मूलमन्त्र, जसले जिम्मेवारी पनि दिन्छ। येशूको चेलाका लागि उहाँको राज्य र उहाँको धार्मिकता सधैँ पहिलो स्थानमा हुन्छन्। येशू भन्नुहुन्छ, बाँकी सबै कुराको वास्ता हाम्रा पिताले गर्नुहुनेछ।[302]

येशूबाहेक कसैलाई पनि यो भन्ने अधिकार छैन: मेरो पछि लाग! जब उहाँले हामीलाई बोलाउनुहुन्छ, के हामी 'होइन' भन्न सक्छौं?

यो सजिलो बाटो हुनेछैन। येशू भन्नुहुन्छ, हामीले लागत हिसाब गर्नुपर्छ,[303] ताकि हामीले बलियो, साँचो र सोचविचार गरिएको निर्णय गरौं, जुन पहिलो उल्टो बतासमै उडेर नजाओस्। जीवनतर्फ लैजाने बाटो साँघुरो छ र उकालो छ। विनाशतर्फ जाने फराकिलो बाटो आफैँ चल्छ। मानिस जस्तो छ, त्यस्तै रहनुबाहेक केही गर्नुपर्दैन।[304]

येशूका अनुयायीको रूपमा हाम्रो सारा संघर्षपूर्ण र परीक्षामा परेको जीवनका लागि यो लागू हुन्छ: परमेश्वरले आफ्ना सन्तानलाई हरेक क्षण त्यति नै प्रेम गर्नुहुन्छ, जति उहाँले तिनीहरूका निम्ति आफ्नो पुत्रलाई सुम्पिदिनुहुँदाको क्षणमा गर्नुभयो।[305]

सुसमाचारलाई बेवास्ता गर्नु

सुसमाचार धम्कीको सन्देश होइन। यो खुसीको सन्देश हो! पश्चात्ताप र विश्वासद्वारा यसले परमेश्वरतर्फ, क्षमातर्फ, स्वतन्त्रतातर्फ, जीवनतर्फ, अर्थतर्फ बाटो खोलिदिन्छ।

---

299. 2 कोरिन्थी 3:18
300. प्रेरित 13:52; रोमी 8:12-17
301. 1 कोरिन्थी 12; रोमी 12:3-8
302. मत्ती 6:33
303. लूका 14:28
304. मत्ती 7:13-14
305. यूहन्ना 16:27; 17:23

तर सुसमाचार जे पनि भए हुने कुरा होइन। धेरै सत्यहरूमध्ये एउटा सत्य होइन। जसले यो सन्देश सुन्छ, उसलाई निर्णय गर्ने चुनौती दिइन्छ। यसलाई हल्का रूपमा लिनु हुँदैन। आखिर यो सन्देशले हामीलाई बचाउन र जोगाउन चाहन्छ।

डढेलो, आँधीबेहरी, दूषित पिउने पानी वा बाँध फुट्ने खतराबारे चेतावनी दिने कुनै खबरको कल्पना गर्नुहोस्। एउटा खबर, जसले चेतावनी मात्र दिँदैन, तर उम्कने बाटो र सुरक्षा पनि देखाउँछ। यो सन्देशलाई कति गम्भीरतासाथ लिनुपर्छ? यदि कसैले गल्तीले यो बढाइचढाइ गरिएको वा झूटो हो, वा अरूका लागि मात्र हो भन्ने ठान्यो भने के होला?

सबै कुरा प्रकाशमा आउँछ

येशूका चेलाहरूले संसारका बौरिनुभएका प्रभुको गवाही दिएर सुसमाचार प्रचार गरे।[306] तिनीहरूले घोषणा गरे कि उहाँमा भरोसा गर्दा, आफ्ना पाप स्वीकार गर्दा र आफ्नो जीवन बदल्दा उहाँमा क्षमा सम्भव छ। साथै तिनीहरूले सधैँ जोड दिए कि एउटा दिन आउँदै छ र त्यो निश्चित रूपमा तोकिएको छ, जुन दिन हरेक मानिसले यिनै प्रभुसामु हिसाब दिनेछ। येशू सबै मानिसहरूका न्यायाधीश हुनुहुन्छ। हरेक मानिस उहाँको सामु खडा हुनेछ। आँखामा आँखा जुधाएर। परमेश्वर, उहाँका पिताले न्याय उहाँलाई सुम्पनुभएको छ।[307]

हामीले गरेका, भनेका र सोचेका सबै कुराको हिसाब हामीले दिनेछौं। यसैले यो आफ्नो जीवनबारे विचार गर्ने चेतावनी हो! हामीले गर्ने कुराले परमेश्वरलाई खुसी पार्छ कि पार्दैन, त्यसमा विचार गर्ने। सबै कुरा – बिनाअपवाद सबै कुरा – प्रकाशमा आउनेछ भनेर सोच्दा तपाईंलाई कस्तो लाग्छ? हामीले गोप्य रूपमा सोचेका र गरेका कुरा, हामीले मानिसहरूलाई गरेका र गर्नुपर्ने तर नगरेका कुरा।

हाम्रो भित्री गहिराइमा, हृदय र विवेकमा, हामी सबैलाई थाहा छ कि हामीले पाप गरेका छौं। परमेश्वरले कहिल्यै ठीक नभन्नुहुने कुरा के हो, त्यो हामीलाई थाहा छ। कल्पना गर्नुहोस्: के हामी गएको हप्ताका आफ्ना विचार र भावनाहरूलाई यो हप्तामा हामीसँग सम्पर्कमा रहेका सबैका सामु एउटा पर्दामा सार्वजनिक रूपमा देखाउन तयार हुन्थ्यौं? हामी सायद राजी हुने थिएनौं, किनकि यस्ता केही कुरा हुनेछन्, जुन हामी आफूसँगै राख्न रुचाउँथ्यौं। मानिसहरूसामु नै कतिपय कुराका लागि लाज लाग्छ भने, पवित्र परमेश्वरको सामु त झन् कस्तो होला?

मानिसको रूपमा परमेश्वरसँगको हाम्रो सम्बन्धमा पापको प्रश्नलाई बाइबलले कहिल्यै सानो बनाउँदैन। जसरी घुमाए पनि, जसरी फर्काए पनि: मूल समस्या यही हो। खुसी दिने सन्देश यो हो: ख्रीष्टमा हुनेले दोषी ठहराइसँग डराउनुपर्दैन।[308] यदि हामीलाई क्षमा गरिएको छ भने, परमेश्वरलाई भेट्न हामीले अब

306. प्रेरित 4:2; 8:12, 25, 35, 40; 11:20; 17:18
307. यूहन्ना 5:22-29
308. रोमी 8:1

डराउनुपर्दैन। उहाँले ख्रीष्टमा हामीलाई आफ्ना सन्तान, आफ्ना छोराछोरी बनाउनुभएको छ।[309] परमेश्वरको सिद्ध प्रेमले डरलाई बाहिर निकालिदिन्छ![310]

तर यदि मैले सुसमाचारलाई इन्कार गरेँ भने के हुन्छ? परमेश्वरले आफ्नो सन्देश कसैमाथि जबरजस्ती लाद्नुहुन्न। उहाँ निर्णय मानिसमै छोड्नुहुन्छ। यद्यपि उहाँ एकै साथ उसलाई यो सन्देशबारे विश्वस्त पार्न सबै कुरा गर्नुहुन्छ। मानिसहरूका हृदयलाई विश्वस्त पार्न उहाँ खोज्नुहुन्छ र लड्नुहुन्छ।[311]

पानीमा डुब्दै गरेको मानिसको बारेमा सोच्नुहोस्, जसलाई जीवन-रक्षक घेरा फ्याँकिदिइन्छ। डुब्दै गरेको मानिसलाई जबरजस्ती बचाउन खोजिएको छ भनेर कसैले दाबी गर्ने सोच्दैन। यदि कुनै मानिसले आफूलाई हराएको रूपमा चिन्दैन भने, सुसमाचारको उसका लागि कुनै अर्थ हुँदैन। तर परमेश्वरको आत्मा सुसमाचारमा काम गर्नुहुन्छ, मानिसहरूलाई दोषको चेतना दिएर।[312] परमेश्वरको वचनमा हृदयहरू खोल्ने शक्ति छ।[313]

तर कुनै भ्रममा पर्नु हुँदैन: सुसमाचारविना, ख्रीष्टविना हामी हराएका छौं र पहिल्यै परमेश्वरको क्रोधमुनि छौं। कुनै तटस्थ क्षेत्र छैन। ख्रीष्टमा कुनै दोषी ठहराइ छैन – ख्रीष्टविना हामी न्यायोचित रूपमा दोषी ठहराइनेछौं।

'होइन' नै रह्यो भने, मानिसले त्यसका परिणामहरूसँग बाँच्नेछ। पाप र दोषसँग ऊ एक्लै रहन्छ। सबै उद्देश्यहरू छर्लङ्ग देख्नुहुनेको सामु ऊ कसरी आफ्नो बचाउ गर्न चाहला वा गर्न सक्ला?

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ![314] तर उहाँ ज्योति पनि हुनुहुन्छ। पूर्ण रूपमा पवित्र।[315] जसले उहाँको सन्देशको विरुद्धमा निर्णय गर्छ, उसले परमेश्वरलाई, येशूलाई र उहाँले उसका निम्ति प्रेमका कारण गर्नुभएका सबै कुरालाई 'होइन' भन्छ। र जुन उहाँले हरेकलाई निःशुल्क प्रदान गर्नुहुन्छ। येशूले एक पटक भन्नुभयो:

जो मेरो पक्षमा छैन, ऊ मेरो विरुद्धमा छ![316]

परमेश्वरको क्रोध

परमेश्वरको क्रोधको वास्तविकतातर्फ ध्यान नदिलाउनु एक किसिमले संकटमा परेकालाई सहायता नगर्नुजस्तै हुनेछ।[317] पापप्रति परमेश्वरको पूर्ण घृणातर्फ। पापले उहाँको भित्री हृदयलाई नै छुन्छ। उहाँका मानिसहरू परमेश्वरविना बाँच्छन् र उहाँविना बाटो दुर्दशातर्फ जान्छ भन्ने देख्दैनन्, त्यसले उहाँ दुःखित

309. यूहन्ना 1:12
310. 1 यूहन्ना 4:16-19
311. लूका 19:10
312. यूहन्ना 16:8
313. हिब्रू 4:12-13
314. 1 यूहन्ना 3:1; 4:7-8, 16
315. 1 यूहन्ना 1:5; प्रकाश 4:8
316. मत्ती 12:30
317. यूहन्ना 3:36; रोमी 1:18; 2:5, 8; 3:5; 5:9; एफिसी 2:3; 5:6; कलस्सी 3:5-6; प्रकाश 6:16-17; 11:18

हुनुहुन्छ।[318] जसरी परमेश्वरको प्रेमलाई भावनाविना सोच्न र बुझ्न सकिँदैन, त्यसरी नै उहाँको क्रोधलाई पनि। तर यो क्रोध पनि शुद्ध र पवित्र छ। कुनै आवेग होइन, मानिसहरूका पापप्रति कुनै तर्कहीन र असीमित प्रतिक्रिया होइन। परमेश्वर क्रोध गर्नमा ढिला हुनुहुन्छ![319] हामी मानिसहरूभन्दा फरक।

परमेश्वरको क्रोधको अर्थ हो, परमेश्वरले मानिसलाई उसका पापका परिणाम र प्रभावहरूसहित आफ्नै हालतमा छोडिदिनुहुन्छ।[320] आफैँले सिर्जना गरेका मेरा सबै समस्याहरूसहित एक्लै छोडिनु, हराएको हुनु। यो कसैले पनि अनुभव गर्न चाहँदैन।

क्रोधको अर्थ हो, न्यायको दिनमा मेरो पापसहित परमेश्वरको महिमित पवित्रताको सामु खडा हुनु। परमेश्वरको क्रोध हामीले मानिसहरूलाई र उहाँलाई पुऱ्याउने हाम्रा पापहरूप्रति परमेश्वरको जवाफ हो।

यदि परमेश्वर क्रोधित हुनुहुन्नथ्यो भने, उहाँ परमेश्वर हुनुहुने थिएन। उहाँले आफ्नो प्रेमलाई इन्कार गर्नुहुने थियो, जसले खराबीलाई कुनै पनि रूपमा सहन सक्दैन। अन्ततः सबै कुरामा 'हो' भन्ने परमेश्वर कसैले पनि चाहँदैन। यदि मानिसहरूले न्यायको ग्यारेन्टी दिनै सक्दैनन् भने, हामी परमेश्वरमा मात्र आशा गर्न सक्छौं। तर यो अरूलाई मात्र लागू हुँदैन – हरेकले आफ्नो हिसाब दिनेछ।

ख्रीष्टियनहरूले परमेश्वरको मेलमिलाप गराउने इच्छाको गवाही दिन्छन्,[321] किनकि तिनीहरूले आफैँ उहाँलाई यसरी नै चिनेका छन्।[322] तर उहाँ हाम्रा मापदण्डहरू अपनाउने पालतु बनाइएको परमेश्वर हुनुहुन्न। हाम्रा अधर्मप्रति उहाँ चुप रहनुहुनेछैन। वा त्यसलाई सजिलै बेवास्ता गर्नुहुनेछैन। उहाँले न्याय स्थापित गर्नुहुनेछ। आफ्नै तरिकामा, जुन हाम्रा क्षमता र आजका धारणाभन्दा धेरै माथि छ।

जसले परमेश्वर र उहाँको शुभ सन्देशलाई 'होइन' भन्छ, सायद धेरै पटक पनि, उसले आफैँलाई कठोर बनाउँछ। यसरी ऊ हराएको हुन्छ।[323] हराएको, किनकि परमेश्वरले भारी मनले यो 'होइन' स्वीकार गर्नुहुन्छ। हराएको हुनुको अर्थ हो, जहाँ हुनुपर्ने र हुन सकिने हो, त्यहाँ नहुनु। घरमा होइन, तर एक्लो र जरा उखेलिएको। परमेश्वरसँगको सम्बन्ध टुटेको छ। ती परमेश्वरसँग, जसले हरेकलाई घर ल्याउन अन्तिमसम्म उसको खोजी गर्नुहुन्छ।[324]

सुसमाचारलाई इन्कार गर्ने हरेकले आफ्ना पापहरूका लागि न्यायोचित दोषी ठहराइ पाउनेछ।[325] फैसला पूर्ण रूपमा न्यायोचित हुनेछ।[326] मानिसले जे छर्छ, त्यही कटनी गर्नेछ, किनकि परमेश्वरको गिल्ला हुँदैन।[327]

---

318. मर्कूस 3:5
319. प्रस्थान 34:6
320. रोमी 1:26
321. 2 कोरिन्थी 5:19-20
322. 2 कोरिन्थी 5:11
323. रोमी 2:12; 1 कोरिन्थी 1:18; 15:18; 2 कोरिन्थी 2:15; 4:3; 2 थेसलोनिकी 2:10; 2 पत्रुस 3:9
324. लूका 15:4, 24; यूहन्ना 3:16; 2 पत्रुस 3:9
325. 2 कोरिन्थी 5:10
326. प्रकाश 20:11-15; 21:8
327. गलाती 6:7-8; गन्ती 32:23

सत्य र सुसमाचारप्रति अनाज्ञाकारी भएको, हठपूर्वक विरोध गरेकोले क्रोध, रोष, सङ्कष्ट र डर अनुभव गर्नेछ।[328] कहिलेकाहीँ यही जीवनमा, तर निश्चय नै मृत्युपछि। आफ्नो नमेटिएको पापलाई आँखामा आँखा जुधाएर हेर्नु र आफ्नै पापसँग फेरि एक पटक भेट हुनु यस्तै अनुभव हुनेछ। यस पटक परमेश्वरको दृष्टिबाट। र आफूले अन्याय गरेका मानिसहरूको दृष्टिबाट।

अनन्त जीवन र नरक

येशू महिमामा अनन्त जीवनको[329] र अनन्त आगो र अनन्त दण्डको कुरा गर्नुहुन्छ।[330] उहाँ बाहिरको अन्धकारको कुरा गर्नुहुन्छ, जहाँ सुसमाचारको आज्ञा पालन नगर्नेहरू हुन्छन्।[331] रुवाइ र दाह्रा किटाइको।[332]

साँच्चै, प्रायः नरकको कुरा गर्नुहुने येशू नै हुनुहुन्छ। प्रेमको साकार रूप हुनुहुने उहाँले नै यसबारे सबैभन्दा बढी बोल्नुभयो।[333]

नयाँ करारको मूल ग्रीक भाषामा नरकका लागि प्रयोग भएको शब्द Gehenna हो। त्यस बेला यो एउटा वास्तविक ठाउँ थियो, यरूशलेम नजिकैको एउटा बेँसी। येशूको समयमा फोहोर फाल्ने ठाउँ, जहाँ आगो निरन्तर बलिरहन्थ्यो। येशूले अगमवक्ता यर्मियालाई पनि सङ्केत गर्नुहुन्छ, जसले त्यही बेँसीलाई बेन-हिन्नोम भन्छन्।[334] यो ठाउँ आफ्नो मूर्तिपूजाका लागि चिनिन्थ्यो, जसमा बालबालिकालाई पनि बलि चढाइन्थ्यो। अर्थात् लाज र पापको प्रतीक। र त्यसैले न्याय र विनाशको प्रतीक। पतन र मृत्युको।

जो सधैँ जस्तै बाँचिरहन चाहन्छ, जो आफ्नो पापमै रहन चाहन्छ, उसले यसरी जीवनको विरुद्धमा निर्णय गर्छ। ऊ अनन्त जीवनको महिमाबाट बाहिर रहन्छ। उहाँको नयाँ संसारमा परमेश्वरका सबै सन्तानको जीवन र भविष्य यही हो।[335]

नरकलाई चेतावनीको रूपमा कडा चित्रहरूमा वर्णन गरिएको छ। बाइबल यसबारे चुप रहँदैन। उल्टो: यसले गम्भीरतासाथ चेतावनी दिन्छ। यो “ठूला पापीहरू”का लागि मात्र होइन। हिटलर (Hitler), स्टालिन (Stalin) वा माओ (Mao) जस्ता सामूहिक हत्याराहरूको बारेमा मात्र नसोचौं। परपीडकहरू वा बालबालिकामाथि यौन दुर्व्यवहार गर्नेहरूको बारेमा मात्र होइन। हाम्रा मापदण्डअनुसार कुनै वा थोरै मात्र दोष नगरेको मानिसको फैसला जत्तिकै न्यायपूर्ण रूपमा परमेश्वरले तिनीहरूको फैसला पनि तोक्नुहुन्छ। बाइबल स्पष्ट भन्छ: सबैले पाप गरेका छन्, र तिनीहरू परमेश्वरको महिमाअनुरूप छैनन्।[336]

---

328. रोमी 2:5-11
329. यूहन्ना 3:36; 5:24; 6:47, 51; 10:28; 11:26; रोमी 5:21; 6:23; 1 यूहन्ना 2:25; 5:11, 13
330. मत्ती 25:34, 41, 46
331. मत्ती 8:12; 22:13; 25:30; यूहन्ना 8:12; 12:46
332. मत्ती 8:12; 13:42, 50; 22:13; 24:51; 25:30; लूका 13:28
333. मत्ती 5:22-30; 10:28; 18:9; 23:33
334. यर्मिया 7:31; 19:2-7; 32:35; यशैया 66:24
335. प्रकाश 21:8, 27; 22:15

नरकको मानिसहरूका लागि विस्तृत अर्थ के हो, त्यसबारे येशू र बाइबल चुप छन्। त्यसैले कल्पनाहरूको यहाँ कुनै ठाउँ छैन। येशूका भनाइहरू नै पर्याप्त चेतावनी हुन्।

तपाईंले नरकबारे फरक-फरक धारणाहरू सुन्नुहुनेछ। कतिपय भन्छन्, यो छँदै छैन। अरूहरू ठान्छन्, त्यहाँ हराएका मानिसहरू अन्तिम रूपमा नष्ट गरिनेछन्। फेरि कतिपय भन्छन्, मानिसहरू शुद्ध पारिनका लागि सीमित समयका लागि मात्र त्यहाँ हुन्छन्, र त्यसपछि अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्छन्। यसबारे बाइबल पढ्नुहोस् र फुटनोटमा दिइएका खण्डहरू खोलेर हेर्नुहोस्। सबैभन्दा खराबलाई, सबैभन्दा खराब अवस्थालाई आधार मान्नुहोस्। तीतो रूपमा निराश हुनुभन्दा सकारात्मक रूपमा चकित हुनु असल हो।

परमेश्वरले मानिसहरूको 'होइन'लाई आदर गर्नुहुन्छ। यद्यपि यसले उहाँलाई पीडा दिन्छ र येशूले यरूशलेमका लागि जस्तै उहाँ विलाप गर्नुहुन्छ।[337] तिनीहरू परमेश्वरबाट अलग हुनेछन् र आफ्नो इन्कार र पापहरूका परिणामहरू भोग्नेछन्। यसलाई बाइबलले दोस्रो मृत्यु भन्छ।[338] तिनीहरू परमेश्वरविना बाँच्न चाहन्थे र अब सधैंका लागि त्यसै बाँच्नेछन्। "नरकमा स्वेच्छाले जानेहरू मात्र हुनेछन्" भन्ने वाक्य सत्य हो।[339] मृत्यु वा जीवनमध्ये कुनै एक रोज्ने छनोट मानिसको सामु छ।[340]

आज मुक्तिको दिन हो – भोलि होइन!

अर्कै सुसमाचार

सुसमाचार सत्यको वचन हो।[341] परमेश्वरको सत्य। सुसमाचार जति फैलियो, उति नै मूलसँग मेल नखाने संस्करणहरू देखा पर्न थाले। ईस्वी सन्को पहिलो शताब्दीमै येशूले प्रचार गर्न जिम्मा दिनुभएका प्रेरितहरूले सुसमाचारका नक्कलहरूबारे चेतावनी दिन्छन्।[342] ती मूलजस्तै देखिन्छन्, ती धोका दिने गरी सक्कलीजस्ता हुन सक्छन्।

त्यसरी नै छोट्याइएका संस्करणहरू पनि छन्, जसले आधारभूत कुरा छोड्छन् वा थप्छन्। गलत र भ्रममा पार्ने संस्करणहरू छन्। दिशा पाउनका लागि यी उदाहरणहरू।

सुसमाचारले लगातार देखाउँछ कि हामी आफैंलाई बचाउन सक्दैनौं। आफैंलाई सुधार्ने हरेक प्रयास आशाहीन छ। परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्ने र असल कामहरूद्वारा परमेश्वरबाट स्वीकृत हुने प्रयास असफल हुन्छ।[343]

---

336. रोमी 3:23
337. मत्ती 23:37
338. प्रकाश 2:11; 20:6, 14; 21:8
339. यो विचार सी. एस. लुइस (C. S. Lewis) बाट आएको हो: नरकका ढोकाहरू भित्रबाट बन्द गरिएका हुन्छन् ("Über den Schmerz" (The Problem of Pain))।
340. व्यवस्था 30:15-19
341. गलाती 2:5, 14; एफिसी 1:13; कलस्सी 1:5; 1 तिमोथी 2:4
342. 2 कोरिन्थी 11:1-4; गलाती 1:6-9
343. रोमी 3:20, 28; गलाती 2:16; 3:10

त्यसरी नै, परमेश्वरको अलिकति अनुग्रह दाबी गरेर हाम्रा असल कामहरूलाई आवश्यक पूरकको रूपमा थप्नु पनि काम गर्दैन। अनुग्रह र कामद्वारा धर्मी ठहरिने प्रयासको मिसावट वा पूरक। केही कुरा कमाउन चाहनु कुनै न कुनै रूपमा हाम्रो मानवीय स्वभावकै अंश हो। अनुग्रह ग्रहण गर्न गाह्रो हुन्छ। तर सुसमाचार ठ्याक्कै यही हो!

अर्कोतिर, परमेश्वरको यो अनुग्रहलाई अवमूल्यन गरेर सस्तो बनाउन पनि सकिन्छ। जसले सुसमाचार दाबी गर्छ, तर आफ्नो जीवन बदल्दैन – बाइबलले यसलाई पश्चात्ताप र मन फिराउनु भन्छ – उसले यसलाई गलत बुझेको छ। सुसमाचार स्वार्थ र पापपूर्ण आत्म-पूर्तिको जीवनका लागि सित्तैँको यात्रा-अनुमतिपत्र होइन।[344] जीवित विश्वासले सधैँ जीवनमा गहिरो मोड ल्याउँछ।[345] यसले नयाँ जीवनमा पुऱ्याउँछ, जसमा ख्रीष्ट प्रभु र मालिक हुनुहुन्छ।[346] नयाँ जीवन पापरहित हुँदैन। पार्थिव शरीरमा त्यो कहिल्यै हुनेछैन। तर स्पष्ट 'पहिले' र 'पछि' हुन्छ, एउटा परिवर्तन, जुन साना वा ठूला काम र वचनहरूमा देखिन्छ। असल कामहरू विश्वासजत्तिकै ख्रीष्टियन जीवनका अंश हुन्। असल कामविना विश्वास मृत छ। जहाँ साँचो विश्वास हुन्छ, त्यो असल कामहरूमा देखिन्छ। यो कामद्वारा धर्मी ठहरिने प्रयास होइन। असल कामहरू नयाँ जीवनका प्रमाण हुन्।

साँचो सुसमाचारलाई कुनै थपको आवश्यकता छैन। येशू, र उहाँबाहेक केही पनि होइन – सन्देश यही हो।

त्यसैले नयाँ करारले वर्णन गरेझैँ हामीले सुसमाचारलाई जोगाइराख्नुपर्छ।[347] बिगारिएको सुसमाचारले बचाउँदैन!

सुसमाचार के होइन

सुसमाचार कुनै चर्च वा सम्प्रदायको विज्ञापन होइन। मण्डलीको कुनै भूमिका छैन भन्ने होइन। सबै सम्प्रदायका ख्रीष्टियनहरूले कम वा बढी सुसमाचार अरूलाई सुनाउँछन् नै। विश्वासमा आउने सबैका लागि मण्डलीहरू घर, आफ्नो ठाउँ हुन्।

सुसमाचार सबैभन्दा पहिले आफूलाई संसार सुधार्ने कार्यक्रमको रूपमा बुझ्दैन, यद्यपि धेरै ठाउँमा यसले त्यसमा ठूलो योगदान दिन्छ। यो बरु हृदय बदल्ने कार्यक्रम हो। येशूका धेरै चेलाहरूको छिमेकीप्रतिको प्रेमद्वारा धेरैलाई सहायता पुग्छ। अस्पतालहरू, अनाथालयहरू, दासप्रथाको अन्त्य – यी मानिसहरूमा रूप लिने परमेश्वरको प्रेमका प्रमाण हुन्। ख्रीष्टियनहरूले नुनजस्तै काम गर्नुपर्छ।[348] अन्याय – विश्वव्यापी अन्याय पनि – लाई नाम लिएर देखाउनुपर्छ र न्यायका लागि खडा हुनुपर्छ।

344. रोमी 6:1; 2 पत्रुस 1:9-11
345. याकूब 2:18-26
346. 2 पत्रुस 2:1; यहूदा 1:4
347. यहूदा 1:3
348. मत्ती 5:13

ख्रीष्टको क्रूसद्वारा व्यक्तिको उद्धारले समाजलाई प्रभाव पार्ने एउटा क्रान्तिकारी शक्ति फुकाइदिन्छ। क्रूसको सन्देश संसारलाई असलतर्फ बदल्न सक्ने एक मात्र शक्ति हो। र आफूले यो गर्न सक्छ भनेर प्रमाणित गरेको एक मात्र शक्ति। ख्रीष्टको क्रूस फेरि एक पटक ठूलो स्वरमा र स्पष्टसँग घोषणा गरिने समय आएको छ।

व्यवहारमा सुसमाचार येशूले गर्नुभएझैं काम गर्नुमा देखिन्छ। दिन, सहायता गर्न, रक्षा गर्न, स्वतन्त्र पार्न, स्वीकार गर्न तयार हुनु। प्रेम गर्न! धेरै ठाउँमा केही कुरा असलतर्फ बदलिँदै छ। सुसमाचारले बदलेका मानिसहरूद्वारा। परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूद्वारा संसारमा काम गर्नुहुन्छ र एक दिन उहाँले सबै कुरा नयाँ बनाउनुहुनेछ। संसारलाई बदल्ने, रूपान्तरण गर्ने र यसका राजनीतिक, सामाजिक र आर्थिक समस्याहरू समाधान गर्ने भार चेलाहरूको काँधमा छैन। येशूले हामीलाई सुम्पनुभएको जिम्मेवारी र मिसन यो होइन।

राज्यका चेलाहरूमा, तिनीहरूको सङ्गतिमा, परमेश्वरको नयाँ संसार सुरु भइसकेको छ। तिनीहरू राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्छन् र मानिसहरूलाई चेला बनाउँछन्। तिनीहरू बस्ने समाजमा यही सबैभन्दा प्रभावकारी प्रभाव हो।

सुसमाचार व्यक्तिगत जीवन सुधार्ने कार्यक्रम पनि होइन। वा धनी हुने। आफूलाई उत्कृष्ट बनाउने उपाय होइन। यो यस्तो सन्देश हो कि परमेश्वरले त्यो कुरा गर्नुभयो र पूरा गर्नुभयो, जुन हामी गर्न सक्दैनथ्यौं। यही चट्टानमाथि हामी आफ्नो जीवन बनाउँछौं। हाम्रो मुक्ति येशूले क्रूसमा पुकार्नुभएको वचनमा अडिएको छ: पूरा भयो! हामी यसलाई 'हो' भन्छौं, हामी यसलाई धन्यवादसाथ ग्रहण गर्छौं।

तर समृद्धि वा धन सुसमाचारको प्रतिज्ञा कहिल्यै होइनन्। बहिष्कार र सतावटका कारण कहिलेकाहीँ ख्रीष्टियनहरूको अवस्था आफ्ना छिमेकीहरूको भन्दा पनि नराम्रो हुन्छ। तर तिनीहरू ती परमेश्वरमा भर पर्न सक्छन्, जसले सधैँ तिनीहरूसँग रहने र तिनीहरूको हेरचाह गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।

अन्त्यमा

यो संसारको सबैभन्दा असल सन्देशको एउटा झलक मात्र थियो। उठाउने सन्देश। क्षमा र स्वीकृति दिने सन्देश। येशूद्वारा स्वतन्त्र पार्ने र साहस दिने सन्देश।

यो सन्देशले तपाईंलाई व्यक्तिगत रूपमा के भन्छ? तपाईंको हृदयलाई? सायद तपाईं यसको यति नजिक कहिल्यै हुनुहुन्नथ्यो, जति अहिले हुनुहुन्छ। आज मुक्तिको दिन हो – भोलि होइन, भोलि ढिलो हुन सक्छ।

सुसमाचार एउटा ठूलो नोटजस्तै हो, जसलाई सिक्का र साना नोटहरूमा साटेर दिइन्छ। यो सन्देशको विषयवस्तुलाई झन्-झन् बुझ्न र गहिराइसम्म पुग्न समय लाग्छ। यो साना, कहिलेकाहीँ ठूला कदमहरूमा हुन्छ। हामी येशूको पछि लाग्दै जाँदा। दैनिक जीवनमा। साँचो बुझाइ विश्वास र आज्ञाकारिताको हरेक कदमसँगै मात्र बढ्छ। अर्थात् हामीले येशूले भन्नुभएको कुरा गर्दा मात्र।

सुसमाचार संसारको इतिहासको केन्द्रमा छ, जसलाई परमेश्वरले मुक्तिको इतिहासमा बदल्नुभएको छ।

पावल रोमका विश्वासीहरूलाई सुसमाचार सुनाउन चाहन्थे,[349] यद्यपि तिनीहरू लामो समयदेखि विश्वासको बाटोमा हिँडिरहेका थिए। उनी हाम्रो पार्थिव जीवन र अनन्तताका लागि सुसमाचारको महानता, यसको दायरा र परिणामहरू देखाउन चाहन्थे। उनले यो लेखे: रोमीहरूलाई लेखिएको पत्र। सुसमाचारको एउटा स्मारक।

यो पत्र पढ्नुहोस्!

अब के गर्ने?

परमेश्वरले तपाईको बारेमा र सिधै तपाईलाई भन्नुभएका सबै असल कुराहरूका लागि उहाँलाई धन्यवाद दिनुहोस्।

तपाईसँग प्रश्नहरू छन् भने मलाई लेख्नुहोस्: hj-ronsdorf@t-online.de

अरू पुस्तकहरू, लेखहरू र प्रवचनहरू तपाईले मेरो वेबसाइटमा पाउनुहुनेछ: www.hans-joerg-ronsdorf.de

यहाँ केही महत्त्वपूर्ण सुझावहरू छन्:

- बाइबल पढ्नुहोस्। सम्भव भए नियमित रूपमा।
- अरू मानिसहरूसँग मिलेर बाइबल पढ्नुहोस् – र त्यसबारे आपसमा कुरा गर्नुहोस्।
- परमेश्वरले आफ्नो वचनलाई तपाईका लागि जीवित पारिदिनुहोस् भनेर प्रार्थना गर्नुहोस् – मानौं उहाँ सिधै तपाईसँग बोलिरहनुभएको छ।
- पाठ पढ्नुहोस्, सबैभन्दा राम्रो ठूलो स्वरमा र धेरै पटक।

पाठसँग यी प्रश्नहरू सोध्नुहोस्:

- यो पाठलाई तपाईं कुन शीर्षक दिनुहुन्छ?

349. रोमी 1:1-5, 9, 15-17

- पाठले परमेश्वर र येशूको बारेमा के भन्छ?
- पाठले मानिसहरूको बारेमा के भन्छ?
- पाठबाट हामी के सिक्छौं?
- हामीले के गर्नुपर्छ?
- वचनले हामीलाई कसरी उत्साह दिन्छ?

सँगै प्रार्थना गर्नुहोस्। फेरि भेट हुँदा आफ्ना अनुभव र घटनाहरूबारे कुरा गर्नुहोस्।

येशू ख्रीष्टलाई प्रेम र आदर गर्ने र बाइबलको कदर गर्ने, पढ्ने र गम्भीरतासाथ लिने ख्रीष्टियनहरूसँग सम्पर्क र सङ्गति खोज्नुहोस्।

के येशूको सुसमाचार शुभ समाचार हो? वास्तवमा किन?

केही समय निकाल्नुहोस् र विभिन्न दृष्टिकोणबाट सुसमाचारको मौलिकता पत्ता लगाउनुहोस्।

सरल र सजिलै बुझिने गरी यहाँ सम्पूर्ण ठूलो चित्रको कुरा गरिएको छ।